

Folium

I

Incipit sum
mula confessionis utilissima
in q̄ agit quō se habere debe-
at cōfessor erga penitētē in cō/
fessionib⁹ audiēdis. quā edi-
dit Renerēdissim⁹ vir⁹ ac in
xpo pater dñs frater Antho-
ninus archieps Florentinus
ordinis fratrū p̄dicator⁹.

Efecerūt

dscrutātes scrutinio
hs. lviij. Scrutini-
um qđem est cōfessio vel inq/
silio. in q̄ t̄ penitens scruta
cōsciam suam t̄ cōfessor cum
eo. Scrutans ergo est confes-
sor q̄ in h̄ p̄ tripliciter defice-
re. Quia v̄l p̄ maličiā absolu-
uēdo quē scit nō posse. vel p̄
ignoratiā nesciēdo discerne-
re inter leprā t̄ leprā. t̄ quem
possit vel non possit absolu-
re. vel p̄ infirmitatem cōcupi-
scēte ide sumendo occasiōes
malor⁹ et auditu dum incau-
te se b̄z. Unde Aug. de pe. di.
vi. c. i. Laueat spūalis iudex
vt sicut nō p̄misit crimen ne/
quitie. ita non careat mune/
re scientie. Et q̄b⁹ verbis in/
nuis q̄ cōfessor sive sacerdos
dʒ habere illa tria ex autorita-

te Aug. p̄allegata. Primo po-
testate in foro cōscie. vt sc̄z sit
iudex spūalis. Sc̄do cōser-
uare puritatē vite sue ne com-
mittat crimen nequitie. Ter/
tio habere sufficientē scientie
claritatem. vt non carcat mu-
nere scientie.

¶ Capl̄m primū de potestate
sue autoritate confessoris t̄
quis possit vel nō possit au/
dire confessiones.

Otānduz

n p̄mo est q̄ non sacer/
dos t̄ si possit audi/
re cōfessioes in cāu mortis. n̄
t̄ ab soluere pōt. al's. si absol/
uit vt sacerdos idicarīe fm
qđdam incurrit irregularit⁹/
tē sicut si celebraret. Hoc ta/
men est dubium. q̄ non ē in
iure exp̄ssum sicut de celebrā/
te. Un̄ nō videt irreglar̄. ex/
tra de senten. excō. c. is q̄. lib.
vi. Ibi em̄ d̄r q̄ nō incurrit
q̄s irregularitatē ppter aliquid
delictum qñ nō est in iure ex/
p̄ssum. Et cōfessus tali nō sa/
cerdoti tenet itez confiteri rō
est. quia solis sacerdotib⁹ di/
ctū est. q̄ruz remiseritis pctā.
t̄c. Johannis. Ex. Hec tamē
a quolibet sacerdote potest
quis absolu. s̄z a proprieat̄

a 2

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF

Prima pars libri primi

altero delictia ei⁹. Un⁹ dī
d pe. et remis. in. ca. oīs. q̄ q̄li/
bet semel in anno p̄fiteat oīa
pctā sua p̄prio sacerdoti. et d
pe. di. vi. c. placuit. Rō est. qz
nō p̄t q̄s soluere vel ligare eū
q̄ sibi p̄fiteat nīsi habeat iuris/
dictionē sup̄ eum. Si aut̄ sit
pprīus platus et nō sacerdos
sicut curatus et ep̄s. nō sacer/
dos p̄t absoluere p̄ alīn̄z cō/
mittendo hoc alteri. ¶ Sed
nota q̄ pp̄fīus sacerdos alīc
intelligitur cum dicit q̄ q̄li/
bet dz cōfiteri p̄prio sacerdo/
ti. et alīter cum dicitur q̄ de li/
centia p̄p̄h sacerdotis p̄t al/
teri confiteri. Nam p̄p̄io ca/
su dicitur p̄p̄fīus sacerdos q̄
eynḡ habet potestatem ab/
soluendi ordinariam vel dele/
gatam. siue sit cōmuniſ. siue
sit singularis. quia actor seq̄t̄
forum rei. sed est in electione
eius quem forum de multis
sequat̄. nisi sit actio realis in
qua sequitur forum rei d̄ qua/
agitur. Et qz in foro peniten/
tie idem est actor et reus. inde
est q̄ idem sc̄ipm p̄t accusare
coram quoconq̄ cōfessore de
omnib⁹. qui illū possit absolu/
vere de criminē vbiq̄ com/
missio. quia histōi absolutio n̄
resp̄cit territoriūz. sicut alia
rōne rei vel delicti. Propter
quod dicit Hostien. q̄ q̄libz
bz trea sacerdotes p̄prios or/
dinarie. s. curatū. de cui⁹ pa/
rochia est. ep̄m suū et papam.
Sed in secundo casu p̄p̄fīus
sacerdos de cui⁹ lnīa p̄t alte/
ri confiteri intelligitur stricti/
us ille qui de iure suo ordina/
rio hoc habet. nō ex cōmissi/
one. q̄sic intelligit̄. c. oīs equi/
uo celoq̄ de p̄p̄io sacerdote
fm oīs. Nam cōstat q̄ ad i/
plendū illud p̄ceptū de p̄fite/
do semel in āno oī. pctā sua
p̄p̄io sacerdoti. ita suffic̄ cō/
fiteri vicario curati sicut ipsi/
met curato. Et tñ ad cōfitem/
dum alteri nō sufficeret acci/
pere licentiam ab eius vica/
rio sicut sufficeret ab ip̄omet
curato. Unde respectu p̄mi
vicarius est p̄p̄fīus sacerdos
sed non respectu secundi. vñ
et si possit quis confiteri vica/
rio curati. tamen ip̄e vicarius
nō p̄t dare lnīam illi q̄ alte/
ri p̄fiteatur. Hec p̄de. de pal.
in. iij. distin. xvij.
¶ Capl'm secundū de ordina/
rio p̄fessore q̄ ad ecclīasticas
p̄sonas et clericos.

Liedum
est q̄ papa quia non

habet superiorē a Christo. nec a consilio quicquam habet propter confessores quē duxerit eligendū. q̄ autoritate Christi p̄t eū absoluere vel ligare in foro penitiali. nō autem in foro exteriori. q̄ ipse nō p̄t ligari vinculo excommunicatis a quā iudicat absoluī. et p̄petrat non optet a Christo sibi remittit. q̄ tamen potest ligari viculo peccati sicut et alij. ppter ea idiget remedium. si cut et alij. q̄ nec Christus dimisit eū sine remedio. iō hoc concessit ut sicut a principio quālibet poterat quemlibet volentem sibi subiungere absoluere. ita et nūc quād illū qui nulli est subiectus sic papa. Si vero excommunicatus eligatur in papā antequam cōsentiat superiorē hanc a quā absoluī p̄t. si p̄ius assentiat absoluī postea nō potest. sed nec indiget. q̄ nulli legi subest. Unde lex positiva quāaret excommunicatum a cōcio nefideliū et pceptione et collatione sacrarum ipsius non ligat. ppter quod excommunicatio nō impediret electum nec electiones ipsam. ¶ Qui vero sunt de familia pape habent summū penitentiariū propriū sacerdotē cuius papa. q̄ nulli alij subsunt. Secundus est autem de capellanis eius quā mundū sunt dispersi. qui ppter hoc non sunt ab alijs ex-

empti.

Decardinalib⁹.

Cardinalib⁹ autem qui se

dicitur episcopi non minime habent alij episcopi. q̄. s. libere potest eligere. Id est si sunt legati. q̄ se plati vel exempti. Si vero sunt simplices cardinales nec episcopi nec legati. dicit Hosti. eos non habere. nisi papam et summū penitentiariū. et quoniam immēdiatae sunt sub papā. et quoniam sunt exempti. non tamē potest sibi eligere confessorem sine ipius aut summi penitentiariū lntia. q̄ non sunt plati sed coadiutores plati et pastores. licet sint presbiteri cardinalis. et iō tutius est quod habeant lntiam a papa. ¶ Familia vero cōmēsalis eorum de lntia eorum de cardinaliū potest sibi eligere confessorem. q̄ dicitur cōsuetudine sunt subditi eis. siue sacerdotes sunt siue non. Ut forte sumū penitentiarius quod est quoniam curat respectu omnium mansionariorum curie pape quā ipse papa est quoniam episcopus papa. Hec de p̄t. in. iiiij.

De patriarchis et alijs.

Archarche. Archiepiscopi.

p̄ter episcopi habent prios sacerdotes suos immēdiatae superiores. ut episcops archiepiscopus. ille p̄mat. ille patriarcham. itē

Prima pars libri primi

papā. et h̄ nisi sint exēpti. ni/
hilomin⁹ dēs isti p̄nt sibi eli/
gere d̄fessore. extra de pe. et re.
c. si. Qui p̄nt eos absoluere n̄
solū de occultis h̄ etiā de ma/
nifestis et notorij etiā archi/
epo iūto. et etiā a vinculo et/
coicatiōis maioris et minoris
et mutare vota. et relaxare iura
menta. et via alia. pp̄t q̄ nō es/
set p̄sulēda sedes ap̄lica. licet
Hosti. dicat h̄riū. et illud h̄ri
um tenet frat̄ bartholomēus
in pisanello. Confessio. iii. §.
xpi. Nec obstat q̄ in illo. c. si.
nō sit mentio nisi de absoluti
one a p̄ctio. q̄ cū intēcio pa/
pes sit ip̄is ep̄is q̄bo est grave
sp̄ ad archiep̄m recurrere et s/
nius ad papam. ita p̄uidere
eis p̄ d̄fessorez ab eis electū
sicut p̄uisum est inferioribus
ep̄oz p̄ ip̄os ep̄os. Iō de oī
p̄ctio et vinculo de q̄ p̄t eps
absoluere inferiorē et electus
ab eo p̄t ip̄m absoluere. et i oī
casu in q̄ p̄t eps disp̄sare cū
inferiori. et ille cuī ep̄o. q̄ ibi
eadē rō et idē ius. Et sicut be/
nedicit Hosti. istud p̄uilegiū
n̄ pdit p̄ h̄ q̄ venit romaz. q̄
ibinō distin⁹ quā vbi cūq̄ sit.
S̄; si d̄sinit cē ep̄us. puta q̄
cedit loco et dignitatē forte p̄
q̄a p̄uilegiū datum ep̄is. q̄a

ip̄e nō plus habet ep̄i dignitatem. si v̄o cedit loco et nō dignitati n̄ pdit. Rō q̄ aliq̄ pbāt q̄ p̄fessor ab ep̄o elect⁹ nō p̄t eū absoluere a vinculo excoicatois est. qr̄ n̄ h̄z ptātem nisi ex electōe ep̄i. Sed ad h̄ r̄m̄ def q̄ n̄ ab ep̄o eligente sed a iure p̄mittēte h̄z ptātem ille. sicut q̄ eligunt ab illis q̄ p̄ licteras penitentiariorū; h̄nt q̄ possint sibi eligere p̄fessorem ab ip̄is p̄niarñs. nō ab eligētib⁹ h̄z auētate. Sic cū ep̄us p̄mittit fr̄ib⁹ q̄ p̄t eligit ipsi sūt p̄missari platoꝝ nō eligenitiꝝ. Et q̄ etiam dicūt q̄ si ille elect⁹ ab ep̄o in p̄fessore ess̄ excoicatus minori. nūc cū eligere ad h̄ possit absoluere. qr̄ ligat⁹ minori licet possit p̄ferre sacramenta. nō tñ eligi p̄t. Rñ. q̄ n̄ valet istud qr̄ intelligi de electōe ad dignitatē. imo et si q̄n ab ep̄o eligat p̄fessor ess̄t tūc ambo ipse et electus ligati maiori ad huc nō sp̄ediret factū dñmō elect⁹ ille q̄ absoluuit n̄ sit ligatus maiori n̄ suspēsus. Hec Pe. de pal. in. iiii. dis. xvij. q. iiii. q̄ p̄relati ex p̄pti h̄nt sile p̄ulegiū cū ep̄is in eligēdo libere cōfessore, nā ex q̄ sūt exep̄ti et p̄relati. sic mulci sunt ab

Folium

III

bates. ex hoc ipso hunc istud pri
legium. quod si eis est sepius adire
papam non quoniam in ipsius fitedi. Si
autem sic sunt excepti quod non plati non
hunc istud privilegium. ubi gratia.
Denes subditi collegum excepti se
culares vel regulares. quod est
exemptum in capite et in mem
bris. hi enim immediate suis plati
sunt sacerdotes non alii nisi de li
centia ipsorum. Si autem sic sunt ex
empti quod citra papam nec de
canum nec propositum hunc quod habe
at curam ipsorum. et adhuc non pos
sunt sibi electi. sed petit hoc
ipsum a papa vel eius peniten
tiario cum alias nullus possit
eos absoluere.
¶ Abbatissa quid possit in spi
ritualibus.

Imilia nulla abbatis/
sa quis iura episcopalia ex
erceat ponendo officia
les. nisi in hoc habeat specia
le privilegium. quantum excepti
pta non potest hoc habere. quod non est plati
ta cum non habeat claves in
risditionis. et quod eius officialiter ex
coicatur quod per se ipsam non potest non est au
toritas ipsius sacerdotum. Sicut quod
cumque est quibuscumque ex commissione alterius. et est delegatus. non potest
dici platus. unde quantum excepti
quod non est platus non habet per
privilegium. puta subpotest in religio

ne vel potest non habet aut non
tualis sub abbate. non potest electi
one sed ab ipso abbate et con
silio seniorum posse vel institutum
nisi forte quoniam mortuo abbate
vel potest ipso fuerint qui ordinari
tum. quod tunc actio subrogata habet
privilegium ei loco cuius subro
gat. sed potest quod electio canon
icalis institutus platus est. et ideo
si est exceptus habet idem privilegium pro
pter quod non potest quod confirmatus
det sibi priore eligendi professore
sic nec confirmatus vel secrans
episcopum. Hec obstarat decretalem. ne
potest dilato extra de pe. et remis.
Istud ei privilegium eligendo co
fessorum. quod cedat epis et mi
noribus platus exceptis. Unum cuicunque
episcopum inmediate subsint archidia
conis. nihilominus sine eorum
lia non potest etiam quod sunt non exem
pti. quod ipsores habent non potest. sed subsint
abbatibus vel maioribus sine li
centia eorum cum sint ordinariorum.
Si autem sunt in dignitate costi
tuti. non sunt plati. sicut cantor
thesaurarius sacrificarius humerali p
sonae. non habent privilegia. quis
sunt excepti. ¶ Si vero esset platu
s non esset platus in foro peni
tentiali. sicut sunt archidia
coni de pari cocurrentes cum
episcopis in foro causarum ad
hunc non puto eos habere hoc

Prima pars libri primi

privilegiū. s̄ solos platos. hoc
dico q̄ h̄nt curā aīaz. Siē at
dixi de ep̄is q̄ q̄diū sunt ep̄i
q̄ ad dignitatē r̄tinet h̄ p̄uile-
giū. ita & de istis q̄diū sunt in
platōe. & silr elect⁹ ab eis p̄t
agere cū eis absoluēdo & dis-
p̄sādo q̄cqd p̄t ep̄s si ei sub-
essent. Sic elect⁹ ab ep̄o n̄ p̄t
tm̄ q̄tū archiep̄s excepto in
inialata a sup̄iori h̄ eos. pu-
ta ab archiep̄o h̄ suffraganeū
sūt. ab abbate h̄ p̄orē cōuen-
tuale sibi subditū ab hm̄oi ei
nō p̄t absoluere elect⁹ tal⁹ pfes-
sor. Quicūq̄ ei p̄t eligere
vno electo s̄ue mortuo s̄ue n̄
mortuo p̄taluz mutare ad
placitum. reo ip̄o q̄ talis qui
p̄t eligere confitef alicui. vide
tūr ip̄m eligere q̄ pl⁹ est fac-
tis & mentis intētiōe eligere
q̄ ybis iij. q. vi. c. i. & de ma-
io. & obe. c. legebat. h̄ Pe. de
pal. ybi sv̄p̄. Inferiores plā-
ti nō exempli si subsūt imedi-
ate ep̄o ip̄m solū habēt cū su-
p̄oribz p̄po sacerdote. siē ab-
bates dcani. p̄posici et archi-
ep̄i rurales. curati & decanos
rurales & ep̄m q̄ ille decana-
tus ē annetus cure. Silr po-
res qui sunt sub abbatibz ill̄
subsūt & ep̄is nō plati & sub-
sūt imediate suis curatis. s̄ue

abbatibz s̄ue p̄oribz. s̄ue dca-
nis q̄n sūt de collegio vel sim-
plicibz curatis q̄n i p̄rochij
suis zmorāt. Clerici & cho-
rales subsūt ei q̄ p̄est choro.
s̄ue sit cantor s̄ue succentor i
exterioribz. Sz q̄tū ad forū
p̄scie sol⁹ decan⁹ videf cura-
tus eoz. Hec Pe. de pal. ybi
sup̄a distin. xvii.

Capitulū tertiu cui debeat
laici ordinarie confitri.

Rpera

tor fīt Host. d an-
tiq̄ssima p̄uetu/
dine p̄fitef capellanis suis. sz
siē d̄ extra de pe & re. c. y. lib.
vi. Nulla p̄uetudine intro-
duci p̄t. ut p̄pter p̄pr̄ sacerdo-
tis lniam alid s possit sibi eli-
gere p̄fessorē. nisi de lnia pa-
pe. Rex habet ep̄m s̄ue ar-
chiep̄m. in cui⁹ civitate est se-
des regni. dicis q̄nt sedes vel
metropol⁹ regni nō in q̄ plus
morāt. sz i q̄ iungit̄ coronat̄
Principes minores si h̄nt
sibz se ciuitates plures. silra
sede p̄ncipali ducat̄ vel co-
mitat̄ domiciliū sortiuntur
Sed si h̄nt vnā ciuitatē aqua
p̄ncipaliorem ab utroq̄ ep̄o
vel metropolitā lniam cōfi-

Fo.

III

cedi capiat fm Hosti. Sz h
nō ē evez q̄tū ad metropolita
nū. qz null⁹ subdit⁹ suffraga
neoz ē ei subdit⁹ imediate. ni
si qñ visitat. sz solū ipi suffra
ganei. Un̄ cū dñs illaz ciui
tatū i sp̄alib⁹ ita subsit ep̄is i
sp̄alib⁹ ac si eēt seru⁹ sic dñs
castri subest in sp̄alib⁹ cura
to. Jo sic metropolitan⁹ non
poss⁹ dare lniam cōficiēdi ho
mini bñti domos in dyocesi
suffraganeoz. ita nec pncipi
¶ De illo vo pncipe q̄ habet
dñm i diversis dyocelib⁹
sed nō sup ciuitates videt q̄
ip̄e multo magis ab ip̄is ep̄is
petere debeat h. s. in cul⁹ dyo
cesi hz pncipal⁹ dñiuz. v̄ ab
viroqz si e q̄lister in duab⁹. nā
absurdū eēt q̄ a tot curat⁹ ha
beret petere q̄t in suo dñio in
cludunt. Dñi vo q̄ in eadem
dyocesi in diversis villis bñt
dominium. si in vna habent
pncipale dñm in q̄ n̄ sit ni
si vna parochia tñ. sine vñ⁹
curat⁹ tñ illi videſ ſbesse Sz
qñ nullū hz dñiū in illa villa
q̄ sub ſen̄ pñter ples parochi
as. maxime ſi vna n̄ ē pncipa
lioꝝ altera. tūc nulli curatoſ ſb
est ſed imediate ep̄o. Si vo i
vna villa ſit pncipale dñiuz.
in q̄ nō eēt niſi vna parochia

tñ. vel ſunt multe ⁊ vna pnci
palis curat⁹ illi⁹ ē ſibi ppri⁹
ſacerdos citra ep̄m. ¶ Balui
ſi nullib⁹ haberent mansioes
niſi fm q̄ aſſiſtere req̄runtur
mō huc mō illuc diſcurrunt.
vbiqz conſiteri pñt. vel ep̄is
ciuitatū. vel curat⁹ illi⁹ qrum
parochijs hospitiū eligunt.
Si vo pncipal⁹ alicubi de
gut ibi curat⁹ hñt illi⁹ i cuius
parochia hospitiū ſu⁹ ſitum
ē. ⁊ ſic d̄ pposiſ. hz habeat do
mos parentū extra baliniā et
ſeneschaldia vel pposituram
qz p h officiū qſi pñedo ſorti
unt for. ¶ Eteri vo burgē
ſes ⁊ alij laici n̄ i ptate ſtitu
ti. illis curat⁹ ſubſit in qrum
parochijs degut pncipaliſ.
Uel ſi i diſab⁹ eq̄l. in q̄ tun
manēt qñ pñteri volūt illius
parochie ſüt. hec Pet. d̄ pal.
Regularit ḡ cōfessio fienda ē
p̄po ſacerdoti. Un̄ diē In
no. in. c. ois. extra de pe. ⁊ re.
Si q̄s alieno ſacerdoti iuſta
de ca pñteri petā ſua volue
rit. lniam pñns poſtulet ⁊ ob
tineat a p̄po ſacerdote. cum
aliter ip̄e non poſſit ſoluere
vel ligare. Hec ibi.
¶ Capituluz q̄tū in q̄ notat̄
octo caſus in q̄b⁹ q̄s p̄t alte
ri conſiteri q̄ p̄prio ſacerdoti

Prima pars libri primi

sine eius lniā.

T nota

e fīm Pe. d pal. La
sus octo in q̄b q̄s
htalteri p̄ficeri q̄ p̄o sacer/
doti sine eius lniā. q̄s ponit
Hosti. in summa. ¶ Prīm ppe
indiscretiōz sacerdotis p̄prij
z sub h̄ casu p̄phēdit qn̄ ipse
sacerdos p̄prius est sollicita/
tor ad malū. vel reuelator cō/
fessionis. vele est talis q̄ ex cō/
fessiōe īminet piculum p̄fitē/
ti vel confessori. In h̄ igit̄ ca/
su dicit Hosti. q̄ eo p̄o habz
lniam a iure alium adeūdi. d
pedi. vi. c. placuit. Sz alij di/
cūt q̄ tūc d; petere lnigm ab
eo vel a supiori. q̄ta ois. dīc
q̄ q̄ et iusta cā voluerit alteri
cōficeri petat lniam a p̄o sa/
cerdote. Et q̄uis q̄dam hoc
ītelligāt. nīsi et culpa sua h̄ p
cedat. videt tūc melius q̄ etiā
si h̄ sit er culpa sua. quia cul/
pa sua nō d; alteri nocere. pu/
ta supiori. Sicut p̄o sacer/
dote mortuo vel extōicato. n̄
eo p̄o licet ire ad alium. Sz op/
ter recurrere ad ep̄m. si supior
adiri nō p̄t. vel etiam si est eq̄
defectuosus. eamen q̄ ad pa/
pam nō est facil recursus. co/

ipo ad alium ire p̄t. ¶ Qn̄ g
ppri sacerdos oīno indiscere
tus z inept̄ ē. z q̄ tūc vō p̄t
adiri sine lniā petita. velsalte
cum lniā petita. z nō obtenta
potest ire ad aliū. dico aut̄ pe/
tita. q̄a z si sit indign̄ audire
nō est m̄ ipotes p̄mittere. Et
in hoc s. q̄d; petere lniāz ab
ipo. vel ire ad supiorem p̄cor
dat Tho. Pe. Alber. Inno.
z Ulul. q̄ si negatur ab eis li/
centia. tūc dicunt predicti q̄
idē iudiciū ē d eo q̄d z de illo
q̄ nō h̄; copiā p̄fessiōis. Uñ
magis d; eligere laico cōfis/
teri. nec in hoc ttā s̄gredit̄ p̄ce/
pta ecclesie. quia precepta iu/
ris non se extendunt ylra
charitatē. n̄ etiā fit iuria sa/
cerdoti. q̄ p̄ilegiū meref a/
mittere q̄cessa sibi abutitur
ptate. ¶ Sz Pe. de pal. dicit
q̄ tūc p̄t libere ire ad aliū. vt
p̄z. s. Et si nō posset aliū h̄re.
z necessitas īmīneat dicunt p̄
dicti doctores q̄ confiteatur
peccata sua in genere sine eod̄
quo posset malum p̄uenire.

Secundus casus.

¶ Scđs casus est qn̄ paro/
chian̄ trāstulit domiciliū su/
um. q̄r tūc desinit eē parochi/
anus p̄mi sacerdos. z fit pa/
rochian̄ illius ad cuī parol.

chiam se trastulit. Sed si in duas
bus parochiis habet domum et
in una maneret tempore estivali, in
alio tempore hiemali, ut robigine
sortitur forus, non simul, sed successi-
fue fuit quod habitat in hunc modo
illuc, et hic tunc recipiat sacramenta
ubi tunc habitat alias
alibi.

Tertius casus.

¶ Tertius casus est cum est vagabundus nechabit nec petet do-
miciolum, tunc iste potest fieri cui
libet curato vel episcopo in cuius
parochia est, immo etiam curato-
re videtur, quod nulli subditus sed
subditus se cui vult. Nam omnis
sacerdos potest habere ordinis et iuris
risdictionis ex sua ordinatione.
Sed subditos habet solum eos
quod servi submittunt, nisi quod fuit
iurandum se semel alicui submisit
factus est ei parochianus nec
potest se alii submittere quasque
de primo se subtrahat similes,
nisi de voluntate illius, unde de
extra tempore et re causa, promittimus
eligeremus, quod de iure dominio licet
eis eligere, sed electione eis sub-
tracta promittimus relaxates
retentionem quod possint eligere.
Unde in dicto, c. placuit, de
pe. dist. vi. dicitur. Sine consensu
eius cui primo se comisit, et po-
stea cui penitus confessus est,

Quartus casus

¶ Quartus casus est si queritur
domicilium quo se confusat.
Et de peregrinis quod est di-
cendum est, quod si sine licentia
curatorum et eporum profecti
sunt, nil privilegii habent in hunc
Si autem de Inia eporum et cura/
torum profecti sunt, eo ipso habent iniaz
interpretatiuam contendi cuicunque
sine confessione digne pegrina-
ri nequeant. Si etiam subsequentia
pascha conticare potest per eam
dem iniam implicitam, et de
casu episcopali absolvi, quia
eius non retinendo sibi quiete lice-
tiandi pegrinos ex hoc ipso videtur
eis dare iniam contendi de causa
quamlibet. sicut cum
est de parochialibus. ¶ De mer-
catoribus atque si nusquam habent do-
miciolum, nisi super secundum nundi-
nas idem iudicium est quod de vagabundis, et idem si in loco
suo tenent hospitium, sed non
declinant illuc in pascha conti-
niter. Hoc enim tunc videtur sibi
habere domicilium quo ad
sacramenta. Et idem de fa-
milia principis vel balivi quod
nunquam in eodem statu permanet.
ex quo licet ipsi teneant hospitium
alibi, nec tam illuc declinatur.
nisi ad horam isti vagabundi

Prima pars libri primi

cēsent. Idē de familia ep̄i laicā. q̄ nō s̄ichz ius in ea sicut cardiales. Sed si esset d̄ dyo celi ip̄a de eius lnia p̄fiteant. Si aut̄ de alia exq̄ ei⁹ hospitium dimiserūt. q̄ p̄ dyocesim vagan̄ respeciu illius dyocesis vagabundi reputat̄. vt d̄ lnia ep̄i illius v̄l cuīslibz curati. ad cuius parochiā veniunt p̄fiteri p̄nt. Concordat i h̄. s. q̄ pegrini. negotiatorēs et alij viatores. si nō h̄nt lniam a suis curatis velepis. vel sine lnia eorum iter arripiunt non possunt absolui ab alijs Innocent. Host. et Ul.

Quintus casus

Quir̄ casus ē rōne d̄icti v̄l. q. iij. c. placuit. qd̄ qdā di- cunt eē verū tūc solū qn̄ ppe h̄ē excōicat̄. qz si eēt excōica- tis a plato loci illi⁹ ppe illō pecū. sicut p̄suevit fieri i fur- nis et h̄mōi qz igrāf autores mitteb̄ ētal̄ ad excōicatores absoluendus ab eo. sed si pec- catū ē occultū. et ppter h̄ n̄ sit excōicat̄ p̄t de hoc p̄fiteri p̄- prio sacerdoti. vt d̄ in lūma pislana. Frā. zaba. refert Lā/ dul. tenere q̄ curati et etiā fra- tres admisi ad audiendū cō- fessiones fm̄ formā clemētie dudū. p̄nt audire et absoluere

pctā p̄missa. nō solū in dyo- cesi. sed etiā extra territoriū dyoceſ. dū tñ cōfidentes p̄nt illis p̄fiteri. i. q̄ sint illi⁹ dyo- ces v̄l parochie q̄ ad curatos

Sextus casus.

Sext⁹ rōe studij. vt scho- lares etiāz si nō s̄e moraturi. nisi p̄ anū i studio. v̄l q̄ non h̄nt pl̄ spacio v̄l ab ep̄o v̄l capitlo de cui⁹ lnia ibi sunt. v̄l q̄ sic disponūt. vel de pa- rochia in parochiā mutant̄. De ill̄ v̄o scholaribz q̄ veni- unt de oī pte regni Ad plamē- tū pi si⁹. cū rex reputz se fiscuz n̄ re cogscēs supiore i toto or- be. v̄ idz q̄ ibi possint p̄fiteri ep̄o et curato i q̄rū parochijs domos p̄ducūt. sic oli i tpe i- patoz Rome erat ibi cōis pa- tria. et q̄cūq̄ illuc v̄iebat ba- bebat iudicē suū. s. p̄torez pe- grinū. Sz. Zriū ē vez. s. q̄ nō p̄nt absolui rōe plamēti. si nō h̄nt lniam a suis plati. q̄ rex p̄sili⁹ nō bz p̄tātē in sp̄ualibz. nec in ceteris partibus regni. ¶ Ep̄s aut̄ p̄t in sp̄ualibz so- li sue dyocesi. soluz em̄ roma ybi est sedes pape i sp̄ualibz oibz ē p̄tia cōis. sic ecclia ca- thedral oibz de dyocesi. vnde in curia romana sicut curato suo summo p̄nario. d̄ omni-

loco mōdi p̄t p̄fiteri. et peniten-
tiarij simplicibus sicut vica-
rijs suis durati.

Septimus casus.

Septim⁹ casus ē rōne ne-
cessitatis qñ cēt in mortis ar-
ticulo. tūc oīs sacerdos ab ec-
clesia n̄ p̄cīsus auctoritate iu-
nis fit p̄pri⁹ sacerdos. extra d-
off. or. c. pastoral. ex h̄ qd̄ h̄
de p̄se. dis. iij. c. sanctū. videt
qđ etiā laicus in hmōi necessi-
tate possit etiā excōicatum re-
cōciliale ecclie. si nō est ip̄e p̄-
cīsus. noī tñ p̄t absolueret
peccatis audiēdo cōfessiōes.
Octauus casus quem ponit
Host. ē sacerdos nō p̄pri⁹
ponat spem in ratihabitu p̄
pri⁹ sacerdotis. Sed vt dī i
summa pisana et bñ. Iste casus
cōiter nō tenet. cuius rōne as-
signat. Pe. de pal. Nulla em̄
ratihabito p̄firmsat sac̄z qd̄
nullū fuit. qđ et si nō in sacra-
mentis ratihabito saltez pa-
pe valere p̄t. quia ille solenni-
tate mutare p̄t. sicut de ecclia
qđ nō ep̄m dīdicata sola ratihab-
itu pape dedicata vel recō-
ciliata reputat. extra de p̄se.
ee. c. aq. tñ in sac̄is valere nō
p̄t. qđ illa papa mutare non
p̄t. quia regula iuris ē qđ ra-
tihabito retro trahitur et mā-

dato p̄paf qñ solo mandato
et a p̄ncipio res agi p̄t in ta/
libz aut locum nō h̄z. quādo
se; essentia sac̄i dīicit. qđ tūc
totū iterā dū ē. ¶ De essentia
aut absolutionis ē p̄tās iūris
dictiōis. quā p̄tātem ergo ta-
lem nō habet ex hoc qđ ponit
spem in ratihabitione.
¶ Quis posſit omittere et qđs
non audientiam cōfessionū.

Lapitulum qntum

Ota scđz

n. Pe. de pal. i. iij. dis.
xvij. qđ oīs sacerdos
pprius qđ iure ordinario p̄t
audire p̄fessionē. p̄t hoc ip̄m
alteri omittere. qđ h̄z cām me-
ri imp̄j. et quia qđcūqz per ele-
ctionē habet curā aiariū ē or-
dinarius. iō oīs tal' p̄t licen-
tiare quēlibet subdīcum cure
sue alteri p̄fiteri. Itē ordinari-
us ē quicunqz ex officio sibi
annexo hoc habet. licet nō sit
p̄ electionem. ¶ Item gerens
vice curati p̄ legē vel p̄suetu-
dine. sicut fact⁹ p̄or p̄ abbate
qđ viuēte abbatē erat delegat⁹
non potens subdelegare eo
mortuo vel amoto eius vice
iō oīb⁹ obtinēs ē qđi ordinarius
delegatus qđtū ad h̄. vñ lnīa

Prima pars libri primi

re p̄t sibi subditos d̄ confessioē.
De archip̄b̄ bytero.

¶ Archip̄b̄ byter cūitatis d̄ q̄
ura loquunt̄ videt̄ q̄ sit ordia
ri⁹ sicut si eēt p̄benda sacerdo
tal cui ex officio eēt annexuz
officium audiendi cōfessioēs
illoz de dyocesi extra cūitate
z multo magis si de cūitate.
Sed si penitentiarius nō bz
h̄ officiū ex sua p̄benda. s; ex
cōmissione viue vocis ep̄i. q̄
reuocat q̄n vult. quia iudicium
soluit̄ veitāce eo q̄ iudicare ius
sit. talē delegat⁹ ⁊ nō ordiari⁹

De archidyacono.

Archidyacon⁹ licet sit iu
der ordiari⁹ de p̄suetudine n̄
q̄n i foro p̄scie. n̄ sit sacerdos
et tūc audit ex p̄missione. vñ
nō p̄t subdelegare.

Delegato

Legat⁹ est ordiari⁹ i vtro
q̄ foro. vñ sicut in exteriori/
bus dat iudices delegatos ita
z bz suos penitentiarios.

Sūm⁹ penitentiarius
Sūm⁹ penitentiari⁹ eō ordi
nari⁹ i sp̄ualib⁹ tm̄. vñ bz pe
nitentiarios suos. ⁊ cedit eti
am lniam eligēdi cōfessorez.
S; simplicel penitentiari⁹ pa
p̄gūis sicut delegati pape q̄
solus eos ponit n̄ sūm⁹ peni
tentiari⁹. p̄t q̄dē oīs audire

de toto mūdo. sed nō p̄t su
mere adiutores. nec etiā dare
lniam eligēdi confessorē.

Decanus

Decan⁹ rural⁹ q̄ etiā archi
p̄b̄ vocat. si iste decan⁹ est
ānēx⁹ alicui cure sp̄eal⁹ repu
taf ordiari⁹ in parochiū sui
decanat⁹ p̄ ep̄im. Sup̄cura
tus videt etiā ordiari⁹ cura
torz. ⁊ sic curati de lnia eius (n̄
solum ep̄i) p̄t cōfiteri. Si at
ep̄s seu archidyacon⁹ confert
illū decanatum mō huic mō
illi curato videtur Delegatio.
z hoc respectu cōium casuū.
Nam respectu casuum ep̄ali
um tā de curato q̄ d̄ decano
q̄b̄ de speciali grā commitit
absoluere. de ill̄ vīdz distingue
dū an s̄in retēti d̄ iure vel cō
suetudie. ⁊ tūc i ill̄ nulluz ius
bz d̄ se iserior ep̄o. Un̄ cuicū
q̄ illos ɔmittit auctē ɔlega
ta illos absoluit. Itē nota q̄
q̄n p̄as iurisdictōis ē vna a
pud p̄les ⁊ n̄ ap̄ q̄libz in
solidū. tūc n̄ p̄t q̄libz p̄ se eam
ɔmittere sine p̄sensu alioz. S;
qd̄ oēs tāgit ab oīb̄ d̄ app̄
bari. Un̄ si capl̄m sede vacā
te geratrices ep̄i i tp̄alib⁹ nul
l⁹ d̄ caplo ēt decan⁹ p̄t pone
re officialē sine p̄sensu alioz.
S; capl̄m d̄ p̄sensu maior⁹ ḡs

Pt̄as autē absoluēdi a pctis
vna t̄ eadē pōt ee apō plures
t̄ n̄ penes vnlī. sicut penes ca-
pitulū sede vacāte qn̄ bz p̄tā
tē eius in spūlibz. dico q̄tū
ad cōmissionē n̄ q̄tū ad exe-
cutiōz. qz pfessio soli est fiēda
Uñ totū capl̄m n̄ vn̄ cano-
niē ponet pn̄iarī. Sed qn̄
iurisdicō pfecte t̄ insoluduz
remanet apud quēlibet eoꝝ.
ita qz vn̄ sine alio p̄t p̄ seipm
de cā cognoscere. tūc q̄libzeo
rū cui vult p̄tmittere. t̄ mis-
nor sine m̄taore. ml̄to magis-
ecōuerso. Et qz pt̄as absolu-
uedi q̄ est apō curatū papā t̄
epm n̄ ē vna. s̄ q̄libz p̄t se au-
dire sine p̄sensu alteri. ita eti-
am q̄libet eorum sine consen-
su alterius p̄tmittere alteri.
Uñ vicarius curati sine ln̄ia
epi p̄t audire cōfessionē illoꝝ
s̄ q̄ sunt subditi curatoꝝ t̄ n̄ a/
lioꝝ. t̄ ml̄to magis ecōuerso. s̄.
de ln̄ia epi audire eoꝝ pfessi-
ones q̄ sunt subditi curatoꝝ
sine ln̄ia vel consensu eorum.
De hoc exstat bullata declara-
tio clementis t̄ alexandri. p̄
cuī bullationem nullus pa-
risius dixit ſr̄ium. Qui autē
ex cōmissione ſolum audit cō-
fessiones nō pōt alteri p̄mit-
tere audiētiā pfessionū.

¶ Quō t̄ qn̄ curat̄ v̄l̄ p̄b̄ pa-
rochial̄ pōſſit dare vel ñega-
re ln̄iam alteri p̄fitēdi ſubditō
ſi petat illā. Capl̄m. vi.

Qta ſcd̄z

n Pe-de pal. in. iiii. di.
xvij. q̄ ſi parochian̄
petat ln̄iam alteri cōfitendū
deemiatē n̄ det curat̄. niſi ſit
p̄ſile q̄ penitēs n̄ eligeret ni
ſi eq̄ bonū vel meliorem. Si
yo noiat ſibi aliū d̄ q̄ p̄ſile ē
q̄ ſit cā bon̄ v̄l̄ melior ad cō-
fessionē audiēdā nō neget. qz
forte bz p̄ctm̄qd̄ erubescit cō-
fiteri ſibi. t̄ þus morereſ ſine
confessione q̄ ſibi confiteret.
Si yo appetet q̄ n̄ est eq̄ bo-
nus. aut p̄ ſarnā. aut p̄ v̄ſuz
ſuepſone. vel p̄ puerationeſ
pſonaz ſibi cōſtentiuſ q̄ mi-
nus religioſe puerant. t̄ tūc
ſimplr̄d̄ negare. inotescēdo
q̄ ille n̄ p̄tū ſubditi. qd̄ tūc
itellige cū ille ad quē vult ac-
cedere prochiat̄ n̄ bz auētēni
ſi ex p̄missiōe ip̄l̄ curati de-
clarādo etiā q̄ ip̄e ē pat̄ euz
audire. ſi tñ ē tal̄ q̄ ad h̄ ſit ſuf-
ficiēs. v̄l̄ ēt q̄ ē pat̄ ſibi dare
vn̄ aliū loco ſui. i q̄ caſu bñ
videat vt det ſibi ad hoc ſuf-
ficiētē. Hā ſi insufficiētē darz
ſibi impuſaret ſcrimētū qd̄

Prima pars libri primi

Inde sequens ouis sine. qz fm iu-
ra. qz pax diligenti socio suā rē-
cūstodiēdaz omisit. facilitati
sue iuputari dīz si per̄iht. Si at̄
ille peti⁹ a parochiano lī dis-
famat⁹ h̄z ptātem supioris:
puta qz ē vicari⁹ epi. vel p̄fes-
sor deputat⁹ in ordine minoruz
vel p̄dicator⁹ et hmōi. nō ppe-
h̄z phibend⁹ est simplr. qz iu-
der mal⁹ ordinari⁹ vel dele-
gat⁹ nō pdit iurisdictioz sua z
sed dīz dicere petenti nō expe-
dit tibi v̄tu vadas ad illū v̄l-
ad aliū. nec ibis de volūtate
mea. nec assensu n̄c lnia. Sz
ip̄chz ptātem ab alio maiore
vñ nō possū tibi phibere. sed
parat⁹ sū te quidire. vel p̄ vica-
riū. vel extranp̄ idoneū. et
fm h̄ soluif instantia illi⁹ re-
gule. s. qz nō p̄t eē pastoris ex-
cusatio silup⁹ oues comedit
et pastor neicit. qz h̄ vezē qn̄
pastor scire dīz et p̄t. Et l̄z ali-
qz sp̄ debeat reputare alium
meliorē se simplr. nō m̄ qz-
tum ad oia. puta qz tūz ad of-
ficiū h̄ vel illud. Item suspi-
tiones habere possumus nō
ad iudicādū primū. h̄ ad ca-
uendū nobis. Nam si video
pauperem nō iudicabo furē
tamen ne forte sit fur custodi-
am rē meam ab eo. et sic in p̄-

posito. tamen si h̄rūm nō ap-
pareat. plus dīz homo p̄sume
re de his qz papa velepus p̄
totam dyocesim p̄fecit qz dīz se
qz deputat ad vnā paruā pa-
rochiam:

Detereligiosis qz nō possūt
audire cōfessiones sine lnia p̄
lati sui.

Lapitulū septimū.

Ota qz re

n religiosus nō dīz audi-
re cōfessiones etiā illo-
rū qz h̄nt lniam sib⁹ eligendi
cōfessorem quēcūqz etiā si ha-
berēt a papa sine lnia et auto-
ritate sui supioris. qz sine suo
supiori velle et nollenō h̄z. p̄z
hoc p̄ simile. extra de elec. ca-
si religiosus. li. vi. ad hmōi of-
ficiū. vbi dicitur qz electioni
de se facte nō debet nec p̄t as-
sentire sine licentia superioris
sui. Sed vbi papa nomina-
tim eligit religiosuz ad aliquā
officium p̄sumit noscere p̄so-
ne industriam. vnde n̄ requi-
ri alteri⁹ lnia. siue p̄ inquisi-
tione siue p̄ predicatione. siue
p̄ audience confessionum si-
ue p̄ platione. siue alio qz cun-
qz officio. Sed ex hoc qz pa-
pa daret alicui licentiam qd̄
posset sibi eligere quemcūqz

etiam religiosū p audiēdo p fes-
siones vī p dicatorē ex ista tali
lnia nō dī religiosus audire
cōfessiōes vel p dicare sine li-
cētia sui superioris vel plati vī
abbatē. ar. ad h̄ extra de inde.
c. qd̄ sit laudabile. Si tñ
in dicto casu audirz religioz
sine lnia sui superioris vel plati
teneret absolutio. ita q nō eēt
reiteranda talis confessio. qz
uis malefaceret talis sic audi-
endo. Pe. de pal. vbi supra.
qōne. iij.

¶ Deptate audiēdi cōfessiōes
attributa frībō p dicatoruz. et
minoribz a iure p tertū clem-
tine. dudū. §. ii. de sepul. quo
fieri possit. et quō exponit.

Lapl. viii.

Ota sex

n tū clementine dudū
§. ii. de sepul. vbi di-
citur. Statuim⁹ et ordiam⁹
vt in singulis ciuitatibus et
dyocesibus in qbz loca fratrz
ordis p dicatorū et minorum
cōsistere dinoscunt. et i ciuita-
tibz dyocesibz et locis ipis vi-
cinis. in qbz loca hmōi n̄ ha-
ben⁹ mgri pores. p uinciales
ordinis p dicatorz aut eoz vi-
carii et generales. p uinciales
ministri et custodes mīoz ad

pñtiā platoz corūdē locoru⁹
se pferat p se vel p frēs qz ad
hoc idoneos fore putauerine
hūlīr petiuri. Ut frēs q ad
hoc electi fuerint in eoz ciui-
tatibz et dyocesibz cōfessiones
suoz subditoz p ficeri sibi vo-
lentiū audire libere valeat. et
hmōi p ficeribz put fīm deum
expedire cognouerit pñias i
ponere salutares. acqz eisdem
absolutōis bñficiū impendere
de lnia et ḡra et bñplacito eoz
Deinde p fati mgri p uincia-
les et mīstri ordinū p dicatorz
eligere studeant p sonas ido-
neas et sufficentes vita pba/
tas discretas honestas atoz
peritas ad tā salubre misteri-
um exequēdū. qz sic ab ipsis.
electas repnent vel faciēt re-
presentari plati. vt de ipoz lnia
ḡra et bñplacito in eoz ciuita-
tibz et dyocesibz hmōi p sonae
sic electe cōfessiones audiant
sibi p ficeri volentium. et i
ponat pñias salutares et bñ-
ficiū absolutōis impendant
put supius est exp̄ssum et c. ex
tra ciuitates et dyoceses in q
bus fuerint deputate. p qual
eas et non prouincias volu-
mus deputari cōfessiones
nullatenus auditire. Num
erus autem personarum assu-

Prima pars libri primi

mendarū ad hūmōi officiū ex
ercēdū eē dōz puc yniuersitas
cleri ac pp̄lī mltitudo. l' p̄q/
citas exigit corūdē. Et si idē
plati petrā lniam p̄fessionuz
audiendarū p̄cesserint. illam
p̄fatā recipiāt cū grātūactōe
q̄ si forte dicti plati quēcūqz
ex hūmōi frib⁹ p̄sentatis eisdē
ad hūmōi officiū nollēt h̄revl
nō ducerent admittendū esse
qui amoto vel subtracto loco
ip̄l⁹ sibr̄ cīsdē p̄nrand⁹ possit
alī⁹ subrogari. Si vō idē p̄
lati p̄fatis frib⁹ ad p̄fessōes
vt p̄mittif audīēdas electis
hūmōi exhibere lniam recusa/
uerint. nos extūc ip̄is vt p̄fes/
siōes sibi p̄fiteri libere volen/
tiū. liciteqz audire valeant. et
bñficiū absoluqz ip̄pendere
gratiosē p̄cedimus de ap̄lice
plenitudine ptātis. Per hu/
iūsmōi aut̄ p̄cessōez neqq̄z i/
tendim⁹ p̄sonis seu frib⁹ ip̄is
ad id salr̄ deputatis ptātem
i h̄ ip̄ēdere ap̄lio: ē q̄z i eo cu/
ratis seu parochialib⁹ sacer/
dotib⁹ ēa iure p̄cessa. nisi for/
san eis eccliaz plati r̄beriore
in hac pte grām sp̄ealē duce/
ret faciēdā. ¶ Petuturi. Pau.
pt peti hec lnia a platis extra
suū territoriū. q̄ est volūtarie
iurisdictōis. ¶ Lustodes. gl.
p̄ores ḡ p̄ueuales q̄ ad p̄di

catores. et gardiani q̄ ad mi/
nores hoc nō p̄nt. Humilr.
Pau. si petat ista lnia aspe nō
videt satissactū p̄stitutioni. et
iō iure eēt reperēda p̄p̄ omis/
sionem forme. Minstri. glo.
Nota q̄ de vicariis p̄oz pui/
cialiū et de custodib⁹ n̄ repe/
tit de qb⁹ p̄misit. lz ḡ illi peti/
tiōez possint facere d̄ q̄ p̄mi/
sit. nō tñ electiōz de q̄ h̄ loq̄z.
Pñtari. glo. ḡ psonal⁹ pñtato/
fieri dz. nā d̄: pñs q̄ p̄beſen/
sib⁹ corporis. Facit d̄ pe. dist. i.
i pñcipio. Idē dīc Pau. sup
v̄. repñtēt. ¶ Exigip̄ glo. Si
vō ep̄s p̄cedat cū frib⁹ dicēs
minore nūerū sufficere. reci/
plat ep̄s nūerū q̄ fib̄ videt. d̄
reliqz recurrat ad arbitrium
boni viri. i. iudicis. ff. d̄ v̄bo.
obli. l. otinuus. Lōccelerūt.
glo. quā lniam sine cā renoca/
re n̄ pñt. c. decet. d̄ re. iu. li. vi.
Subrogari glo. Si non re/
cipiē iusta de cā. q̄ scz n̄ ē tal/
q̄lis sup̄ describit. sibi ip̄utēt
q̄ matu elegerunt. et sic posset
oēs recusare cū nō sūt apti. lz
si sine cā facit hoc succedit li/
centia pape. Recusauerunt.
glo. Si non recusat exp̄sse. lz
non dat nec negat. videtur q̄
locū haberet h̄ pñilegium p̄
trin am monitionem v̄l̄ reç/
tionē. p. c. i. extra d̄sup̄. ne p̄.

Folium

IX

¶ Voletū glo. Forte nō stelle
rit de religiosis q̄ fm statuta
suorū ordinū platis suis p̄fite
ri dñt. Libere. glo. Snotat q̄
nō ē necesse h̄ feliam sacerdo-
tis parochial. c. 3riuz dicit
Jo. mo. sed ei nō stat. Imp/
tiri glo. Absoluti ḡ nō h̄nt ne-
cessē vteri cōfiteri p̄p̄o sacer-
doti. Hec obstat. c. ois. in p̄n
cipio. de pe. et re. q̄r illud intel-
ligit d̄ eo q̄ alteri n̄ ē p̄fessus
legitime. Jo. mō. dicebat 3ri
um. s; male dixit. Idē pau. s.
q̄ absq̄ lypia parochialis sa-
cerdotis p̄ q̄s alteri p̄fiteri. n̄
tm ex h̄ seq̄ q̄ sint curati isti.
rō est fm glo. q̄r nec ipsi frēs
sūt astricti ad executionē vel
exercitiū istoꝝ actuū. nec fide-
les sūt astricti vt i his ad eos
recurrat. Itē nota vt d̄r in
summa pisana et bñ. q̄ p̄t ep̄s
acceptare frēs ad audiētias
p̄fessionū. et h̄ sine solēnitate
p̄dicta p̄sentatiōs si vult. cō/
mittēdo eis iurisdictionē suaz
q̄ retiā sine isto p̄uilegio poss;
eis dare licentiam audiēdi.

De effectib⁹ q̄ sequunt̄ ex
cōmissiōe audiētie p̄fessionis
alteri facte. Capl'm. ix.

P̄Cōmis-
sioꝝ at alteri facta

de audiētia p̄fessionū sive pre-
dicto mō. sive p̄ aliū modum
sequūt̄ isti effect⁹. vt dīc p̄. d̄
pal. i. iiii. di. xvij. Primus
q̄dē q̄r tal' cōmissari⁹ p̄ audi-
re et absoluere alteri⁹ licentia
mīme req̄sita. nec ille q̄ vult
p̄fiteri tenet petere licentiaꝝ a
pprio sacerdote. ar. efficac̄ ex-
tra de p̄cu. ca. is q̄. li. vi. Nec
obstat q̄ curatus d̄z coḡscere
vultū pecorū sui. nā vultū ex/
teriorē poterit coḡscerē sic et
p̄us. et etiā itueri et corrigerē
fraterna correctōe et p̄ina ad/
monitōe sic p̄us. et q̄tū ad ex/
teriorē vultū attinet nō min⁹
boneste viuūt q̄ p̄fiteri fr̄ib⁹
q̄ q̄ p̄fiteri secularib⁹ curat⁹.

Quātū d̄o ad īteriorē vul-
tū meli⁹ poterūt reddere rōez
de p̄fessis fr̄ib⁹ et hmōi. q̄ de
p̄fessis sibi v̄l suo vicario. q̄a
d̄ īteriori vultu parochiano/
rū q̄ se respuerit. et sine licentia
sui vicariū pape v̄l ep̄i elegit
rūt nō h̄nt redērōez. q̄r p̄ eū
n̄ stetit q̄ min⁹ eos audiret et i/
strueret. s; ḡ sup̄iore q̄ eis co/
adiutores dedit. et p̄ parochi
alē q̄ eū elegit. hec p̄. d̄ pal.
Dīc tñ tho. i. iiii. di. xvij. q. iij
ar. iii. q. vi. q̄ si alieni p̄cedat
ptas a sup̄iori iudice p̄fessio/
nes audiēdi prochianoy alic⁹.

Prima pars libri primi

curati. ex h^o nō sit illi p^{ro}indici/
um. q^{uod} p^{ro}tas iurisdictiōis n^{on} ē
p^{ro}missa alicui i fauore sui. sed
ad vtilitatem primi et pploz et
dei honorē. Idē et tenet Jo.
an.in.c.si ep̄s.de pe.zre.li.vi.
in pma glo. Idē et z Jo.an.
in cle.dudū.de sepul.vt.s.pa
tuit. s. q^{uod} non teneat petere li
centiā a suo curato q^{uod} vult ip
sis frībū p^{ro}fiteri. Idem t^{em} exp̄s
se Pau. vnde glo. Berū. q^{uod} h^o
dicebat dānata fuit tanq^{ue} fal
sa p^{ro} clemētē. uij. in q^{uod}dam pri
uilegio q^{uod} incipit. q^{uod}daz teme
re. ¶ Sc̄ds effectus h^o omis
siōis fm dictū Pe. est q^{uod} omis
sarius p^{ot} audire h^o phibitōes
alterius plati. in q^{uod} est differē
tia inter supiore et inferiorem
nā inferior h^o inhibitionem su
pioris non p^{ot} alicui p^{ro}mitte
re. sicut nec p^{ro} seipz audire eū.
ita q^{uod} possit eū suspendere ab
andiētia p^{ro}fessionū p^{ro} aliū. sic
p^{ot} p^{ro} semetipm. econuerso aut
h^o inhibitionem inferioris su
perior p^{ot} ita p^{ro}mittere sicut p^{ot}
audire eo iuncto. ¶ Silt si esset
duo curati de pari. et vtq^{ue} in
solidū unus h^o inhibitionez al
terius p^{ot} audire et p^{ro}mittere.
q^{uod} a par in parē non habet im
piū. Qn g^o inferior p^{ro}hibet ne
subdit p^{ro}fiteat cuiuscunq^{ue} sine

sui lnia d^{icitur} excipe nisi supiori
vel ei^{us} vicario. als temere a
git. nisi loq^{ue}re talibz q^{uod} bñ sci
unt q^{uod} non intendit. vel nō h^{ab}t
phibere q^{uod} nō cōsiteant tales su
periori suo. sicut in religioni
bus. cū p^{ro}hor p^{ro}hibet ne q^{uod} cō
siteat de tali pctō sine lnia sui
Lerū est oibz q^{uod} nō itēdit q^{uod} nō
possit p^{ro}fiteri mḡo ordinis
vel p^{ro}vinciali v^{er} eo p^{ro} vicarijs
q^{uod} si p^{ro}hiberet spuerem^{us} ei in
faciē. et multo magis subp^{ro}or
q^{uod} nō p^{ot} dare lniam alteri con
stitēdi cū sit vicari^{us} bois. q^{uod}
diu p^{ro}or viuit. si in p^{ro}hiberet ne
q^{uod} sine sui lnia p^{ro}fiteret zē. de
ridere. Sed mortuovl amo
to p^{ro}ore vices eius gerit p^{ro} cō
stitutōes. vñ reputat ordiari
us. Lurat^{us} g^o. p^{ro}hibēs subdi
to suo ne alij p^{ro}fiteat d^{icitur} excipe
ep̄m papam legatū sumū p^{ro}
nitentiariū et archiep̄m dū vi
sitat. et hñtes ab eis p^{ro}atēm.
Ep̄s ho non d^{icitur} excipe oēs p^{ro}
dictos. nisi seipm. et sic q^{uod}libet
excipiat suos supiores a tali
phibitione. ¶ Terti^{us} effectus
h^o omisiōis ē q^{uod} tenet cursat
us ei eucharistia mīstrare et
etiā alia sacra. exq^{ue} dīc se p^{ro}fesi
sum illi q^{uod} potuit eū absoluere
nec est absurdū q^{uod} det eucha
ristiā illi c^{ontra} p^{ro}scia^{rum} ignorat

Sz cū eq̄ bōa t̄ tutā p̄scia īmo
 tutiori p̄t cū cōicare q̄ p̄fessus
 ē sine sūi lnīa habenti pt̄tez.
 sic illū qui p̄fessus est de lnīa
 sua. vel sib i. qr nec etiā vicari
 us curati reuelat sibi confessi
 onem. cū idem curat̄ dat illi
 cōione. vñ eq̄l̄r scire d̄z p̄scie
 tiā p̄fessi vicario sup̄ioris. sic
 scit cōscia; tal' cōfessi vicario
 suo. Et d̄z curat̄ p̄sumere q̄
 meli' cōfessus ē q̄ p̄fessus ē ei
 quem papa vel ep̄us eligit in
 p̄fessorē p̄ totū mōdū vel dyo
 cesim suā. q̄ p̄fessus est illi
 quē elegit ip̄e p̄uidēdo de ip̄o
 so suis subditis. cū ep̄s n̄ de
 beat h̄ smittere nisi viris po
 tētib⁹ ope r̄ fmōe. vt d̄ of. or.
 c. inē cetera. vel etiā q̄ ei q̄ cō
 fessus est illi quē elegit ip̄e p̄/
 po arbitrio de lnīa curati ge
 neralis. t̄ h̄ n̄si cū cēt ex cōica
 tus vel notori⁹ p̄ctōr. nā cūc
 añq̄ det eucharistiā d̄z ei cla
 re st̄tare ab solutōe ab hmōi
 Q̄ Quart⁹ effect⁹ ē q̄ p̄ctā cō
 fessa h̄nti talē p̄missionēz nō te
 uet itez p̄fiteri p̄po sacerdoti
 vt declarat Johannes. xxij. i
 extrauaganti q̄ incipit. Uas
 electionis. Quiutus effectus
 est q̄ p̄ hac p̄missionem fit iu
 dex qui p̄us non erat. Cum
 enī ad absoluendum req̄rat̄

pt̄as ordīs t̄ iurisdictiōis. Iz
 ab h̄nti ordinē t̄ iurisdictiōz
 vel iurisdictōez tm̄. possit h̄
 audiētia p̄mitti h̄nti ordinez
 Iz n̄ habeat iurisdictiōz. puta
 simplici sacerdoti. ita nō cu
 rato sic curato. n̄ tm̄ ecouerso
 Sacerdos n̄ curatus p̄t h̄
 smittere vel curato vel sacer
 doti. t̄ rō dīnēritatis ē. qr nō
 eq̄lie he due pt̄tes trāffun
 duntur. Habens enim ordi
 nē ex sola p̄missionē non trāf
 fert ordinēm. sed solū ordina
 tio sacramentalis transserit. si
 ue sit iudex siue non. sed iuris
 dictō ab h̄nti eā ordinarie so
 la p̄missionē transserit indiffe
 rent priuato q̄ nullam habe
 bat. t̄ ē qui habebat aliquā;
 sz n̄ istā respectu isti⁹. Sept⁹
 effect⁹ ē q̄ q̄ audiat p̄fessionēz
 nō iure suo pdit pt̄atē suam.
 delegatē mortuo vel amoto.
 t̄ idē forte ē ip̄o ex cōicato v̄l
 suspenso. nisi in p̄fessionē iaz
 inchoata quaz audiuit extūc
 q̄si ex iure suo. sicut etiā pdit
 pt̄atem illō renocante. quia
 soluit iudiciuz phibēte illo q̄
 iudicare iussit. Un̄ sicut ep̄o
 mortuo v̄l trāslato officialis
 cessat in causis. Sic d̄z cessare
 penitētiari⁹ i. p̄fessiōbz audi
 endis. nisi q̄ absoluere d̄z de

Prima pars libri primi

petis iā auditis. glo. in. c. gra-
tū et relatu. d. offi. et pta. indi-
ble. qz mādatū expirat p mor-
tez mādatoris. Si l'r si dedit
professorem monialibz expirat
pta. nisi eēt rector eaz. cui ex
officio qzli porat vel rectorie
eēt audiētia ānixa. et tūc eēt qz
si ordinari. Tideref tñ qz n
sillr ita expiraret pta. delega-
ti delegante excōicato vel su-
spenso. siē mortuo vel amoto
qz in pmo cāu retinet delegās
iurisdictioz. lz nō vsl. i scđo
autē neutr. retinet. Ad h autē
qz delegat vtaqz iurisdictoere
qzif qz delegat in delegādo
qzde habeat iurisdictoerz et v/
sum ei. quia delegare est vsl
iurisdictois. sed postqz dele-
gauit non requirif qz habeat
vsl. qz vslus eius nihil facit. g
z. Posset tñ dici pbabilr qz
si ep̄s nō ex̄s excōicat vel
suspensus istituit officiale v̄l
penitentiariū. et postea excōi-
cef. nihilominus vterqz pōt
pcedere in officio suo. qz vti
vice ei qz iurisdictoerz habet
licet nō vsl qz se. Si autē iā e-
rat excōicatus officialis nil
agit. qz istitutio v̄l pmissio
nō tenuit. De pniario ho vi-
det sec. qz etiā nō sacerdos v̄l
nō psecreat qz minus b̄z qz ex-

cōicat cōmittere pt. qz nō mu-
nus ē pmissio qz pmissio. qz
iure suo sacerdos audit pfe-
sionē et pmissēs tñ ē cā sine qz
nō ppe parochiaz diuisionē
et ecclie phibitioez. qn̄ at cō/
mittēs moritur vel amouet
non est differētia int̄ pmissa-
rium in foro penitentiali aut
judiciali. quia vtriusqz pta.
expirat qzum ad negocia nō
incepta.

¶ Capl'm decimū de differen-
tia ineffes pncatos fm for-
mā cle. dudū. et diffrentia in-
ter sacerdotes curatos.

Ratres p

f dicatores hñt puiile-
giū qz ep̄s mortuis
qz ipis sua dederūt autoritatē
vel pmissur pnt vñ ea auto-
ritate qzli fuerit puiisum ec-
clesie de pastore. ¶ Item no/
ta qz p istos effectus non hñ
pmissio effectum in personis
ordinū reprobatoz. de qbus
dr in. c. i. de reli. do. li. vi. Hec
pe. de pal. ¶ Nota vlti. dif-
ferentia inter pdictos fratres
sic presentatos et curatos. nā
predicti fratres ex tali presen-
tatiōe et pmissioe pnt audire
oēs parochianos oīm cura-
toz illi. dyoceſ vbi sūt pscu-

tati. si nō aliaꝝ dyocesii . et nō pñt h̄ omittere alicui. Si curati nō pñt audire in c̄tū curati. n̄li prochiāos suos tm̄ alios nō n̄li cū licētia epi. vñ curatorꝝ eoz. et pñt h̄ omittere alteri. s. audire suos prochiāos. Nota etiā alia differen̄tiā fīm Lan. et Fran. zaba. in cle. dudū. Nā curati possunt audire p̄fessiones et eoz vica r̄i sibi subditox ī dyocesi sui epi. et etiā extra dyocesim. sed fratres electi et presentati fīm formam cle. dudum. de sepul. de qua supra. nō possunt audiire seu absoluere extra dyocesim vbi sunt p̄sentati. et si sec̄ fieret q̄uis cōfessi possent ex ignorantia excusari. tamen q̄ ad ecclesiam nō essent absolu ti. sed si ostaret eis deberēt ire. tñ confiteri eis et intra dyocesim absolui a predictis Sed si sine predicta solennitate cōmitteretur fratribꝝ ab episcopo vel a curatis autoritas audiendi p̄fessiones simpliciter tūc possit etiā extra diocesim audire sicut alii vicarii eorum dem. De casibꝝ epis reservatis. nec curati nec dicti fratres p̄sentati possint absolu te. n̄li in c̄tū fuerit a dyocesa n̄is concessum.

De casibꝝ multiplicibꝝ epi scopo reseruatis de q̄bo agit in fine cle. dudū. de sepul.

Lapitulū. xi.

Liedū q,

f varie sūt opinioneſ doctoꝝ ī dictis casibꝝ

bus. Aliq̄ em̄ ponit plures. aliq̄ pauciores. Un̄ materia ipoꝝ casuū nō ē bñ clara. Et in summa p̄ilana d̄r q̄ benedictus papa sc̄ds ī extrauagāti inter cūctas. declarauit q̄ttuor esse casus ep̄ales de iure. Prim⁹. s. pctm̄ clerici p qd̄ ī curriss irreglaritatē. Sc̄ds de incēdiaribꝝ. Terti⁹ d̄ pctō p qd̄ iducēda ē solēnis pniac Quarto de excoicatis maiori excoicatione. Itē declarauit qnq̄ esse casus epis referuatos de approbata p̄suetudie. Primus est pctm̄ homicidij volūtaribꝝ Sc̄ds est pctm̄ fal sarioꝝ. Terti⁹ est pctm̄ violatiū ecclesiasticā libertatem. Quart⁹ est pctm̄ sortilegioꝝ diuinatorꝝ et icātatorꝝ. q̄uis aut̄ dicta extrauagās fuerit rencata p cle. dudum. extra de se pul. tñ c̄tū ad dlc̄tos casus n̄l innovatū fuit. et si alia ih̄

Prima pars libri primi

petra sint. et sic videt quod adhuc illi remaneat. et addit in pisa, nella quod per nihilominus episcopi in suis episcopib[us] casus eis refer uare put videt eis expedire. si cut p[ro]munt[ur] p[ro]sternentes facer[unt] et m[anu]llo magis consilii synodale vel puiciale. a quod sunt religiosi non valent absoluere. Jo. an. in c. si ep[iscop]us de pe. et re. in glo. iij. lib vi. predictis casib[us] addit p[ro]p[ter]a cri men enorme et publicum homi ciuum et sortilegiu[m] op[er]ationes puerorum etiam ex causa incestum corruptio[n]es monialium. coiu[n]ctio[n]em brantis. m[ar]rimoniu[m] clade[m] est ne[m]o eti[am] vel in edictu ecclie. piuriu[m]. falsu[m] testimoniu[m]. blasphemia dei et scotiz. Hostie. bo[na] f[ac]t[io]na ponit p[ro]dictos casus. et addit petrum in natura et petrum quodlibet enorme. quod perticularis vel genialis fluctuando refuat ipsius epis. in quo aliqui epis remittunt pectores ad sedem apostolicam. p[ro]p[ter]a enormitate criminum. et ad terrorem aliorum. Hec hosti. Ego tamen non legi ad huc esse aliquod petrum p[re]cise ita enorme a quo non possit absoluere epis subditum. dum tamen non habeat aliquam suam excusacionis annexam. quibus autem possint absoluere si aliqui ad curiam mittantur. Sicut duraunt et

speculator in reptorio suo vltra predictos casus addit alios s. deflorantes virginem vi oppressas vel seductas. et rhabentes p[ro]p[ter]a votu[m] castitatis emissu[m]. Fornicationem cum indea v[er]sa racena. Concupientem plenam p[ro]adulteriu[m]. quia vir credit suam procurat[ur] aborsum vel sterilitatem in se vel in alio. Contrahentes matrimoniu[m] post sponsalia iuramento firmata. Loscentem carnaliter baptizatas ab eo. vel cuius confessiones audiunt. Tenentem ad baptismum vel confirmationes filios vel filias extra necessitatem. Baptisantem prios filios extra necessitatem. Ulerberat[ur] p[ro]fessio v[er]o matrimonii et surarios. et tandem sic percludit. Tot casus ponere nihil aliud est quam sacerdotum potestate restringere que eis plenarie data erat a christo. Unde breuius dico sacerdotes oia posse quod ad forsan spirituale quod non sunt specialiter in iure epis refuata. et quod non sunt epis sacerdotibus directe vel per aliquam sequentiam in edicta. Et. c. at si extra de re iudi. et c. nuper. de sen. excus. Hoc tamen fateor quod ubiunque fuerit aliquod genue delictum vel enorme sup[er]oris est iudiciu[m] req[ui]rendum. et idem dico in quibus casib[us] in quibus

est generalis consuetudo ecclie
q; sine ipsis refuati. Conclusio
Joh. de lignano. Jo. de lig-
nano in declaratōe quā facit
sup.ca.ois.de pe.r re.pbat et
excludit ex dictis immediate p
Buil. et Specu. et exclemen-
dudis. fr̄es predicatorēs et mio-
res p̄nitatos p audiencentia co/
fessionū posse absoluēt ab oī
bus casib⁹ p̄tōꝝ. exceptis p̄
cise illis q; i iure refuāt ep̄is.
S; a casib⁹ q; sibi reseruāt.
vel de consuetudine sue dyocesis
vel ex suo beneplacito vel p
constitutōnes suas synodales
vel pr̄uinciales posse absoluere.
etia si ep̄i dictos casus nō
pcedat. et pbat sic cle. duduꝝ.
d sepul. statuit q; dicti ffes n̄
possint absoluere. nisi a casib⁹
a q; p̄nit curati absoluere q;
eis p̄mittāt a iure. nisi ip̄i ep̄i
vellent aliqd plus p̄ferre eis.
Sed et Buil. dt q; nō obstat
q; doctores ponāt mltos ca-
sus ep̄is refuatos. curati em̄
p̄nit absoluere ab oib⁹ occul-
tis q; n̄ sūt iure ep̄is reserua-
ta. et n̄ sūt ip̄is sacerdotib⁹ di-
recte vel p aliquā cōseqn̄tiaz
inēdicra. Iz q; ep̄i possint reser-
uare certos cas⁹ q; de iure cō/
petūt iſeriorib⁹. non tñ h̄ p̄nit
simp̄r. nisi in duobus casib⁹.

km Buil. dupl̄r. s. directe. scz
cū aliq fuerint legitime in cri-
mine dep̄hensi q; merito fue-
rint tali p̄tate p uādi. Sc̄o
indirecte. s. p aliquā cōseqn̄tā
vt cū aliq; casus enenerit i q;
ad utilitatē cōem expeditat q;
talē casū retineat. et nō aliter.
xxv.q.ii.c.de ecclasticis. Hō
aut expedit utilitatē cōi reser-
uare tot cas⁹. s; h̄ ē ponerela-
q; os in via salutis. Sed si a/
liq; pure velit defendere plu-
res casus posse ep̄os rōnabi-
lit reseruare q; ad sacerdotes
parochiales. sint d foro ep̄oꝝ
et eoz p̄tōib⁹ subiecti. tñ h̄ nō
p̄nit facere ep̄i erga predictos
fr̄es q; excepti sūt. n̄ eoꝝ ordi-
natōib⁹ subiecti. vt extra d ec-
ces. plā. c. nimis p̄ua. Lū ḡn
possint dicti ffes absoluera
casib⁹ refuatis i iure ep̄is. vt
d̄ i dicta cle. duduꝝ. ḡ p̄nit ab
oib⁹ alijs absoluere. vicz d̄ cō-
suetudine refuatis p̄ticulari lo-
ci vel sinodali p̄tentiōe vñū
negādo. aliud tacēdo. consen-
tit. dis. xxv. c. q̄lis. n̄ p̄nit plā-
ti dictā cōcessionē reuocare vñ
defalcare. nec directe negan-
do lñiam audiendi. q; nihil
ominis h̄ p̄nit cā p cle. duduꝝ
nec indirecte prohibēdo paro-
chianos ne p̄siteāt eis extra

Prima pars libri primi

8 pūil.c. q̄to nec p retētione
multoz casuū. q̄ fieret i frau
dē leḡ. q̄ fieri n̄ d̄. vt.c. osti
cul. 8 p̄c̄l. p̄b̄. Si leat ḡ io.
mo. h̄ q̄ dīc̄ q̄ si ep̄s p̄t artare
ptātē ordinariā curatoz. p̄t
ml̄to maḡ artare ptātē extra
ordinariā ip̄oz fratz. q̄ q̄d̄ p̄
superiorē pcedit p̄feriorē arta
ri vel reuocari n̄ p̄t. vt di. xxi.
c. i ferioz. Ad p̄stitutoz at cle.
de p̄uīl. rel. vbi d̄z q̄ a casib̄
ordinariis reuocatis quēq̄ ab/
soluere n̄ p̄sumāt. R̄ndēdū ē
q̄ h̄ intelligēdū est d̄ casib̄ i in
reueuocatis. s̄c̄ intēdit cle. du/
dū. n̄o at p̄suetudinē v̄l sta/
tuta alioz prelatoz. q̄ illa re
mouet papa i dicta cle. dudū
a q̄b̄ p̄nt dicti fr̄es absoluere
z p̄ q̄n̄ við. q̄c̄qd̄ v̄t̄as per
modernoz v̄l antiq̄s d̄ talib̄
casib̄ p̄ ep̄os reseruatis totū
reueocar̄ p̄ cle. dudū specialit
q̄t̄uz ad dictos fr̄es. Si em̄
p̄stitutio posterior lic̄z n̄ fa/
ciat mētionē d̄ p̄ori ip̄az reuoc
are nosc̄f. c. lic̄z. d̄ p̄sti. li. vi.
ml̄to magis reueocare debent
dicta doctoz si in h̄riū. pmul
gen. Hec Jo. de ligna. S̄z
Fran. zaba. post L̄adul. dic
q̄ d̄ casib̄ ep̄alib̄ n̄ p̄t dari
doctrina cū depēdeat ex p̄sti/
tutionib̄ ip̄oz ep̄oz z doctri
na. z q̄uis L̄adul. dicat q̄

h̄is irreḡlaritatē quā sol̄ pa
pa tollere p̄t non p̄t absolui a
peccato ante dispēlationem.
Fr̄a. zaba. dicit h̄riū. s̄. q̄ p̄t
absolui a pctō remanēte ma/
cula irregularitatis. Quia
ḡ n̄o est claz q̄ sūt casus ep̄is
reuocati in iure cōmuni. iō tu/
tior via ēi hm̄oi q̄ fr̄es si p̄nt
sciāt ab ep̄o q̄s casus vult si/
bi reuocare. z de illis n̄o se ip̄e
dire. oēs v̄o alios casus sibi
faciat pcedere. Certū ē aut̄
fm̄ oēs q̄ absoluio ab excō/
municatōe maiori reseruatur
ep̄is. Itē dispēlatio vel omu
tatio votoz. Itē relatatio q̄/
rundā iuram̄toz Dispēlatio
vero incertoz. an p̄tineat ad
ep̄m vel ad aliū. h̄es s̄ i. i. p̄t
sume. xi. d̄ resti. c. iiii. z ibi dif/
fuse. Fr̄a. zaba. i cle. dudū. in
glo. sup v̄. pcessa. dic glo. Jo
ban. an. L̄adul. Pau. Ste/
pha. z zen. tenere q̄ ep̄s possit
reseruare casus de q̄b̄ curati
poterāt ante hāc p̄stitutionē
dudū absoluere. ita q̄ reserua
tio p̄iudicet fr̄atrib̄. i. q̄ etiāz
n̄o poterunt tūc ab ip̄is reser
uatis casib̄ absoluere. q̄d̄ est
h̄ q̄d̄ hic dicit Jo. d̄ ligna.
Et intelligit ista reseruatio ca
suū ep̄alii de actib̄ exteriorib̄/
bus cū effectu. et n̄o de interi
orib̄. videlicet si q̄s desidera

uit vel etiā q̄s iuit aliū occide
re. istud homicidiū cordis n̄
est de cakib reseruatis epis.
¶ Dicit etiā Pe. de pal. q̄ ice
st̄ q̄ omittit a pueris q̄n̄ ba/
bēt vsū rōis n̄ ē de refuatis
epis. q̄ nec p̄ h̄ tollit v̄ḡitas
nec causat affinitas.

¶ Capl'm duodecimū de sa/
cerdote q̄ absoluit aliquē a ca/
su a q̄ n̄ p̄t̄ absoluerere.

Nota q̄

e si p̄fessor q̄cunq; ali/
quē absoluerit d̄ aliq̄
pctō a q̄ n̄ p̄t̄. siue q̄a ē reser/
uat̄ epo. siue q̄ nullā h̄z au/
toritatē q̄uis ḡuit peccet. p̄/
cipue q̄n̄ absoluit sciene v̄l ex/
ignorātia iuris crassi. tñ ex h̄
n̄ incurrit aliquā cēsurā. vel
excōicatōe. siue sit cleric⁹ se/
cularis. siue religiosus tal ab/
soluens s̄m Fran. zaba. t̄ z̄.
Sed tenet illū q̄e sic absol/
uit aūsare de errore suo. si co/
gnoscit. vel p̄t̄ inuenire. ille tñ
q̄ ad deū excusat̄. dū h̄ igrat.
Et q̄ dictū ē q̄ p̄fessor d̄ il/
lū aūsare q̄e absoluit. cū n̄
posset intelligi q̄n̄ fieri n̄ p̄t̄
sine scādalo notabili. vñ i cō/
sil. Basilicñ. qdā multū p̄ti
habita sup̄ h̄ collatōe. dixerit
q̄ talis p̄fessor petat autorita

tē a superiori sup̄ h̄ casu a q̄ n̄
potuit absoluere. et tñ absol/
uit. q̄ habita vocet illū quem
absoluerat cū n̄ posset. t̄ per
aliquē modū cooptū interroget
de aliq̄b̄ q̄ sibi est p̄fessus q̄si
volēs se melī informari. ac
si plene n̄ itellexisse. t̄ si q̄ alia
criminalia postea omiserit. t̄
sic ab oīb̄ itezab soluat d̄ tūc
alb̄ audit̄ t̄ p̄us. Uel si ma/
gnū scandalū ex h̄ timere. sic
q̄ p̄dic̄ modus seruari non
poss̄t̄ absoluat absentē. si ab
vltia p̄fessioe credit̄ p̄seuerat
se tale ī ḡra. Aut ut alij̄s pla/
cuit cū ex h̄ timere notabile
scādalu eueniri. omittat xpo
summo sacerdoti. p̄sertim q̄n̄
ml̄titudo ē sic neglecta. l̄ mul/
tū distat a loco vbi ē p̄fessor.
Sed si religiosus absolueret
aliquē ab aliq̄ s̄nia excōicati/
onis suspēsionis vel in edicti
in iure posita incideret in ex/
cōicationē. a q̄ non posset ab/
solui citra sedē ap̄licā. cle. de
reli. p̄nūl̄. Sec̄ si absolueret
a s̄nia hoīs. q̄r tūc n̄ icurrcet
s̄m pau. q̄uis ḡuit peccaret.
s̄ clerici sc̄lares absoluēdo a
s̄nij̄s iuris q̄uis t̄ ip̄i male fa/
ciat n̄ tñ aliquā icurſt cēsurā

Capl'm. xiiij. an̄ in genera/
li p̄fessione p̄tineat specialis

Prima pars libri primi

Ota etiaz

n q̄ ut dicit Jo. an. su/
per. c. tua nobis. i. gl.
extra de off. vicē. Si ep̄s dicit
vicariū generale. r̄ in māda/
to aliqd exp̄ssit de his q̄ req̄/
rūt sp̄eale mandatū secura ge/
nerali clausula. r̄ oia alia q̄ p/
nos possum⁹. etiā si mādatū
exigant speciale. s̄m Hostiē.
satis videt q̄ tal' etiaz possit
specialia instarpcuratoris. se/
cū si aliqd de sp̄ealib⁹ n̄ fuit/
set ibi exp̄ssum. hec Joh. an.
Qd̄ videt intelligēdū q̄stuz
est de virtute yborū. r̄ in foro
cōtētio. nā si i foro p̄seie ali/
ter p̄staret de intentōe p̄ferēt̄
autoritatē q̄ ille itēdorit h̄ eti/
am si n̄ exp̄ssissz aliqd i ḡn ali/
p̄cessiōe intelligerent sp̄ealia.
xiiij. q. v. c. h̄uane. r̄ h̄ idē dici
p̄t̄ de autoritate data ab ep̄o
p̄fessorib⁹. q̄. s. dicēdo do vo/
bis autoritatē meā in p̄fessio/
ne. n̄ intelligit p̄pter h̄ cōces/
sisse casus suos. nisi alicui cō/
staret q̄ p̄ hec yba generalia i/
tendit casus suos p̄cedere. s̄z
dicēdo istū r̄ illū. r̄ oēs alios
meos casus. tūc intelligit to/
tum dedisse.
¶ Capl'm. xiiij. qd̄ possint pe/
nitentiarū curie romane.

Tnota q̄

e p̄niarū minores i cu/
ria p̄nt absoluere vñ/
cūq̄ veniētes ab oib⁹ casib⁹
p̄ctōz. r̄ sentētis ep̄is refua/
tis. h̄t̄ em̄ autoritatē q̄si ep̄a
lem in foro p̄nē r̄ maiores q̄
ad q̄sdam casus excōicatōis
r̄ dispensatōis. Sūm⁹ vero
p̄niarius adhuc h̄z maiores
in pl̄ib⁹ alijs casib⁹ excōicat⁹
r̄ dispensationis.
¶ Capl'm. xv. qd̄ fienduz qñ
p̄fessor n̄ intelligit penitētē.

Ota ve

n ro q̄ cū p̄fessor n̄ itel/
ligit penitētē. aut ex
ip̄tia ligue. aut ex do: mīde.
aut ex distractōne mentis ad
alia applicate. l̄ ex alia cā s̄m
Jo. neapol. in q̄libet. q̄ cum
sacrālis absolutio p̄figat cō/
fessiōez. cōfessio yō ip̄tat r̄ue/
latōz. q̄ n̄ p̄t eē nūl̄ flatōeyn⁹
s. p̄fitēt̄. r̄ p̄ceptōe alei⁹. s. cō/
fessors. q̄ si altez istoz d̄fic̄ in/
p̄fato cāu credo d̄ illo p̄ctō. n̄
eē factā p̄fessiōz. r̄ p̄ oīns ip̄e
di absolutōz. h̄ ille. Si in n̄
h̄ facit. r̄ p̄fessus q̄dē d̄ h̄ n̄ p̄/
p̄edit absolut⁹ ē coraz do. n̄
teneat itare q̄usq̄ sciat illū nō
p̄cepisse. seu intellexisse p̄ctā

sua. et hec haec sunt de pctis gibus. i. mortalibꝫ q̄ sunt de necessitate p̄fiteda. nō autē d̄ venialibꝫ. atq̄ q̄ s̄ tenet d̄ necessitate. et ubi talia modica raro obaudiuunt ab eo q̄ alias cognoscit personam.

¶ Finis p̄ma ps q̄ fuit de potestate seu autoritate p̄fessoris.

Incipit scđa
ps libri p̄mi. q̄ erit de scia cōfessoris. q̄ erit duplex p̄m?
h. s. q̄ duplex ē clavis ordīs.
sc̄ scie et potētie.

Icto de

d̄ p̄tate p̄fessorꝫ. nūc vi
dendū ē de ipoꝫ scia

Et cīm duplex clavis ordīs.
sc̄ clavis scie. et clavis poten
tie. Un̄ xps perro dixit. Tibi
dabo claves regni celorum.
Mat. xvi. Nota tamē q̄ ista
scia n̄ dicit clavis sed ipa po
testas discernēdi atq̄ exami
nandi. siue cognoscendi i fo
ro p̄scie. et potestas determi
nandi seu diffiniendi causaz.
id ē ligādī et soluēdi d̄r clavis
potētie. Ista ꝑo duplex pote
stas ē vna in essentia sed du
plex in effectu. Scia autē acq̄
sita nō est clavis sed bñ inuat

vti clavis. et de his clauibꝫ ba
bes dist. ex. p̄ totum.

¶ Quāta scia reqraſ in p̄fes
sore. h. ii.

E q̄ntitate scie p̄fesso
ris. q̄ntam. s. opteat eū

d̄ h̄p p̄tia. dicit Augu
de pe. dist. vi. c. i. optet vt spi
ritualis iudex sciat cognoscere
q̄cqd d̄z iudicare. Dic̄ Tho
in. iiii. dist. xvii. in expositiōe
l̄c. Hec scia et si n̄ sit maior.
tm̄ d̄z eē tanta vt sciat discer
nere int̄ pctiū et n̄ pctiū. et pec
catū morale et veniale. et si in
aliq̄ eēt dubitatio sciat dubi
tare vt possit ad p̄tiores re
currere. Alb. aut̄ in. iiii. dic̄ q̄
nō tenet sacerdos scire discer
nere. nisi in cōi q̄ sint capita
lia. et q̄ mortalia cōia. et q̄ veni
alia ex genere. Sed hec n̄ sci
ens dicit idē. puto q̄ peccat
mortaliꝫ tal̄ audiēdo. et eū in
stituēs pl̄ peccat q̄ ip̄e et eū
p̄mittēs institutū m̄istrare si
sua interest tal̄ phibere. Dic̄
etiā q̄ in pplexis casibꝫ sacer
dos ecclie parochiald̄z esse
ita discretus vt talia difficultia
esse sciat. nec esse pcedenduz
in eis sine superioris cōsilio v̄l
autoritate. Hec Alb. in. iiii.
Quil. durā. in q̄ma sua di
cit q̄ q̄tēs p̄fessor se ingredit

Secūda pars librī prīmī

ad p̄fessiones audiēdas. toti
ens se offert ad r̄n dēdū d̄ q̄li/
bet r̄ in dēdū d̄ casib⁹ in op̄iat⁹
r̄ alias iāudit⁹. r̄ q̄nib⁹ seu
casib⁹ valde pplexis. Deb̄z ḡ
p̄fessor scire discernere int̄ pec-
cata r̄ differētias pctōz. Un̄
scire d̄z p̄fessor si ea q̄ exp̄mit
sibi penitēs sint pctā vel nō.
puta an bella p̄ncipū r̄ ipoz
exactōes sint licita v̄l n̄. r̄ virz
h̄ci⁹ q̄ sūt sint liciti v̄l illicti
r̄ q̄n ad restitutōz teneat⁹ q̄n
nō. r̄ an ei debeat phibere cōi-
onem. vel concedere. quia si
confessor iudicat licitu⁹ q̄d ē
illictu⁹. tā p̄fessor q̄ penitēs
in fouēa cadūt. nisi forte p̄ba-
bilis ignorantia eum excusat
puta si h̄z aliquem doctorem
ausentiu⁹ r̄ falso⁹ cui⁹ op̄i-
oni innit⁹. Un̄ si p̄fessor n̄
est exptus in casib⁹. ita q̄ nec
nonit dubitare n̄ per se iudi-
care. cū p̄iculo anie sue audit
p̄fessiones. Hec guil. q̄ Pet.
de pal. in. iiii. disti. xix. oñdit
maiorē sciam req̄ri in eo q̄ se
ingerit q̄ in eo q̄ ponit ad h̄
a sup̄iorib⁹ suis ex obediēti
iniūctōe. r̄ de p̄mo p̄t intelli-
gi dictū rigorosū. Guil. du-
rai⁹. descōd dictū. Tho. r̄ Al-
ber. Dicit em̄ ip̄e Pe. Dis sa-
cerdos h̄z clauē scie r̄ potētie

L. autoritatē discernēdi r̄ po-
tentia ligandi r̄ soluendi licet
multi nō habeat sciam debi-
ta r̄ ecōuerso. Mlti em̄ sacer-
dotes habent sciam q̄ n̄ h̄nt
autoritatē discernēdi. scđi q̄
dem sine pctō. s̄z p̄mi cū pctō
suo si h̄ p̄curarēt. als si inui-
ti ponerent excusati sūt si p̄/
posuerūt impedimentū n̄ se
audit. Mun⁹. i. officiū iudi-
candi necessariū est. r̄ p̄t ad h̄
compelli. sc̄z ad officiū iudi-
candiz ad platoz carens scia
r̄ tūc nō peccat sicut i religio-
nib⁹ p̄suetū est fieri. Et q̄d dt
Grego. q̄ si indignus est nō
debet obedire. r̄ si dignus d̄z
obedire. intelligendum est d̄
illo q̄ h̄z defectus q̄ sūt iuris.
vici⁹ irregulatatis. r̄ tūc nō
d̄z obedire nisi ab eo p̄ dispē-
sationem moueat. als tenet
religiosus obedire. alioquin
q̄libet religiosus bonus q̄ re-
putaret se indignū refugret.
r̄ sic soli indigni p̄mouerent
r̄ ponerentur. Qui vo nō co-
act⁹ s̄z sp̄ote accipit p̄tētē s̄ue
platōis. s̄ue audiēdi cōfessio-
nes nō h̄n̄ sufficiētē sciam
peccat. Sed q̄ inuit⁹ r̄ coac-
tus nō accipit s̄z suscipit non
peccat. Un̄ sine pctō ab iſcio
haberi r̄ suscipi p̄t. s̄z accipi

nō p̄t p̄tāl indicādi sine p̄ctō
Hec p̄c. Si iñi eo cēt tāta iñg
rātia q̄ oīno inep̄t̄ cēt. q̄ n̄
etiā scit q̄ Tho. et Alb. dicūt
sup̄. credo q̄ non excusareſ a
peccato. etiā si ex obedientia
iniuncta poneret se ad id ad
quod omnino inep̄t̄us est cū
periculo animarum.
¶ An ḡfessor teneat scire an
p̄ctā in cōfessione audita sint
mortalia vel venigalia. S. iii.

T̄p̄ aut̄fessor teneat
v̄ scire de oīb̄ q̄ sibi di-
cūt̄ in ḡfessiōe an sint
mortalia vel venigalia. ¶ Hē/
ric⁹ in quolibet sic r̄ndendo
distinguit. Peccata sūt iñ du-
pli genere. Quedā sūt p̄ctā
q̄ phibita. q̄ si n̄ esset phibi-
ta noū essent p̄ctā. vt sūt oīa
que sunt de iure positivo. vt
audire missā die dñico. semel
in āno ḡfiteri et cōicari. et hu-
iūsmōi. Extra tenetur q̄libz
cōfessor scire. nisi habeat cāz
r̄onabile q̄ cū excusat. vt si for-
te t̄p̄ phibitōis erat in era lō
ginqua vel in carcere. Ellia se
peccata nō q̄ ab homine p-
hibita. sed de natura sui ma-
la sunt etiā si nō phibeant. et
hoz q̄dam sunt capitalia. vt
superbia luxuria et c. H̄eniz
sunt q̄si elementa et p̄ncipia q̄

de necessitate quēlibz ḡfesso/
rē scire optet. ¶ Quedā v̄o se
p̄ctā q̄ sūt sp̄es p̄ctōz capita-
liū. vt illa q̄ recipiūt hoz p̄di-
catiōz vt fornicatiō et ebrietas
et h̄mōi. Fornicatio vero lui/
xuria q̄dam est. et ebrietas q̄/
dam gula. Et hoz p̄ctōz spe-
cies q̄dā sūt q̄ ip̄ortat maluz
et suba sui ac̄t̄. eo q̄ statī no/
miata habeat ānerū malū m-
vt fornicatio et talib̄ et cō/
fessor scire tenet v̄t̄ sint mor-
talia vel nō. vel vēialia. Que-
dā v̄o et suba sui ac̄t̄ n̄ h̄n̄t et
formitatē. Et ex libidine faciēte
sicut cogscere vxorē p̄priā n̄ ē
p̄ctim et se. t̄m poss̄ q̄s uxorē
cū tanta libidine cognoscere
q̄ eēt p̄ctim mortale. vt si eam
cognosceret si etiā n̄ eēt uxor-
ē. et de talib̄ nō optet q̄ cō/
fessor sciat v̄t̄ sint mortalia
vel vēialia. q̄ n̄ diffitēre frēq̄n-
ter scire opt̄. Alia s̄t p̄ctā q̄ se
filie p̄ctōz capitalium. vt illa
p̄ctā q̄ fines t̄minant et or-
dinat̄ ad fines capitaliū. sicut
dol⁹ et ac̄q̄satio rei iniuste. et et
talib̄ p̄ctis frēq̄n̄ opiniones
sūt ḡrie inter doctores. et et
talib̄ non tenetur simplex cura-
tus non ordinarius scire v̄t̄
sint mortalia vel nō. Curat⁹
et ordiari⁹ v̄t̄ ep̄s et archiep̄s

Secūda pars librī prīmī

z ceteri alij supiores p̄lati te-
nenſcire. qz ipi ſūt purgato-
res. z tenenſ alios purgari fa-
cere z illumiare. z iō tenenſ sci-
renouē et vēt testamētū. hec
ille. Laueat aut̄ cōfessor ne ſit
p̄ceps ad dādā ſniam d̄ mor-
tali qñ nō ē cert⁹ z clarus. et
vbi in aliq macta varte opio-
nes ſūt q̄pluriū z ſolēniū do-
ctorz. vtrū ſit licitū vel illicitū
ſicut de non ſolnēdo decimalis
vbi nō ē p̄suetudo. pati tñ ſe
ad dādū ſi ecclia peteret. qz q
dā dicit̄ eos eē in ſtatu dāna-
tiōis. vt Inno. Alij vo dicūt
qz n̄. vt Tho. Jo. an. z archi.
z de emptōne iuriu montis.
Florēte. v̄l imp̄ſtit̄ venetorz
qd q̄daz dicūt eē vſqram alij
liciū dicūt. r̄m̄ta hm̄oi. Lō-
ſulat tñ ſp q̄ tuti⁹ ē a talib⁹
abſtinere. extra de ſpō. c. Ju-
uenis. nō tñ ūdēnet ūriū faci-
entes ſeu ūriā opinionē tenē-
tes. nec pp̄ter hoc deneget ab
ſolutionē. Sed vt diē Buil.
dicat p̄fessor q̄ illud faciēdo
non est tutū ſi dubiu. z iō bñ
ſibi puidear. Si aut̄ oīno cō-
ſcia p̄fessoris dictarz illud eē
mortale z nō poſſet p̄ſciāz de-
ponere. qd tñ dz. ad ūſilium
ſapientū reſurrat z nullo mō
dz facere ūcōſciā. qz pecca-

ret mortalit̄. xxviij. q. f. c. dein
ceps. ū. ex his. iūcta glo. Sz
cū illud tale eſſet ūcōem opi-
nione doctorz. z cōiter ſic ſer-
uaſ a ſapientiorib⁹. q̄uis ali-
quē doctorem audiret ūriuz
tenere nō debet illi de leui ad
herere. Quō vo quis debeat
deponere in hoc p̄ſciā ūro
neam vel ſcrupulosam habet
ſupra in prima parte. ti. ii. ca.
de conſcientia.

¶ Q, iterāda eſt p̄fessio i ſex
casib⁹. ū. iij

Lire etiā tenenſ p̄fessor
ſ ū ſunt illi casis i qb⁹
tenenſ q̄ ſiterare p̄fessio-
ne. z ſūt q̄ttuor fm Pet. de
pal. duo vo ſūt ex pte cōfite-
tis. ¶ Prim⁹ fm Pet. Tho.
Ray. z Hostiē. z oēs alios ſ.
qñ aduertēt facet aliqd qd ē
mortale v̄l credit. v̄l pbabi-
lit̄ dubitat eē mortale ex vere-
cūdiavel alia cā inuista. tunc
etiā mortalr peccat̄ ūmitēdo
ſictionē in ſacramento z no-
tabile irreneneriā. z iterare te-
neſ ūtale p̄fessionez. Si tñ cal-
p̄fiteret eidē cui z prius z ille
habet in memoria p̄ctā eius
ſufficit dicere illd occultatus
z illam ſictionē fm Buil. du-
rañ. imo etiā ſi n̄ h̄ſet ū memo-
ria. vt patz in fine. iij. caſus

Sed si dimitteret ex aliquo iusta causa puta quia probabilitas dubitat cum sollicitate ad malum de quod profiteatur vel revelatore confessio nis. Et dicendo id cum sit professor manifestaret per se quod audiri uult. puta si iniuste absoluat cum non debeat. tamen his casibus non habendo copiam nisi taliter professoris cui profiteando aliquod predicatorum sequitur. tunc satis videat quod sit excusatus. Dicit etiam predictus Duran. quod si ex ignorantia crassa et supina aliquod retinuit mortale. quod non poterit cogitare de suis peccatis tenet totum iterare. Secus si et ignorantia probabilitas tunc solu illud quod dimisit. ¶ Secundus est enim Thos. et Pe. quoniam non implevit penitentiam seu satisfactionem iniunctam per mortalibus ex contemptu vel ex negligenti a. et est oblitus eius. si enim eius recordare proficeret adhuc possit proficere. et tunc proficiendo iterare non tenet. et proficere quoniam non est sibi proficere terminus quem non possit transgredi. quoniam sibi sit declaratum in quo ipse debeat facere. vel in alio tempore ipsam supplerere. eo ipso autem quod facit sibi per positum non implendi penitentiam sibi iniunctam per mortalibus ex negligentia vel contemptu peccat mortaliter. quod tenet ad il-

lum sub precepto. Secundus vero est de penitentia iniuncta per venialibus ad quam non tenet de necessitate secundum Thomam. Idez si penitentia iniuncta per mortalibus dimitteretur ex impossibilitate. puta ex infirmitate et bernardi. Possit tamen penitentia iniuncta ab uno confessore mutari ab alio cui co/fiteretur. etiam sine audience pectorum illos. per quos erat impo/sita secundum Petrum de palli. de hoc infra vide. ¶ Tertius casus secundum Thomam. Ray. et Hostiem. est ex parte confessoris. quoniam vice non tabiliter est ignorans sacerdos ita quod nescit discernere inter mortale et veniale de ceteris peccatis. et proficere cum penitens habet casus intricatos et difficiles. Concordat Duran. et addidit. et haec nisi penitens sit perficetus. et instruat confessorem. Cum autem vadit ad eum quem scit idiotam et ignorantem tenet iterare. habet duran. Quod videat intelligendum quoniam potest habere alium sufficiendum. nam si alium habere non potest. et multo magis quoniam est in piculo mortis potest et debet confiteri ei quem habet. Unde Augustinus dicit de peccato dist. vi. Qui vult profiteri ut inueniat gratias sacerdotem qui rat scientem solvere et ligare. ¶ Quartus casus

Secūda pars librī prīmī

est ex pte ḡfessoris. est autē im-
potētia absoluēdi fm Petru-
Tho. Ray. et Hosti. qd pte cē-
duplē fm Pe. de pal. et Du-
rañ. vñ qr bz p̄tāē artatā ab/
soluēdi. qr scz ab aliq̄bz pcis
n̄ p̄ absoluere supior refūa/
tes libi illos. et tñ ab illis d fa/
cto absoluuit. Et ḡfess⁹ illi cuz
ei p̄stat teneſ itez ḡfiteri. non
qđē oia fm Pe. de pal. s; illa
tm̄ de q̄bz nō potuit absoluue
re. aut hoc est qr nullam ha/
buit potestatem. et h̄ qr n̄ erat
sacerdos q̄uis reputaretur.
vel qr nō subditus. vel qr in/
trusus. aut qr excōicatus vel
suspensus ab officio hm̄oi. et
absolutus a tali cū illi h̄ con/
stat teneſ iterū confiseri qr re/
aliser non ē absolutus. q̄uis
ignorantia facti excuset eum
in conspectu dei. ac si esset ab/
solutus. dñ nescit. fm Tho.
in q̄libz. S; pe. de pal. i. iij.
dil. xvij. q. vi. sic distinguit. et
notabilr. qr aut impedimen/
tu qd bz absoluēs ē iur⁹ dñi
vel hñani. Si iur⁹ diuini. vi/
delic⁹ qr n̄ fuit baptisatus ta/
lis. vñ nō ordinat⁹. et i h̄ casu
absolut⁹ a tali teneſ iterū ḡfi/
teri h̄ scito. nec papa posset d
p̄trario dispeliare. Si vñ/
pedimentū est iuriis humani.

puta qr suspensus est vel ex/
cōicatus et hm̄oi. tñc impedi/
mentū autē notoriuz aut oc/
cultū. Si notoriū. puta q̄a
manifeste vñ publice ḡbera/
uit clericū. ppter qd est excōica/
tus notorie. aut manifeste in/
trusus. scz ppter pcessiōez se/
culariū positi in ecclia cura/
ta. et nō p canonica pcessiōez
ppt qd titulum nō bz. n̄ po/
testatē sup parochianos illi
ecclie. et talis ḡfessus isti tene/
tur itez ḡfiteri h̄ scito. Si vñ
ipeditamentū est occultū. tunc
aut ḡfiteris scit illud impedi/
mentū. aut nescit. Si scit ḡfite/
do illi teneſ itez ḡfiteri. et pec/
cat mortalr cōicado illi i di/
uinis. Sed si nescit ipedit/
mū qd etiā alij̄s occultū ē. et h̄
ignorantia facti. puta qr per/
cussat clericū nullo viden/
te. tñc n̄ teneſ iterare. Argum/
tū ad h̄ d scia serui q̄ liber pu/
tabat publice q̄ rata est. Sed
si hoc nesciret ignorantia in/
ris. puta quia scit illum peus/
sisse clericū. sed credit nihil/
minus ipm posse audire co/
fessiones. non excusat⁹ ppt
h̄ q̄ teneaſ iterare confessionēz
fm Pe. d pal. Quir⁹ casus i
q̄ q̄s teneſ iterare confessionem
fm Pe. d pal. vbi. s. est impe

dūmētū ex pte pfectū scitū vel
oblitū vñ ignoratū pbabilie
puta qz erat excōicat⁹ maiori
vel minori excōicatōe. lic⁹ ne
sciret. z cū postea sciuit teneat
itez pfecti absolut⁹. qz ligat⁹
excōicatōe absoluti nō potuit
a pctis. z pbabilis ignoratia
pferuat a culpa z a pena irre
gularitatis. s; nō fac eū nō eē
excōicatū. ppe qd si tūc elige
ref vel sibi bñficiū pferretur.
ignoratia nō faceret qz sibi ali
qd ius acqreret. c.aplice. ex
tra de cleri. excō. minis. Est at
min⁹ capax sacramētoꝝ a qz
pticipatōe directe excluditur
qz quoruicūc alioꝝ. z ido ab
solutio nulla. Et dicit idem
Pe. qz i h̄ casu z in alijs i qbz
qz teneat iterare pfectiōnem si
pfecteret eidē nō oporteret ite
rare pectā explicite. s; solū im
plicite. dicēdo. Peccati in ill⁹
qz als vob dixi. sic si nll'a fuī
ser absolutio de facto. Dilata
ta em⁹ absolutio p multos dī
es fieri p. etiā si ip̄e oblit⁹ fue
rit. dū tñ pnia ei p̄us inotue
rit. qz si nō taxasser penitētiaz
tūc opteret ad memorīa redu
cere. vt moderaretuste. ppe
qz remittens ad ep̄m si nō ab
soluat debz pniaꝝ inotescere.
quē post reditū ab soluēs in/

lūgit dices. facias quod tibi
dixi. qz ligare nō debuit a nō
absoluere. ita z in proposito.
Hec Pe. Sul. etiā dicit qz
pnia nō req̄rit tātā p̄tinuita
tē agēdor⁹ z dicēdor⁹ sic alia
sacra. S; i vna die p̄t fieri ps
pfectiōis. et in alia die altera.
vñ in vna die pfectio audiri. z
i alia impendi absolutio. z in
iungi pnia p̄tōz. Qz Sextus
casus est qn̄ qz facit pfectio
nē in mortali sine pposito ab
stinendi. sed qz iste casus ha
bet varias opiniones z satis
difficiles. ideo declarabit in
sequenti. S.

An valeat pfectio ab incō
trito facta vt eam iterare non
oporteat. S.v.

Pa ex co

v ditōib⁹ pfectiōis ē qz
sit lacriabil⁹. i. cū do
lore seu displicētia de peccati
saltē fm rōne. Un querunt
doctores. Utz pfectio facta
a nō contrito. qz s. nō dolet suffi
cienter. vel nō pponit se absti
nere a pctis valeat ita qz non
teneat eam iterare. et respon
det Pe. de pal. i. iiii. vi. xvij.
qz ad arg. h̄ ē triplex modus
dicēdi. Prim⁹ est qz nō va
let ad remissionem culpe nec

Secūda pars libri prīmī

pene. nec tūc nō recedēte fictiōne. vñ et tūc tenet itare. et h̄c ē opinio Boffi. i. q̄libet. Ray. et Hosti. in sūma. Bonauētu. in. iiii. Durañ. Rob. holcot. Vlincen. in speculo hystoria.

¶ Scđa mod̄ dicēdi ē q̄ta lis cōfessio valeat ad remissiōne culpe. qñ impenitēs cōfiteſt et absoluīt. Iz tūc nō recipiat fructū cōfessionis tū recedente fictione recipiet. sicut dicit de baptismo. et rō h̄ for te est. qr sicut in baptismo imprimūt character ad quē rece dente fictiōne sequit̄ grā. ita in pniā imp̄if̄ qdā ornat̄ ad quē recedente fictiōne seqit̄ grā Et h̄c ē opinio Pe. Tho. Ri car. in. iiii. Jo. et Berū. in gl. videt̄ etiā esse d̄ pe. di. i. c. mē/ surā. S. seqnti. Dicit em̄ qr nō ē necesse q̄ peccata q̄ semel sa cerdoti pfessi sumus eadē de nuo pfteamur Est et tertius medus dicendi pfcordās am bos. Aut em̄ talis nō h̄ intentionem confitendi sacramentaliter et absoluendi. sed deridendi. qui h̄ intentionem cō fitendi. In pmo cāu non lū berafa precepto dīno de pfesiōne. qr sine intentione nō pōt su scipi essentia sacramēti qd̄ cō sistit in ysu. vñ tenet iterum

pfiteri. Si aut̄ intēdit tūc di stinguedū est. qr intēdēs iple re p̄ceptū et suscipereū sacra mentum qd̄ ecclīa pfert. ant nullā h̄z pniam de suo p̄ctō. aut aliq̄. si nullā tūc pnie sacramēti n̄ suscipit. qr p̄tās hm̄di sacramēti essētial̄ q̄ cōsistit in actu suscipiētis. ē act̄ interior. vnde sine eo nō ē. sic nō cēt m̄fimoniū si q̄s inten deretvez sacramēti suscipe nō tū consentire: nisi i carna lem copulā et ad tps. Sed si aliquam h̄z pniam de p̄ctis suis. tūc itez distinguedū est. qr aut tale h̄z pniaz qr sufficit cum sacramēto. puta cō tritus accedit ad confessiōez ex quo sit ibi contritus vi clauium vnde fugat̄ fictio. et sic non habaz dubiū. qr et sacramētu suscepit et effecium eius. s. remissionem p̄ctoz. vñ nō te nef̄ iterare. et s̄līr̄ imo forti si accedit cōtrit̄. Si vo habaz talet̄ pniam qr non sufficiat cū sacramēto ad grām. qr n̄ etiā attritus accedit. tūc ē ve ra opinio Tho. s. qr recedēte fictiōne. tūc incipit valere con fessio. et nō tenet pfiteri nisi fi ctionē suā. puta si habuit qn̄ daz dolorem imperfectum. h̄z n̄ sufficienter discussisset cōclu-

etia suā. putabat autē discussus
 se q̄sū sufficiebat. vel si dole-
 bat d̄ p̄cō p̄terito. non ppo-
 nens cauere ī futuro. aut eco-
 uero. v̄l dolor nō erat maxi-
 mus sicut d̄bebat. ip̄tī f̄m
 p̄sciaz suā nō erat f̄ci⁹. l̄z f̄m
 fitatem eēt. t̄ sic nihil celavit
 qđ crederet mortale. t̄ q̄n̄s
 f̄m suū iudicium p̄currebat
 oia q̄ erant necessaria. postea
 autē certificatus de errore sue
 p̄scie penitet de illo defectu.
 Pōt igit̄ opinio Tho. mul-
 tis mōis saluari. Uno mō lo-
 q̄ndo dēo qui f̄ci⁹ est p̄uati-
 uenō possitue. qr. l. h̄z dolo-
 rem. l̄z ita imp̄fectū q̄ nec cū
 sacramento actu suscep̄to suf-
 ficit ad p̄tritiōem. nihilomi-
 nus tñ hāc imp̄fectiōem q̄ ē
 f̄ctio nō p̄fitet. quia credit ē
 sufficienter dispositus. t̄ sic n̄
 scienter celat p̄ctī qđ fuit in
 hoc. qr. l̄z h̄z examinavit cō-
 sciā suam sicut debuit. t̄ sic
 qđ erat error iuris diuini nō
 tollit fictionem respectu vlti-
 mi effectus sacramenti. qr. l̄
 probabilis. vnde non excu-
 sat. sed tñ coipo q̄ error tollit
 fictionē que excludit essentiā
 sacramenti vñ vez sac̄m fu-
 it. tali ḡ q̄ vez sac̄m suscip̄t
 ornatus imp̄mis. l̄z grā n̄ da-

tur. l̄z postea q̄n̄ redit ad eos
 t̄ recolit se non bñ fecisse de-
 bitū suū ex negligētia sua ob-
 litū. tūc incipit valere p̄fessio
 t̄ non tenet confiteri illa que
 prius p̄fessus fuit. sicut fici⁹
 quia non fuit dimidiata ex i-
 tentione. sed solū illā fictiōe
 tenet iter p̄fiteri Si autē fuiſ-
 set fictio positiva. qr. l̄z n̄ do-
 let. t̄ scient celat. fuiſ; p̄fessio
 nulla. vel si confessus fuiſ; n̄
 debuiſſet sibi dari absolutio.
 sed si data ei fuit dubium est.
 vtrum ornatus sit imp̄missus.
 quo cāu Tho. non pōt intel-
 ligi. Sed o mō p̄t intelligi o-
 pi. Tho. q̄n̄ ē positiva fictio.
 q̄tū ad h̄z q̄ non dolet nec p̄-
 ponit abstinere. tūc ista fictio
 n̄ occurrit sibi vt p̄fitet da-
 n̄ actu cogitauit q̄ teneatur
 eam confiteri. tunc enī sicut
 de peccato qđ occurrit q̄de.
 sed non credit q̄ sit peccatum.
 aut q̄ sit mortale t̄ denecessi-
 tate p̄fitet dū. p̄inde est acsi fu-
 iſſet oblit⁹ q̄ negligētia. n̄ fe-
 cisset debitū suū de scrutādo
 p̄sciaz suā. in q̄ cāu solū illud
 p̄fitet dū ē. t̄ evey sacramentū
 licet sit hic ignorātia iuris
 diuini. t̄ h̄z mō p̄t sustineri dī-
 ctum Tho. xxij. distic. ar. i. in
 solutione vltimi arg. vbi dī

Becūda pars libri prīmī

cit q̄ iegrātia iuris diuinī nō
excusat a fictione. et ficalēvo
cat fictū. Tertio mō pōt su
sticri optnō Tho. loqndo d
illo q̄ pfectē cide cui p̄us. et tē
nō optet iterare pfectiōne pri
mam factā ei. licet fictionem. eti
am si ipē sacerdos non reco
leret p̄ciā prius sib i dicta. qz
nec qñ cōfessio integra ē optz
q̄ recolat actu a pncipio vs
qz ad finē. et marime qz h̄ suffi
cīt. l. absoluere ab oīby. et in
iūgēre pniam p fictione. et p
alijz q̄ sūc faciat pniam sibi
inīncetaz. Itē paulopost dē
idē ipē Pe. d pal. q̄ cū pfectē
exp̄mis fictiōes suā. pura dic
se nō posse vel non velle ppo
nere abstinerē in futurū quē
absoluuit sacerdos. q̄uis nul
lo mō debeat absoluere. alīs
peccaret abutes clavi. nec va
leret sibi tūc illa absolutio. tū
exq̄ intēdit absoluere et sac̄z
vez pferre. videt q̄ cōferat. et
si tunc non h̄ effectū ppe il
lius indispositiōez. h̄ebit. tū
postea qñ cōteret vel ex expe
ctatiōe vel dispositiōe ornatu
manente. Et si dicatur q̄ q̄
vis sit ibi forma. non tū ma
teria. ḡ n̄ ē sac̄m. mactia em̄ ē
p̄cōr p̄trī. Dōm q̄ qñ sibi
sua fictiō n̄ occurrit ut pfectē

da. tūc n̄ ē pfectio dimidiata.
et qñ suā dicit fictiōez cū alijz
petis est pfectio itēgra. Et sic
materia pfecta. cui mātie p̄t i
prīma forma q̄ si fiat verū sa
cramētū erit. q̄uis fieri nō d
beat. Hic sacerdos h̄ns ho
stiam sup altare pollutū non
deberet q̄dem celebrare. si ta
men celebrando h̄ba pferret
eucharistia vera ēēt. peccator
em̄ est materia sed imūda. ni
si saltem sit attritus. vel pfect
io sine attritiōe est materia i
mūda. Hec Pe. de pal.

De attritiōe et contritione.

Tq̄ dictū est de p̄tri
e tiōe et attritiōe quō pe
nitēs sup ipis debe
at instruta confessore. Jo de
ea clarius dōm est. Nota ḡ
fm Tho. in. iiij. disti. xvij. p
differentia est inter attritiōez
et p̄tritōz. Hā attritio īportat
qndā displicentiaz de petis
si pfectā. Un̄ attritus. i. aliq
mō tritū. sed p̄tritō īportat
pfectam displicentiam d̄ pec
cati s. vnde p̄tritū. id est siml
totum tritum et in puluerem
redactum. Est autem contri
tio fm Pe. in. iiij. dis. xvij. do
lor voluntarie assumptus p
petis cum pposito confiten
di et satissaciendi voluntarie

Folium

XIX

Et si eundem ea dist. oportet
quod contritio habeat de omni peccato
mortali. et ratione est. quod in omni peccato
mortali est actualis auersio vo-
luntatis a deo. Et quod contrario
contrariis curantur. ideo oportet
quod in omni remissione pecca-
torum sit actualis conuersio ad
deum et auersio a peccato. et hoc est
attrito. De peccatis autem obli-
tis sufficit attritio generalis cum
conatu ad recordandum et do-
lendum. dolere etiam debet et ob-
liuione peccatorum quod attritio ex ne-
gligentia. Si autem quod si specia-
lis attritio de quilibet peccato requi-
rat. vel sufficiat una generalis
per omnia. sic ruitur thesauri. i. iiiij. di.
xvij. quod quantum ad principium attri-
tionis. scilicet quod de peccatis suis
cogitans dolet. et si non dolore
attritio saltem dolore attritio-
nis oportet quod sit specialis do-
lor per peccatum quod habet in memo-
ria. sed quantum ad terminum quod est
dolor iam gratia informatus. suf-
ficit quod sit una communis attri-
tio de omnibus. tunc enim motus ille
agit virtute dispositionum prece-
denti. et quia nemo scit utrum
habeat gratiam quod requirit ad
attritionem. ideo nemo potest esse
certus de sua attritione nec per
domini de remissione. Et dicit Ricardus.
in. iiiij. di. xvij. quod si pse-

tens in peccato mortali est attritus
et suo peccato ut probabilitate posse
presumere se esse dispositum non
peccat absolutionem recipiendo
imo frequenter virtute clavis per
susceptionem absolutionis for-
mat sua attritio et fit attritio.

Item nota quod duplex est attri-
tionis dolor secundum Thos. et Pe-
terum. in. iiiij. di. xvij. s. intellectualis
quod est quodammodo perfecta detestatio peccati
secundum rationem. et dolor sensibilis quod
est dolor excitatus in parte sensi-
tiva cum alteratione et afflictione
corpis. Primus dolor require-
tur de necessitate ad remissio-
nem peccati. et ille etiam solus est
sufficiens. quod secundum mortali-
tatem sufficienter committitur per solum
actum voluntatis. et per complacen-
tiem deliberatae rationis. ita suffi-
cienter destrui potest per detestati-
onem voluntatis et displicentiam
rationis. et hoc est etiam in parte
nostra presupposita gratia.

Secundus dolor. id est. se-
nsibilis etiam valet ad remissio-
nem peccati. sed non est necessa-
rius. sed de perfectione contritionis
necessitatem in parte nostra etiam per
supposita gratia. Item do-
lor intellectualis non potest esse
nimis. sicut nec charitas a qua procedit potest es-
se nimia. sed sensibilis potest

Secūda pars libri prīmi

esse nimis. Et iō optet q̄ su-
maſ p̄ mensura debita ad cō-
seruatiōeſ ſubiecti. ſic ex iei-
nūs & alii corporis afflictioib⁹.
Itē nota fm Tho.in.iij.dij.
xvij. q̄ vera p̄tritio ſep dʒ re-
manere in habitu. id eſt q̄ ſp̄
debet habere iſtā diſpoſitiōeſ
& qñ recordat d̄ pctis cōmif-
ſis habeat diſplicentiā. Saltez
fm rōnem. Item fm Pet. in
iij. diſ. xvij. dolor maior itel/
lectualis dʒ eē d̄ maiori pctō
habitualiter non actualit. Si
p̄ſiderenſ pctā in cōi inq̄ſtuſ
ſunt offenſa dei. ſed etiā i ſpe-
ciali dolor debet eē maior de
maiori pctō. qz maiore rōne
doloris habet maius pctm.
Dolor v̄o ſenſibilis conueni-
enſetia eſt ut ſit maior d̄ ma-
iori. q̄ ſuis nō ſit de neceſſi-
te. Itēz fm Tho.in q̄libet et
Inno. Lōtrit⁹ dʒ magis di-
ligere d̄cū q̄ ſeipm. culpa au-
te eōtra deū. pena v̄o eō ſe-
ipm. Iō dʒ p̄trit⁹ eligere po-
tiuſ oēm pena ſuſtinere q̄ de-
um offendere. Descēdere aut̄
ad hāc penam vel ad aliam n̄
tenet. ſimo faceret fatue deſce-
dendo ad iſta particularia v̄l
alium ſup hoc ſollicitando.
¶ Dēdecim cōditiones q̄ re-
q̄drunk in oī bona p̄fessione.

¶ Onit aut̄ Tho.in.iij.
diſ. xvij. q̄ p̄fessione bo-
na dʒ h̄re ſedecim cō/
diſtioeſ q̄ in hiſ ſtūnē ſu/
biſ. Sit ſimpler h̄uſl p̄fes-
ſio pura fidel. Atq̄ frequēſ
nuda diſcreta libens ſecun-
da. Integra ſecreta lacrima-
bilis accelerata. Fortis & aci-
cuſans. & ſit parere parata.
Sit ſimpler. i. non recite in
p̄fessione. niſi id qđ p̄tinet ad
declaratoeſ ſui pcti. & etiā qñ/
titatez. & n̄ alie hystorie miſce-
ant. Sit h̄uſl. vt ſe miſez ac
pctōrem cognofcat ſine ſicti-
one. ¶ Pura. i. recta intentōe
id ē vt non reputet bon⁹ v̄l
laudeſ ab hominib⁹. ¶ Fide-
lis. i. vera & ſine vlla falſitate.
vt non dicat q̄ non fecit. vel
etiā habeat fidem de remiſſi-
one pctō ſuoz ſi ſe ipm pe-
nitet. Atq̄ freq̄ns. i. ſepe con-
fiteat. iſtud tñ eſt de bñ eē cō/
fessioeſ. & non de neceſſitate.
Auda. vt ſez nō inuoluat ob-
ſcuritatē ſboz. ſed dicar ver-
ba vt intelligat pctm ſuū cū
circūſtātib⁹ ſaltē neceſſarijs.
¶ Diſcreta vt maiora cū ma-
iori p̄odere dicat. v̄l nō plu/
raſimul. ſz diſtincte loq̄ndo
et dicendo numerū ſi fieri vel
ſcire potest. Ul̄ etiā vt diſcre-

to et sufficieti ac perito professo
ri confiteat petam sua. Libes
voluntaria non coacta timo
re verbis. ut pueri. vel timo
re penarum. tali vel infernali
um principaliter. ¶ Verecunda
ut erubescat et non se iactet vel
mente glorie. propter seculi va
nitatez aliquam. et precipue ibi
confundat ratorem respectu di
vine maiestatis offense. ¶ In
tegra. ut nihil retineat de his
quod missit. precipue de mortaliz
bus. ¶ Secretavit non publi
ce sed occulte sacerdoti dicat
peccata sua quod cum possit ab
solueret. Lacrimabilis ut do
lectat de peccatis missis. et de
testata ea saltus intellectu rodis.
¶ Accelerata. ut quicunque per com
missum petam profiteat. hoc tam
en est de bene esse. ¶ Fortis. ut
nihil dimittat per verecundia
¶ Et accusans se et non alios. nec in confessione se excu
set et alios inculpet. Et sit pa
rere parata. id. adimplere peni
tentiam sibi iniunctam. et face
re ea que habet necessario fa
cere. ut aliena restituere si ha
bet et huiusmodi.

Terminata pars scđa libri pmi
que est de scientia que requiri-
tur in pfectore.

Incipit pars

tertia p̄mi libri d̄ bonitate cō
fessoris. ⁊ h̄z decē. h̄. Et p̄io
q̄l'r p̄fessor duo d̄z h̄f. s. tio rē
dei. ⁊ zelū aīarū. h̄. i.

€ bonita

d te professoris i set in ex
ercitio talis officij di
cit Aug. de pe. di. vi. ca. Qui
vult offteri. Sacerdos ante
quē statuif ois languor i nul
lo illorum sit indicandus q̄i
alio indicare est promptus.
Judicans enim alium qui e
indicandus condemnat seip
suz. cognoscat igitur se et pur
get in se qđ videt alios sibi of
ferre. Luret ut a se prōficiat
q̄cquid in alio damnosum re
perit. animaduertat q̄deq̄ qđ
dicif. Qui sine peccato est ve
strū et c. iō enim liberauit pec
atricē. quia nō erat qui p̄u/
ceret lapidem. quō lapidaret
qui se lapidandū p̄gnosceret.
Nullus em̄ erat in e p̄ctō. ins
quo intelligit oēs fuisse reos
nā venialia peccata sp̄ remit
tebant̄ ceremonias. Si qđ
ḡ p̄ctū in eis erat criminale e/
rat. Defiores ḡ i h̄ sunt sacer
dotes se prius nō edificat̄

Tercia pars libri primi

illis q̄ dñz obſuabāt iſid̄js
fm em Aug. Tho. r Alber
audiēs ſelliōz cū pſcia mor
talis peti mortalit̄ peccat. tñ
effectū sacramenti pſert cum
ſac̄o. ſi non eſt preciſus vel
ſuſpenſus q̄ ſtūcūg alias ma
lūs. Vñ Aug. i.q.i.c. dictuz
e a dño. Numeri ad Aaron.
Uos ponite nomē meū ſup
filijſ iſrl. r ego dñs bñdicaz
eos. vt grāz traditā p minife
riū ordinari trāſfudāt hoiby.
Hec volūtas ſacerdor̄ pdeſ
ſe vel obeffe p̄t. h̄z meritū bñ/
dictionē poſcēt. Qd̄ āt d̄r ea
dē. q. Remiſſiōne pctōz non
dant auari r ſilia. intelligit fm
glo. vel ſimplicit̄ d̄ pcfiſis. vel
ſi intelligaf de toleratiq. tales
nō dant ex merito vite. i. non
ſunt digni dare.

Duo q̄ debet h̄fe ſeſſor.

Ebet āt ſeſſor p̄ci/
d̄ puebfe duo. l. timo/
rē vñ ſiat circūſpect²
r zelū aiaꝝ vñ ſit ſollicit² cir/
ca ea q̄ neceſſaria ſūt. Quātū
ad p̄mū ſiſiderare d̄; q̄ ip̄e eſt
mare eneū in tēplo dñi vbi la
uabāt ſacerdotes r leuite aia
lia offerēda in ſacrificiū. vnd̄
ex immūdīcīs a q̄b̄ illa ab/
luebant efficiebant immūdi.
Unde Bre in pastorali dieit

q̄ ſit plerūq; vt anim² paſto/
ris audita tentatione ouis et
ip̄e tenta ſ. et ideo cū tūmore et
tremore debet poni. r non ſe
ingerere. r cū leuitate r cū riſi
bus iuſtare. Unde in figura
moysi vt d̄r Exo. xxxvii. feſ
labiū eneū de ſpeculis mulie
ruꝝ in q̄ lauarent ſacerdotes
ſactaſanctoz ingressuri. r ſig
niſicat ſchtrā. vbi ſūt exempla
ſanctaz animaz. ad quaꝝ
debet ſepe inſpicere ad vidē/
dum maculas ſuas ad intel/
ligēdū inſidiā diaboli. Vñ
ſubdit Bre. vbi ſupra. Hec
nequaꝝ ſunt timenda paſto
ri. qz deo pēſante cūcta ſubti/
liter. tanto faciliꝝ liberat q̄s
a ſua. qnto miſericordiꝝ tenta
tione fatigat. Quantū vo ad
zelū dīc Bre. q̄ nullū ſacrifi
ciū ita deo acceptū ē vt zelus
aiaꝝ. Et fructū hmōi oſtēdit
Jac. v.c. vbi poſt pmulgati
ones ſeſſiois dicit. Qui cō/
uertiſecerit pctōrem ab erro/
re vie ſue. ſaluabit animam
eius a morte. et caritas ope
rit multitudinē pctōz. Non
aut̄ min² trahunt ad deū per
confiſſionē anime quādo di/
ligenter fit q̄z p predicatorēs
moderno tēpore. vt experien/
tia docet. debet ergo non tar-

dare q̄ vocatur ad hmōi.

¶ Quō se b̄e dcbeat p̄fessor erga penitentē. et de q̄bus interrogandū est in p̄fessione. et ibi f̄ius decē p̄ceptoꝝ dcalo gi. et f̄ius septē p̄ctōꝝ mortaliū. et q̄ in p̄fessione tria debet obseruare interrogando conſessor. §.ii.

Igit̄ Au-

d gusti. de pe. vi. vi. ca.
i. post mediū dicens.

Diligēs inq̄sitor subtilis inuestigator sapienter et quasi aſtute interroget a p̄ctōre. qui forſitan ignorat vel p̄ verecū dia vellet occultare. cognito aut̄ criminē varietates ei⁹ nō inuestigare dubitet et locū et t̄ps ⁊ c. q̄bo cognitis adſit be niuol⁹ parat⁹ corriger. et se cū on⁹ porrare. hēat dulcedūnē in afflictōe. pietatē in alterius criminē. discretiōz i varietate. adiunet p̄ſitē orādo et alia p̄ eo bona faciendo. sp̄ iuet leniēdo. isolando. spez p̄ miteēdo. et cū op⁹ fuerit etiāz intrepādo doleat loquendo. instruat opando. sit p̄ticeps laboris si vult esse particeps gaudij. doceat pſuerantiam. Hec augu. ¶ Ex his verbis Aug. patz q̄ nō ſufficit audi

reſeffionē eoz q̄ ſibi dicunt̄ a p̄ctōre et ip̄z n̄ interrogare. ni ſi eēt pſoua in hiſ bene pitat ſcientificata q̄ ſufficient ſcīt di cere que optet. Sed cū pſōe cōiter ſint groſſe in iſtis. etiāz ille q̄ ſūt in alijs negocījs muſi vel ſcientijs acuti. Iō permiſtendū eſt dicere vnicuiq̄ id quod vult. reo ordine quo vult. et de p̄ctis q̄ p ſeſſuſcīte dicit nō eſt itez interrogandus. ne moleſtes eū in q̄ non optet. Sed ſi aliq̄d nō bñ in tellexiſſ. p̄cipue de mortalib⁹ faciat ſibi itez declarare ut meli⁹ ſtelligat. De hiſ ḥo q̄ n̄ plene dixit. pura q̄r n̄ dixit circumſtātias neceſſariās l̄ numeri in troga eū de hiſ ut plene dicat q̄ntū eſt neceſſariū. De illis ḥo peccatis q̄ n̄ dixit. nec ſcīt p ſe dicere interrogā eum.

¶ Quo ordine fieri debeat in terrogatiōes. et de q̄b⁹.

Ed Ray. et Host. i ſuſma dicunt q̄ interrogatiōes fieri debet de ſep̄te vičijs capitalibus et eoz ſp̄eb⁹ et filiab⁹. de q̄b⁹ hēs. ſ. diffuse. i. ii. pte. p totū. nō in īterrogandū d̄ oīb⁹. ſed pl⁹ et min⁹ fm p̄ditid⁹ pſonarū. Sicut aut̄ q̄ p̄ſitē nō habet

Tertia pars libri primi

necessere tenere magis vnu or-
dinē q̄s aliū dicēdo p̄ctā sua.
ita nec p̄fessor interrogādo. tñ
ad melius memorie p̄mēdādū
de q̄b⁹ vñ interrogare. ⁊ de q̄b⁹
bus iā interrogauit ne aplius
habeat triplicare vñgruū ē te-
nere aliquē ordinē. ⁊ si placet
interrogare de decē p̄ceptis.
q̄ p̄tinent in istis vñib⁹. Unū
cole dēū. nec iures vane p̄ ip-
sum. Sabbata sc̄ifices. ba-
beas in honore parētes. Nō
occisor eris. fur. mech⁹. testis
iniquus. Nō vñli nuptaz. nec
rem cupias alienā. Declarati-
onē hoꝝ versuū habes infra
Post h̄o interrogatōem sup
decē p̄ceptis p̄ueniēs erit in-
terrogare sup septē vñcīs ca-
pitālib⁹. q̄ in h̄o p̄tinentur
Utribi sūr vña sup saligia vi-
ta. In ista dictōe saligia sunt
septē līre. a q̄b⁹ incipiunt noīa
septem capitaliū vicioz. Per
S̄ho intelligitur supbia lib
q̄ p̄phendit vana glīa. Per
A uaricia. Per L fetida lu-
curia. Per I iusdia. p̄ S̄ gu-
la. Per J ira. Per A accidia
S̄z anteq̄s interrogat de pec-
catis prius querat de excō-
catione majori. ⁊ si inuenit eū
aliqua snīa irretituz. si habet
autoritatem super hoc absol/

uat prius. Si vero non ha-
bet autoritatem remittat ad
eum qui potest cū absoluere.

¶ In interrogatiōib⁹ siēdis
tria debent obseruari.

Ho. in. iiiij. dic q̄ p̄fes-
t for tria debet obserua-
re in interrogatiōib⁹ fien-
dis. ¶ Primū est q̄ nō interro-
get oēs de oib⁹. sed interrogē
tur p̄sonē de p̄ctis q̄ cōsuene-
rūt repiri in hominib⁹ illius
p̄ditionis ⁊ status. vt stipen-
diariū de rapinis ⁊ incendijs
Clerici de symōia ⁊ horis ob-
missis. Adolescentes de luxu-
rijs ⁊ hmōi. Und a p̄ncipio
p̄fessionis decens est interro-
gare confitētē de cōditōe sua
de exercitio ⁊ statu. an cleric⁹
an laicus. an solutus vel p̄iu-
gatus. ⁊ hmōi. vt prudenti⁹
inde possit formare interrogatiōes.
Et q̄tū est t̄pis q̄ fe-
cerit ultimā p̄fessionē. ⁊ si fe-
cerit penitentiam sibi inuin-
ctam. Et vtrum in statu grā-
tie vel peccati moralis.
¶ Secūdū quod debet obser-
uare p̄fessor est vt interro-
gentur ipsi a remotis de pec-
catis. ⁊ in genere. non in vlti-
ma specie ⁊ modo pecca-
ti subito. Ut si nesciebat

tale pectm omittere illd addiscat. et sic ducat in tentatione. Clerbi ḡra. Si fatec se omisiisse viciū luxurie. nō statim ī terroget p̄fessor si sc̄ipm suis manib⁹ polluit. et hmōi. s̄ ita paulatim interroget de mō et circūstantiis talis pcti pmis si et hmōi. Tertius est q̄ in pctis carnalib⁹ non descendat nimis ad p̄ticulares cir- cūstantias non necessarias. q̄ hoc est sc̄ipm in tentatiō; ī du cere. et ad inuentionem pctō, rū docere eos q̄ ignorāt. et ali q̄n postea talia referunt ī platis in derilium et scādaluz sa- cerdotū. ibi ḡra. Si vir fatēc polluisse ml̄ierē extra vas debitū. nō vltē q̄rāt p̄fesso res ī q̄ pte corporis et quō. q̄ iā bz vltimā spēz pcti. Als ve- ro turpitudines q̄s miseri ho- mines inueniūt. ip̄met si vo- lunt exprimant.

De circūstantiis pctōz. et ibi ȳsus eaz. et q̄ circūstantie sunt in q̄ntuplici specie. h. iii.

Ed nota

q̄ p̄fessor nō solū d̄z īterrogare ē mortali bus. s̄ etiā de circūstantiis q̄ aggrauāt vel alleuiāt. Unde Inno. in. c. omnis. d̄ pe. et re.

dicit. Sit discretus sacerdos et cautus ut more p̄iti medici sui pinfundat vinum et oleum vulnerib⁹ sauciati. diligenter inq̄- ren̄s pctā et eoz circūstantias q̄bus diligent et prudenter ī q̄stis intelligat q̄le ei debet p̄bere p̄siliū. et cuiusmodi re/ mediū ēbeat adhibere diuer sis utendo exp̄imentis ad sa- nandū egrotū. hec ibi. Ad il- lud facit qd̄ dicit Aug. de cir- cūstantiis pctōz. de pe. di. q̄ c. p̄sideret q̄litatē criminis ī lo- co. in tpe. in p̄seuerātia. in p̄so ne varietate. q̄li h̄ fecerit intē- tōne. et de ip̄l̄ viciū ml̄tiplici executōne. Dis ista varietas p̄fitēda ē et deflenda. Dolēdū est nō solū q̄ peccauit. s̄ q̄ se- vtute et ḡra p̄nauit. doleat ali- or virā ī sua fuisse corrup- tā. suo exemplo. et cōmodū q̄d̄ dedisset primo suo exem- ple bono. doleat de tristitia quā intulit bonis peccando et de leticia quam eis non ad- hibuit. h̄ Aug. Que oia ītel- ligē fm q̄ declarātur hic. Il- las autē circūstantias q̄ trahunt pectm in alteram speciem op̄/ tē necessario confiteri scđm Tho. Als. et alios doctores. Alias em̄ circūstantias p̄fite- ri. cuz sint pctā vēialia pfecti

Tercia pars libri primi

orū ē vtrū, nō tñ ē necessariū
P.e. d.pal.i.iii.iiii. vi. dīc. q
nūer' circūstātiaz pphēdīf h
hsu. Quis qd vbi p q̄s q̄b
auxilijs. cur q̄mō q̄n. Rey. ho
addit octauā. s. q̄ties. r vbi i
hsu dr q̄b auxilijs. ipē dīc p
q̄s. Dicit ḡ q̄s p varietate p
sonaz. r stat' etatis sapie r or
dinis. et sic fuit grauissimum
pctm ade. qr q̄nto gd' altior
rāto casus ḡuior r in gratitu
do maior. Quid. vtz malum
qr phibitū. vel ex generes suo.
vtz mortale v'l veniale. an oc
cultū vel manifestū. r q̄stum
ad hāc dītōez ḡui' fuit pec
catū chayn q̄s ade. quanticas
em̄ generis homicidij grauior
est pctō gule v'l supbie. Ubi.
qr i loco sacro graui' peccat.
Per q̄s. quia traxit alios ad
peccādū. qd est pprū diabo
li. vel q̄s posuit mediatores
ad malū ppetrādū. qr pctōz
illoz est p̄ceps. v'l cū q̄bus
p q̄b. r h̄ q̄s. Quoties nō so
lū q̄ntū ad p̄suetudinē s; etiā
q̄ntū ad nūez. q̄ numerus re
ferit ad actionē. nō ad obiec
tū actōis. vbi grā. Si hō in
iniusta p̄rectatione accipiat
saccū plenū mille florenis. est
tm̄ vnū furcum. Si aut̄ tres
florenos accipiat diuerſ acti

bus successiue erūt tria furta.
qr i ipo actu ē pctm sp̄ cēntia
lic. r iō nō pt vnu ee' plurib⁹
actib⁹. Cur. An ex ifirmitate
vel ignorātia v'l elatōe. v'l q̄li
intentōne fecerit. qr mortalia
pctā trahunt sp̄m a fine. iō h
diligēter est explicandū. Qui
em̄ furat vt mechē mag⁹ dī
ced' ē mech⁹ q̄s sur. r tñ vnu
pctm ē i vno actu. s; h̄ns plu
res deformitates. Quo mō
naturali vel innaturali. qr sp̄
ē ḡui' i eodē genere. s. agēdo
q̄s patiēdo. Qn. si i sacro tpe.
puta dieb⁹ festiūs v'l alio tpe
r de pseuerātia i pctō.

Lircūstātia pctōz p̄fiterē
sūt in multiplici genere.

D decla
a rationē huiusmodi
scz q̄n circūstantie
peccator̄ sunt confitende. sic
dicit P.e. de palu. Lircūstan
tie sunt in quintuplici genere
Prime sunt que nō alleuiant
nec aggrouant. sic ille q̄ nullā
imporat puenientiā vel p̄s/
cōuenientiā ad rōnem. nec ex
se nec ex suspicōe. vt furari cū
manu dextra vel sinistra. et
istas p̄fiteri est supflū. Se/
cunde sunt que alleuiant. scz
que important puenientiam

ut facere malū ex bona inten-
tiōe vel ignorātia. et istas p̄si-
teri ē imperfectū. nisi fieret scā-
dalūfessor. Tertie sūt q̄ im-
portat discōueniētiā ex suspi-
tione. ut furari multū. et istas
cōfiteri est pfectum. quia ag-
grauāt p̄ctm. nisi iminceret p̄-
iculū sui vel cōfessoris vel al-
terius tertū. Sed q̄ nō mu-
tant speciē nec agrauāt ī in-
finitū nō ē necessariū eas p̄si-
teri fm Tho. Sed Pe. dicē.
q̄ q̄uis ista sīr cōis opinio-
tūtior tñ est alia. s. ut p̄fiteant
cas. s. cū notabilr̄ agrauant
ut furari cētū multo grauius
est q̄ furari vñā. Quarte sūt
q̄ agrauāt et mutat speciem
nō tñ in infinitū ḡuat ut qñ
vtrūq̄ est veniale. vel qñ pri-
mū est mortale. scđm veniale
ut in specieb̄ gule. q̄rum vna
aduenit alteri. et sunt qñq̄ ve-
niales et quādoq̄ mortales.
et istas confiteri n̄ ē necessari-
um. nec illud est q̄ hoc qđ dicē
Tho. et cōmuniter alij. s. q̄ q̄
mutat speciē necessario sunt
p̄fitēda. q̄ loq̄ de illis q̄ sūt
mortalia. Rō aut̄ quare nō ē
necessariū eas p̄fiteri ē ista. q̄
circūstantia est p̄fitēda neces-
sario. nō q̄ mutat speciem. ut
patet in veniali. sed quia mu-

tat in infinitū. ut patet ī mor-
tali. Sed circumstantia non
mutans in infinitū nūq̄ ag/
grauat in infinitū. quia intē/
dit penas et nō extendit. Ex/
tentio em̄ est infinita nec p̄t
crescere. sed intensio est finita.
et semp p̄t crescere. Nulla ḡ
talis q̄ non mutat seu aggra/
uat in infinitū est necessario
p̄fitenda. Quinte mutant et
qñq̄ agrauāt in infinitū. ve
quādo veniali actui puta ad/
gulam studiose p̄parataz ad/
ditur ebrietas vel notabilis
anticipatio hore in ieiunio si/
ne causa. Sed virz in religio/
so sīt mortale qđ alteri est ve/
niale. dicendū q̄ nō. puta di/
cendo verbū ociōsū et hmōi.
nisi spēm mutaret. q̄ nūbere
v̄l velle nubere qđ secularib̄
nō ē p̄ctm si h̄ fiat causa pro/
lis generande. vel veniale p/
pter voluntatem est mortale
religioso p̄fesso. clero vel or/
dinato. quia sacrilegiū est. nō
autem primi motus luxurie.
furti vel inuidie. quia nullus
vouet se non habiturum p̄i/
mos motus qui non sunt in
nostra potestate. Nec Pe. de/
pal.

Lircūstātie q̄ trahūt p̄ctm
ad aliud gen̄ sup̄ p̄fitende.

Tertia pars libri primi

e T nota f'm Tho. in q
dā ep'la q ille circūstā
tie dicunt trahere pec
catū ad aliud gen'. r iō d ne
cessitate pfitende q hñt spēa/
lem repugnatiā ad aliqd pce
ptorū dine legis Sicut furtū
simp'r repugnat huic pcepto
nō furtū facies Si vero fiat
furtū in loco sacro circūstan
tia loci illa repugnantiam hz
ad aliqd preceptorum qd est
de veneratione sacramentoz
r addit noua species peccati
r sic de alijs
¶ Peccatū pmissuz die festo
trahit ad circūstatiā aliā.

d Icit Rico. de lyra sup
Exo. q pctm mortale
pmissum die festo ha
bet speciale repugnantiā ad
pceptū de scificatiō festorū
r sabbati. qz magis ē op' ser
uile op' pcti qz op' manuale
Opus autē suile ibi phibet r
sic ē mortale ultra pprā dfor
mitatē sue materie Ex h q co
mittit i die festo hz aliqz dfor
mitatē quā oportet confiteri
r in fine dicit idem Tho. qd
illud qd d. circūstatiā non
trahentes pctm ad aliud ge
nus siue specie nē ē d ncīta/
te pfitendas. nō ē referendū
ad nūerū pctorū r eiusdez spe

ciei. qz numeruz tenet pfiteri
si pōt. qz non est vnu sed ml/
ta. r hoc nota diligēter.

n Ora tertō q cū cogita
tio cū deliberaō e rō/
nis in actū petī morta
lis. s. deliberādi illū actū age
re. ēt absqz ope sit pctm mor/
tale. iō ad singulas pctorū spe
cies post pctā opis interro/
ga etiā de pctis cogitationū
illī pcti tm. r de pctis or'. et
cū op' alicui' pcti r delibera/
tio mentis ad illud agenduz
absqz ope sit eiusdem speciei
specialissime. hz differt fz ma/
gis r minus. vel pfectū r im/
pfectum. qz s. maius pctm est
inope qz in sola cogitatione
iō etiā de circūstantiis hmōi
cogitationū interrogādū est
puta si dicit peniēs se p̄fessi/
se cogitarōnibz luxuriosis. qz
hoc pōt eē multipl'r r i diuer/
sis speciebus. iō interrogēd
qlitate iparū cogitationum.
vt si deliberauit tale peccatū
pmittere cū soluta. qz tūc for/
nicatio est si ipse solutus est.
aut cū p̄iugata. qz tūc adulte/
rium est. aut cū p̄sanguinea.
quia tunc incestus est. r sic d
alijs luxurie speciebus. r alio/
rum viciorum.
¶ Peccatū dividitur in tria

Ro aliqui declaratōe p
 p dicitur nota qdā dīc
 Lho. i. h. q. xij. q. p̄m
 diuidit p̄ h̄ tria. sc̄z p̄m cor
 dis oris et opis. nō sicut p̄ di
 uersas sp̄s p̄pletas sic dī
 ferūt specieb̄os et leo et capra
 sed sicut p̄ diuersos gradus
 peccati. sicut dom⁹ in funda
 mentū diuidit in parietē et
 tectū sicut in sp̄s incōpleras
 Lösūmatio igit̄ peccati est i
 ope. vnde p̄m opis h̄ spe
 cie p̄pletaz. Sed p̄ma incho
 atio ei⁹ est q̄s fundatio i cor
 de. Sc̄dus gradus ei⁹ est in
 ore. f̄m em̄ q̄ h̄ in mente p̄
 rūpit facile ad manifestandū
 p̄ceptū cordis. Terti⁹ grad⁹
 est i Lösūmatiōe opis. Patz g
 q̄ hec tria p̄inēt ad vnā p̄f
 etā sp̄s. cū ab eodez motiuo
 pcedat. Iratūd⁹ enī ex eo q̄
 appetivindictā p̄us turbat
 in corde. sc̄dō i v̄ba p̄tuelio
 sa prumpit. tertio pcedit ad
 facta iuriosa. vt p̄cussionem
 et hmōi. et sic dalihs q̄buslibz
 vt de luxuria. Nec enī sic itelli
 gendū ē p̄ctā cordis eē sp̄s
 incōpletas. q̄si n̄ sint morta
 lia. imo q̄n̄ i eis ē p̄sensus de
 liberatiō ad aci⁹ q̄ de se sunt
 p̄ctā mortalia. tales cogitati
 ones sunt p̄ctā mortalia. et si
 non ita ḡua sicut p̄ctā opis
 vt dictū est. Et q̄n̄ simul sunt
 cogitatio cū locutiōe et opere
 vñū est p̄ctā. vt p̄tz delatu
 ria et alijs p̄ctis. Dñ ho qdā
 tpe deliberat fornicari. et alio
 tpe diuerso et distāti fornika
 tur sunt duo peccata morta
 lia. ¶ De declaratiōe vero mo
 rosa aliqd̄ dicetur suo loco.
 ¶ Regule qnq̄ cognoscendi
 p̄ctā mortale a veniali.

D cognoscēdū ho q̄n̄
 a p̄ctā ē mortale vt vñū
 ale nota qnq̄ regulas
 ¶ Prima est. quādo amor vt
 affectio ad aliquā creaturā. s.
 se vel aliā tm̄ crescit vel ē tam
 magnus q̄ in eo p̄stitutū vlti
 mus finis. id est q̄ nec acu.
 nec habitu ordinat illam cre
 aturā. aut eius dilectionē aut
 etiam seip̄m f̄m deum. et vel
 let cū tali creatura contenta
 ri. et nō curaret deū offendere
 aut ei⁹ p̄cepta trāsgredi p̄p̄
 illā creaturā. ita q̄ ibi ē aliqui
 dēpt⁹ dei. si nō ē formal. ta
 men interpretatiōs. et ē frui
 tio creature. quia p̄ponitur
 creatura deo. vnde euz alijs
 vellet hic cum creatura semp
 manere. nō curādo de eterna
 beatitudine. licet non sint sēp

Tertia pars libri primi

rudes de hoc interroga di vñ tentandi. tamē tal' amor crea ture sp est p̄t̄m mortale. Qñ aut̄ aliq̄s diligit aliquā crea turā plus q̄ deuz. sed pp e b nollet deum offendere aut eo carere. nec eius amicitia pde re. talis amor creature nō est peccatum mortale. ¶ Secunda regula satis pcedentia. s. cum notabilis cōtra dilectionē p̄t̄m aliqd cōmittit. tūc est mortale pecca tū. qñ vo nō. tūc est veniale. qñ vo aliqd fit h̄ dilectionem dei p̄t̄t̄ attendi penes b qd repugnat charitatib⁹ amicicie quā debemus ad deū b̄f̄ su per oīa. qñ at aliqd fit h̄ dilectionē p̄t̄m p̄t̄t̄ attendi penes ista p̄cepta legis natu re. s. qd tibi nō vis fieri alteri ne facias. et qd tibi rōnabilr̄z et de bito vis fieri. alteri facias. et p̄t̄t̄ etiā attendi penes scandalum actiuū qd ego infero primo meo p̄ mala exempla sed inqntū importat aliquid h̄ dilectionē. vel quantū sit il lud scādalū ad hoc q̄ sit mor tale non precise determinatiū est. q̄ in modico facere h̄ pri mū non ē mortale. aut i quo scandalizare. vnde qlbet at tendat sc̄pm qd sibi vellz sie ri. et qd sibi nollz fieri. et p̄ qd factū et non factū solueret in e se et p̄t̄m suū amicitia quā s̄l h̄it. ¶ Tertia regula quā do omittuntur h̄ p̄ceptūz dei et ecclēsie. vel legis nature. vñ supioris h̄ p̄cepta sūt d̄ nccū tate salutis. vel h̄ votūz publi cū vñ p̄uatū. vñ h̄ iuramētūz licitū. et tūc ē mortale p̄t̄m. qñ vo citra tūc nō ē mortale. ¶ Quarta regla cū aliqd fit l̄ p̄mittit vñ omittit h̄ cōsciam vere vel false dictantem aliqd p̄t̄m mortale. vel h̄ cōscia z formidantem p̄habiliter vel dubitatue an aliqd p̄t̄m sit mortale. tūc semp̄ est morta le. si cōscia non sit sufficien tē instructa. ¶ Quinta regula d̄ actibus intus manentibus qñ qdem solam habz cogita tionem de aliquo qñ tūc unq̄ turpez vñ malā absq̄z oplacē tia seu delectatōne vel p̄sensu tūc nūq̄ est peccatūz morta le. vñ nullū. vñ veniale. Qñ vo est cōsensus in actu q̄ cēt pec catū mortale. tūc sp̄ est pecca catū mortale. quia de volūt atē p̄ facto acceptat. qñ aut̄ cum cogitatione aut cōplacē tia est delectatio morosa in aliq̄ turpi. specialiter in libidu nosis. tūc est mortale fīm dī.

etum Augustini esto q̄ nō sit
sensus in actu. s̄m h̄ dictuſ
Augusti iudicū ē de peccatis in
teriorib⁹. Id qđ etiā facit di
ſtinctio ſu⁹ poſita. de ſenſua
litate ⁊ rōne. ⁊ de peccatis preue
nientib⁹ ⁊ ſeqnrib⁹ deliberati
onē. Applicando igit⁹ ſeptē vi
cia capitalia q̄ nō ſp̄ ſūt mor
talia. ſed ſūt male radices in
homie. ex quib⁹ oriunt̄ ſepcez
venialia.

Que debeat ſeruare et ſcire
confessor vtilia et neceſſaria i
ipſo exercitio confeſſionis. §.
iiij.

Ltra ex-

a cōicationē iur⁹ cō
munis ſciat cōfes
ſor ſi penitens incidiſſet i ſen
tentiā cōſtitutōis ſynodalis

ideo debet inuestigare de cō
ſtitutōib⁹ ill⁹ dyocesis. ſi q̄s
haberet. vel etiā pūincie vel
legationis. Ut melius poſſit
penitentib⁹ puidere diligēter
querat de numero peccati. q̄
tiēs incidit in id. vel illud. q̄a
hōmies ſepe tranſcunt illud
leuiter. et de circūſtantib⁹ nō
neceſſariis. ⁊ de peccato qđ alte
ri iam rite confeſſus eſt nō que
ras. cū nō teneat niſi in caſu
in quo tenetur quis confeſſi

onez iterare. de q̄ plene ſupra
in titulo precedenti. Et non
ſolum de peccatis opere per
petratis. ſz etiā peccatis cor
dis. et de numero coꝝ que p
ſone puipendūt interrogan
dum eſt. Et q̄ ſm Tho. i. ii.
peccatū cogitatōis ⁊ operis
in eadē materia ſunt vnius ⁊
eiusdem ſpeciei. ſed differunt
ſm magis ⁊ min⁹. qz. ſ. pecca
tū opis eſt grauius peccato cor
dis. ideo etiā interrogandū
eſt de peccato ſpecie ⁊ circūſtan
tib⁹ neceſſariis peccator⁹ cor
dis. verbi grā. Si dicit ſe in
mente ſolū deliberaffe mulie
rem cognoscere. interrogādū
eſt vtrū ſolutā vel nuptā. vir
gine vel aliam. et qua die. ⁊ h̄
quia ipſe faciunt illud pecca
tum eſſe diuerſe ſpeciei. Et ſi
mulier eſt. facias ſeam et trāſ
uerſo ſtare nec faciem eſt aspi
cias. quia facies earum ven
tus eſt vrens. vt ait prophe
ta. Sed nec virum decet fre
quenter aspicere in facie. ne
eum erubescere facias vltra
q̄ oportet viroſq; etiam gra
ues et ſapientes dulcius et
urbanius oportet reprehen
dere. Rusticos grossos ac y
diotas durius. ne peccata
ſua paruiſpendant ex leuitate

Tertia pars libri primi

sermonis. Stimulatos vero ex dolore et despacio. Et tunc quod peracta omessa sunt grauia confortare et aflare expedite inducedo ex exempla David. Magdalene. Pauli. Petri. latronis. Et homini induratos et se excusantes aggrauare peccata eorum ostendendo eorum picula. exemplo Ade. Saul. Jude et homini quod seipos desperarunt. Nota enim Dicitur. Ubi. li. 8. off. ordi. quod illoz confessioes plus se audiende et libet. quod magis idigere putantur. vel quod raro venire solet. vel quod sunt extranei. vel quia sunt in maiori statu. vel quod quoz confessioe speratur utilitas futura.

¶ Quod se habere debeat confessio audiendo mulieres.

Idem dicit de audiendi tibi mulieres. cancant ne nisi in publico audiant. et nisi ab aliis videantur. nec multum imorentur nisi certum necessitas confessiois requeat. et eis quod nimis frequenter confiteri volunt assignent certum tempore extra quod ipsas non audiatur. non alii colloquentur se eis exponant. et semper duris verbis et rigidis uterum circa illas ponatur quod mollibus. Dicit ille. Et haec illos quod quotidie audiunt mulierculas. et faciunt

eis longas predicationes. unde amittunt multum temporis et scandalum sequitur coram ipsis et in populis. ¶ Qualiter et quanto debeat iungari satisfactione seu pena a confessore penitentibus. et qualem se habere at penias iniungendo. §. v.

Ora q' pro

n. quilibet petro mortali est regulariter septenis pena iniungenda seu imponenda. ut habetur. xxij. q. i. ca. predicandum. in glo. 2. xxvij. q. ii. ca. hoc ipsum. et sequenti. quod seruabatur antiquitus. et ista septennis pena magis vel minus aspera enim varietates criminum maiores vel minores et circumstatiaz et punctis erat quod ut dicit Hieronimus. Apud deum non tam valet tempus mensura quam doloris. nec tam abstinentia quam mortificatio criminum. de pe. dis. i. c. mensura. Sed hodie penitentia sunt arbitrio confessoris taxande considerantur circumstantias criminum et personarum et hominum. extra de pe. et re. c. de. quod. Dicit enim Leo papa. xxvi. q. vii. c. Tempore penitentis tunc moderationis arbitrio sunt determinanda. prout diuersorum aios experientur et duotus Ray. Buil. et Spe. in suo rectorio.

hoc tenent. et generaliter suetu-
do sicut est. nec est sed id quod dicit
Breg. de pe. di. v. c. falsas pe-
nitentias dicimus quod non sunt au-
toritates scientiarum parum per qualitate
criminum ponuntur. Hoc enim in-
tellige sunt Ray. cum sine necessi-
tate rationabili dimitteretur peni-
tentie antiquae tarare. Nam ultra
illam coem pniam septenesc
per quilibet pcto mortali in gene-
re ponuntur aliae pnie maiores
minores per certis pctis put
habent in diversis capitulo de
cretalium et decretorum. quod quod coit
non dant hic non pono que
pleni habent in summa confessio-
rum. li. iii. vi. xxviii. q. cxv. tit.
de pe. et re. ubi ponuntur casus.
xvi. de hmoi. Est autem satis
rationabilis causa non dandi hmoi
pnias indispositio penitentium
et etiam aliquem non sufficeret tempus
vitae. Nam et Ray. et Hosti.
dicunt. dicitur confessio tales dare
pniam quam verisimiliter credat illi
implere. ne ipsum violando
deteratur sibi contingat. quod si ma-
gna pctia remisit. et dicit se peni-
tire. si non posse aliquam du-
ram pniam facere. animet eum
ad hunc confessio ei omnino dendo gratia
pctorum. et per hunc pniarum. et sic
tandem inuitat ei pniam quam

libet suscipiat. Et si sacerdos
non potest gaudere dum modica
purgatio eius. saltem gaudeatque
liberatum a gehenna transmis-
tit ad purgatorium. Itaque ut
dicit Hosti. confessio nullo modo
potest premitere pctores despera-
tum a se recedere. ar. xxvi. q. vi.
psbyt. sed potius ponat eum
propter nr. vel aliud leue. et alia bo-
na quam fecerit. vel mala quam tolera-
verit sicut ei in pniis. Concord.
Tho. in hoc. Hoc tamen sane in-
tellige. vice si ipsum alibi penitet
et dicit se patitur facere quod de-
bet sed habens pnie sufferre non
posse. tunc propterea habens quantumque de-
liberat non debet dimitti sine ab-
soluto ne desperet. Sed si di-
citur se non posse dimittere odiu-
vel casto vivere. vel alienum
non velle restituere. vel arte di-
mittere quam sine mortali pec-
cato exercere non potest. vel
aliud hmoi. cuius possit. nullo
modo debet absoluiri sunt Ray.
Pe. de pal. et Alber. qui ut dicit
Breg. xi. q. iii. c. Tunc vera est
absolutio sacerdotis. cum inter-
rim sequitur arbitriu iudicis. i.
dei. qui nunquam absoluuit impe-
nitentem. de pe. disti. i. c. nemiv-
nem. Sacerdos autem nullam
debet committere falsitatem in sacramentis veritatis. vñ et

Tertia pars libri primi

de pe. di. v. c. ffres nros amo
nemus vt falsis penitentias a/
nimas laicorum decipi no pati
ant. salvas prias dicit cu sic
agis de uno vno recedat ab
altero. Ulez si tal pcam pure
vult pfiteri. dz audiri ei con
fessio. vt dr extra de pe. et re. c.
et qdam. et sibi aliquid debet in
iungi. no tamen absoluendo
eu. sed ei declarando q ppiter
hoc no est absolutus. sed tam
satisfaciat pcepto ecclie an
nual pfessiois fiende. et horte
tur eu q faciat oē bonū quod
pt. vt de cor eius illustret ad
pniam. vt dr de pe. di. v. c. fal
sas. et sic n ē dimittendus sine
pfessione ne desperet. q si in
ster p absolutoe ondēgo scā/
dalū et desperationem si non
absoluat nullo modo debet ei as
sentire. Iz tamen ei declarare
q fieri no pt. nec iuaret euz.
Et si pmanet in scandalō no
est curandū. quia est scanda
lū phariseorum. xi. q. iii. ca. inter
verba.

¶ Qualiter se habere debeat
confessor penitentias iniūgen
do penitentibz.

¶ Imponēdo prias
ne vilescat autoritas
ecclie arbitretur confes
sor. et ne pias clauis ptenat.

de pe. di. i. c. sūt q arbitran. l.
di. c. absit. et c. si qd p postera.
minus malum est si qd cō
tingat errare q erret dando
nimis paruā qd nimis mag
nam. vt dicit Chrys. xxvi. q.
vii. c. alligant. q vti ibi dr me
lius est reddere rōnez dō de
nimia miscdia qd de nimia se
ueritate. Si em benignē de
us. vt qd sacerdos vult eē au
sterus. exemplū habemus a
xpo. vt dicit Ray. Qui nulli
vnqd graue imposuit pniam
sed dixit. Clade et ampli no
li peccare. et ad hoc marie dz
attendere confessor excidere
ab eo causas et occasioes pec
cator. pura si conuersatio ei
cum aliquo vel aliqua est oc
casio ei alicui ruine. debet i
ponere sibi q dimittat si pōt
et hmōi. de pe. di. iii. c. satissa
ctio. aliqui imponere pt ei lo
ci mutatio; q ei ē ad scanda
lū si fieri pt. dis. lxxi. c. valer.
Aliquādo tñ res sic se bñt q
fieri non potest.
¶ Contraria pria debet impo
ni delicto.
¶ Tē imponēda ē peni
tēria pria ad malū qd
commisit fm Ray. vi
delicet. Supbo opa humi
lia. Huloso icūnium. Guaro

Folium

XXVII

elemosine et huiusmodi. quod habet pia cura. et possit credere illius vellet posse perficere. Hoc enim est ad bene esse imponere magis istam quam illam. Itē si ē negligens ad audiendum verbū dei sibi potest iniungere fīm. Ioh. qui audiat certū numerū predicationū. Debet tamen canere confessio ne det talē piam quod quāz fiat alteri iudiciū. puta si seruo iniungat lōga pegrinatio. vel ieiuniū. plixū. ita quod dominus recipiat detrimentū de servitio suo. si etiā imponeret vixori. videret multas elemosinas dabit de bonis viris si parafermilia non habet.

¶ Pro peccato occulto non debet dari manifesta pia.

Tamen propter occulto non ē manifesta pia iungenda. sed taliter ut possit inde oriri aliquis suspicio peccati commissi.

Tu nota fīm. Ioh. an. su e per cle. dudum. de sepulchro. super verbo audire quod habet sacerdos ipsoe pia facere absolutionem a peccatis. quod probat ex ipso textu cle. quod loquitur de pia iniungenda. postea de absolutione tamen etiā ex rote. quod cum absoluto

fit complementū et forma in pia pīus dī. et satisfactio quod est pars materialis piae. scilicet in actu aliī pposito. ut expressa satisfactione quod dī iponi per sacerdotes acceptet eam penitētē sic confessus est. et doluit. et inde sequitur absolutione. Sed huiusmodi etiam cēl. c. si. ubi dī quod archiepiscopū in visitatione absoluere et pias iponere. quod hī de necessitate non procedit. quod tamen coiter fit huius. ut scilicet pīus absoluatur et postea iniungat penitentia quocunquod fiat. vel ante vel post sufficit. Presupponit enim confessio illius hī pīus pīpositū eam faciendo quod sibi iniungat cum ipsius penitēte. Scilicet Ioh. si penitēte absoluisti cui generale confessione audiūisti. absoluas eū et a penitētē oblitis iniunctis ab aliis sacerdotibus. et si aliquis pīiarum iniunctaz memor sit quod non impluerit eas. si iudicaueris expediens commutes eas. nisi eēt in casu a quod non posses absoluere.

¶ De permutatione penitentie habes supra titulo precedenti. ca. finali. ubi etiam mentita de satisfactione.

¶ Memoriale domini penitenti circa penitentiam faciem. dam.

Tertia pars libri primi

CAutū ē etiā sibi declarare et promittere q̄ si aliq̄ die ex obliuio vel ex negligētia dimitteret penitentiā iposita. puta ieiunium v̄l' orōnes. et h̄mōi. q̄ posuit alia die cōmutare. Et s̄m 'Pe. de pal'. Q̄sulendū ē dīnitibus et nobilibz q̄ grāt p̄cici patōez bonoz q̄ fūt in religiōnibz. in q̄bz sunt et plures penalitates q̄s alibi. et mag' do accepte. et q̄ in p̄niā ipona turcis q̄ nō solū q̄ faciēt p̄ se ipos. Et etiā q̄ p̄curabūt ab alibz. et oīa q̄ruz specialit̄ sunt participes. Dicit etiā 'Pe. de pal'. in .iiiij. q̄ debet confessor cū minorem penitentiam debito ipso agit innotescere et q̄ illa penitentia sibi imposta non ē digna. ne decipiat putans sufficere. sed q̄ debet p̄ q̄libet mortali septenem agere penitentiam. quam si hic nō pficiet i purgatorio luet. Si tamen per illam declaratiōez crederet eum incidere in desperationem. non debet sibi h̄ dicere.

Quid si endū quando penitētō non consūctur peccatū aliquod mortale q̄d confessor scit esse in eo.

DExsistente autē q̄ nō cōfitēt̄ aliq̄d mortale q̄d nouit de eo p̄fessor et eo q̄ non reputet illō p̄cim. Dicit Boff. in q̄libet. ix. q̄ si est certū illud ē mortale tūc q̄cūq̄ p̄fessor d̄z ei facere consciām de eo. cū confessor ordinetur ad utilitatē ei'. Sed utilitas eius est q̄ sciat statu suū. nec debet cū absoluere s̄ reputare eū idignū et idispositū ad recipiendū absolutoz dū manet in tali statu. Si si dubium est utrū sit mortale. et opinionez sunt doctorum diverse. vic' utrū sit licitus et mere redditus ad vitā. tūc aut confessor est ordinari' eius. ita q̄ tenet confessionem eius audire. et tūc si sit opiniōis illi' q̄ illō n̄ sit p̄cim d̄z eū absoluere simpl'r. Si at credit q̄ sit p̄cim debet ei facere consciām q̄ confitens sed diligenter informet de illo facto ut sit p̄cim. sed dato q̄ ille n̄ vellet recognoscere illud ē p̄catū. nihilomin' exq̄ est ordinarius tenet enz absoluere n̄ d̄z eū reputare inhabilem ad absolutionem. q̄z b̄ ex errore et nō p̄terua opiniōe p̄cedit. Ordinari' autē absoluēdo debet seq̄ cōcō iudicium ecclie. nō

suum. Si aut sit p̄fessor dele-
gat q̄ in nullo tenet p̄fitenti
nisi velit. si credit illō eē mor-
tale non debet euz absoluere.
qz ex mera voluntate depeñet
ut absoluat vel dimitat. dī
cūm sed p̄priū iudiciū in ab-
soluendo. et peccaret si absol-
ueret. Hec Boff.

Sacerdos dī soluere vel li-
gare tripl'r. et de mō et forma
absoluendi. §. vi.

Ota tan-

n dē fm Ray. q̄ sacer-
dos dī soluere vel li-
gare tripl'r. Uno mō p̄ ostend-
sionē. i. oñdendo solutū vel li-
gatū. ligatū dico cū nō ab sol-
uit. licet em̄ sit p̄tor p̄tritio
nē a deo absolutus. m̄ in fa-
cie ecclie adhuc manet ligat
et sic intelligitur. c. q̄ntūlibet.
de pe. dis. i. Alio mō ligat sa-
cerdos dādo pniam ad quā
obligat p̄torē. et soluit cū pe-
nā sibi debitā dimitit. v̄l ad
sacramēta admittit. d̄ pe. dis.
i. c. multiplex. Tertio mō p̄ ex-
coicatōez et absoluōez ab ea.
xi. q. iii. ca. nemo fit. m̄ fit fm
Pe. absolutio a peccatio rea-
litē p̄ ministeriū sacerdotis. n̄
qdem p̄ncipaliter et autorita-
tive. qz hoc est p̄priū dei.

de pe. dis. i. c. v̄bū. Nec soluz
ostēsine. qz t̄ h̄ faciebat sacra
vetis legis sine testamēti. nec
solū depeñatine. qz sic magis ab
solueret bon̄ laic̄ q̄ malus
cleric̄. n̄ soluz p̄ p̄tritionem
p̄fitenti. qz tūc nūq̄ q̄s effi-
cere ibi d̄ attrito p̄tritio. Sed
opaq̄ instrumentalis absolu-
tio ad remissionē disponēdo
ad grām. et n̄li opponat ob-
staculum sit de attrito contri-
tus. et iam p̄tritio adauget ḡ-
tiam. Hec Pe. de pal. Cui
p̄cor. Tho. et fit h̄ virtute cla-
vium q̄ dicunt plures in effe-
ctu. quia vna est p̄tās discer-
nendi. alia diffiniendi. Una
m̄ ē essentialr. scz potestas in-
dicandi in foro anime collata
a deo. et in anima impressa in-
delibilit̄ p̄ susceptiōem sacer-
dotij. Hec Pe. Sedm fo
Ray. nota q̄ triplex est iudici-
um. scz dī. petri et celi. In pri-
mo absoluī p̄tor p̄ p̄tritōz.
In scdō. s. iudicio Petri. id ē
p̄fessiōis p̄ absoluōem. si m̄
pus sit absolut⁹ a dō saltē or-
die. alioq̄ n̄. vñ dī. xxiiij. q.
i. c. manet petri p̄uilegiū qñ
ex equitate fertur iudicium.
In tertio i. iudicio celi. i. cu-
rie celestis absoluī p̄ appro-
batōez. de pe. di. i. nūq̄d cayn

Tertia pars libri primi

Alio mō et alijs ybis dī trīplex iudiciū. Primū dī. secūdū p̄teri in ecclia militanti. tertū sursū in ecclia triūphāti. ¶ Primū ē q̄ de⁹ mundat aiam in p̄ritōe. et hoc p̄cedit reliq̄ duo. s̄ tūc dignitate et ef‌fectu. est ei ille q̄ claudit et ne‌mo ap̄it aperit et nemo clau‌dit. ¶ Sc̄m qđ sequit⁹ p̄ il‌lud est iudiciū sacerdotis qui auctoritate clauiū ligat⁹ sol‌uite eo mō quo pauloante di‌ciū est. ¶ Tertiū qđ sequit⁹ est iudiciū approbatōis. s. cele‌stis curie et angeloz.

¶ Forma verborū absolu‌di penitentem.

Igit⁹ Pe. de pal. q̄ hō d. q̄ ignorat virūz vñq̄ fecerit vñā p̄fectaz cōfessionē. expedit q̄ in oī p̄fes‌sione sacramentali p̄ oīa sua p̄tā sp̄ecialit̄ enumerata seq̄t gñal clausula. s. De oīb̄ alijs mortalib⁹ et venialib⁹ p̄fessis et non p̄fessis ac oblitis dico meā culpā. et sic seq̄t absolu‌tio. et hoc valebit ad remissio nem culpe et pene etiam mor‌talis. et scite ac eriaz oblite. ad quam tñ non tenebas al's in speciali p̄fiteri iterū. q̄. s. suffi‌cienter confessus est.

¶ De forma yboz q̄ requirū

tur in absolutiōe.

¶ Forma aut̄ absolutōis f̄m Tho. in tractatu de forma absolutōis ē hec q̄ntū ad substantiā. Ab‌soluo te. et absoluere addi ego. et a peccatis tuis. et si nō dicere tur subitelligere. quia ei i sa/ cramētis yba hñt efficaciaz ex instōne dīna. tenenda sunt determinata yba p̄sonantia i stitutiōi diuine dicenti. Que cunq̄ solueritis. et ista verba p̄ueniūt ego te absoluo. Idē Inno. et Hosti. Et meli⁹ ad‌dit f̄m Pe. de pal. ab oībus p̄ctis tuis q̄ dicere a peccatis tuis p̄fessis et oblitis. et meli⁹ dī ab oīb̄ p̄ctis q̄ cōfess⁹ es in generali vel speciali dī q̄b̄ intendis. ¶ De ista et alijs for‌mis diueris absolutōnis ab excōlatione et peccatis dicet̄ infra i fine interrogatorij. So‌let at papa aliquñ tātaz facere ḡtiā q̄busdā ut ab oīb̄ cēli‌ris et penis simpl'r iuris et ab hoile latis possit absoluti fo‌ro salte p̄scie. et tūc p̄fessor p̄ ista forma vti quā a curia ro‌mana babui et vsus sum.

¶ Forma absoluōis ab oībus cēluris et penis tā a iure q̄ ab homiclatis.

d. E plenitudie p̄tatis

aplice cui^o auctoritatē p pre-
senti gero. Absolu te ab oī-
bus cēsp̄ eccl̄iaſtīcī ſn̄is &
vincul̄ excōicationū. ſuspen-
ſionū & interdicti. tā ab homīe
q̄ a iure lat̄. necnon ab oīb̄
negligētīs & defecūb̄ emis-
ſis in ſacramētoꝝ admiſtra-
tōe. officiūs. actib̄ tuis v'l no-
mine tuo facit ſupplēdo d ſo-
lita aplice ſedis clemitia oēs
dec̄ corūdē. Aboleo & oēm
maculā infamie & ihabilitat̄
vnde cōq̄ ſctis. diſpēſoꝝ te
cū ſup oī irregularitatē ſymo-
nia in oī die. & bñficio acīue
vel paſſiue q̄cūq̄ occaſiōe v'l
cā etiā circa te i collatōe ordi-
nū & alioꝝ ſacramētoꝝ ſctis
ſeu pmissis. Reſtituo & habi-
lito te ad ſtatū ſamā honoreꝝ
& creibungem officiorum ec-
cl̄iaſtīcoꝝ q̄rūcunq̄ ac ad
omnes q̄d dignitatū & ho-
norū. ad bñficia eccl̄iaſtica
habita et habēda. & tibi this
q̄ habes d nouo. puidco rela-
rando tibi ſructus q̄s male
pcepisti. ſeu leſa pſcia ex eisdē
acalia q̄ in ludo ex ſuccesſio-
ne acal's ad te puerū que
ſubiact̄ rēſtōni rage in for-
ma plenissima. In noīc pa. &
ſi. & ſpūſſan. amē. Si at aliq̄
dubitac an p iſt̄ ſpēal exigat̄

forma abſoluēdi necessaria q̄
a ſede aplice hñt puilegiū &
in articulo mortis dñtarat ſel̄
poſſint abſolui & hñt plenam
remiſſiōem oīm ſuoz pecca-
minū. i. a culpa & a penavit a/
lij exp̄mūt. Rñderur ſim q̄ a
mḡris tā in cōcilio ſtantieſi
q̄ basiliensi dictū fuit q̄ non
ſed ſufficit q̄ ea oīa & ſingula
faciat p q̄b̄ pñata indulgen-
tia datur. puit in bullis vel p
uilegiis taliū exp̄mitur. Nec
puet aliq̄s q̄ qñ in articulo
mortis fuit ſemel abſolutus
plenarie. & vſus eſt ſemel illo
privilegio & poſtea in alio ar-
ticulo mortis vti illo iterum
valeat. niſi papa latioreꝝ au-
toritatē daret q̄ dat qñ ponit
q̄ in articulo mortis diſmīta
rat ſemel. & ita rñſum eſt i cō-
cilio ſtantieſi alio a claris-
simis viris p̄liby de h̄ req̄ſit̄
Nec mirū. quia priuilegiū d
indulgenijs tantū valet vel
dat q̄b̄ ſum ſonat. nō aut extē
di debet ultra.

¶ Quid fiendum qñ pñfessor
abſoluuit penitentem de quo
non debuit.

Ed qd pñfessore q̄ ab
ſoluit pñfente de q̄ nō
debuit a li ex iſgran-
tia v'l ſccūdia v'l ſeſtinatōne

Tertia pars libri primi

vel hīmōi. et p̄fessor postea ex/
perit se errasse. nūqđ teneat cō/
fitenti h̄ dicere. Rūdetur fīm
oēs q̄ p̄fessus excusatus est et
corā deo absolutus. interī q̄
nescit. Iz p̄fessor n̄ dicat. qđ ḡ
faciet. Lollatio facta fuit d̄ h̄
cum multis notabilibus do/
ctorib⁹ theologie i p̄cilio ba/
siliensi. Hā qđā dixerūt q̄ cō/
fessor d̄z autoritatē a supiore
imperare absoluendi cū. et si
sine magno scādalo fieri p̄t
vocare nō absolutū et sibi di/
cere ac cū absoluere p̄ audi/
tā p̄fessioēz. vel si magnū scā/
dalū timere absoluat cū ab/
sentē. si ab ultima p̄fessioē ad
huc sperat eē in ḡfa. Aut et a/
lijs placuit si notabile scāda/
lū fieret. sumo sacerdoti deo
p̄mittat. et solā dignam pe/
nitētiā p̄ ei⁹ negligētia pagat
p̄fessor. p̄sertim qn̄ m̄ltitudo
sicē neglecta. vel m̄lti eoz dū/
stā a loco vbi ē p̄fessor.

¶ Quid de p̄fessore q̄ nō itel/
ligit penitentē.

¶ Uid etiā sentiendum
q̄ est d̄ eo q̄ p̄fiteſ. et p̄fes/
sor nō intelligit eū aut
ex dormitōne. aut ex iperitia
vel distractōne nimia. vel sili/
causa. Rūdet Johā. de bar.
theolog⁹ antiqu⁹ doctor in q̄

libet suis. Sacramētalis ab/
solutio p̄exigit p̄fessioz. Qis
vero p̄fessio importat reuelatiōe
vni⁹ et p̄ceptiōe alterius. cū
ergo alter⁹ istoꝝ deficiat. s. p̄ce/
ptio sacerdotis in p̄fato casu
de illo p̄ctō n̄ credo eē p̄fessi/
onē. et p̄ dñs nec impendi ab/
solutionē. Hec ille. S; istud
videt debere intelligi vbi ob/
audita sunt p̄ctā ḡua q̄ sunt
de necessitate salutis p̄fīeda
nō de alijs que cadūt sub p̄si/
lio. et vbi talia modica obau/
diuntur raro ab eo qui alias
noscit p̄sonam debet p̄fessor
facere iterare ea que ex lōno n̄
intellexit.

¶ An penitens teneat iterare
pn̄iam ei iniūctam in pecca/
to mortali factā i toto l̄i pte. et
an dicta pn̄ia talē facta ei va/
leat i foro militāc⁹ eccie. S. vi.

Trum ve

v ro pn̄iam seu satissa/
ctiōe impositaz per
absolutionē debitam in pec/
cato mortali factā. vel in pte
teneat hō iterare. Sup hoc
sunt varie opiniones. In h̄
tū omnes p̄cordāt. q̄ satissa/
ctio facta in mortali ita n̄ va/
let. sicut nec alia opa facta in

mortalī valēt i foro dī ad tol
lendū v'l minuēdū debitū pe
ne p p̄c̄is. ad qđ ordīaf̄ oīs
satissfactio. qr cū n̄ sit ibi ami
citia cū deo n̄ p̄tē acceptum
tale op̄ do sic factū. S̄z utr̄
valeat i foro ecclie militātis
ita q̄ nō teneat cā iterare. i h̄
ē varierat̄ opinionū. et aliqui
dicit q̄ teneat̄ iterare. qr cuz n̄
potuerit satissfacere deo n̄ eti
am potuerit satissfacere sacerdo
ti. q̄ in persona dei sibi illud in
iunxit. Sed Pe.taran. et Jo
hā.parisiens. vident̄ simplici
ter dicere sine distinctione q̄
talis nō teneat̄ iterare tales sa
tissfactōes. qr satissfecit i fo
ro ecclie militantis i n̄ date
sunt. et vbi n̄ iudicat̄ dī dispo
sitione interiori. Idē vident̄
sencire Uline. in speculo hysto
li. ix. et d. Annibal. in. iij. Et
pista opinione videt̄ satissa
cere i positio septēnis pñie. q̄
reglarit̄ siebat p̄ q̄libet mor
tali antiquus. vi. xiiij. q. i. c. p̄/
dicandū. Et visile est q̄ i tā
to intuallo aliqđ mortale cō
militebāt. vñ si op̄uisset itera
re fuisset laqueum i mponere
aiab̄. Tho. vero cū Albert. i
iij. distinguunt de satissfactō
ne. dicit em̄ q̄ qđam sunt sa
tissfactōes i q̄b̄ remāet ali

qs effectus i satissfactētibus
etia postq̄ actus satissfactio/
nis transīt. vt i ieūnio remā
net corporis maceratio vel de/
bilitatio. et ex elemosina sube
diminutio. et tales satissfactio
nes i p̄cō n̄ opt̄z iterare. qr qñ/
tū ad illud qđ ex eis remānet
p̄ pniam seqntē accepte sunt
Ellie q̄o satissfactōes sūt q̄ n̄
relinquūt effectū i satissfacti
one. postq̄ trāsit actus sic i
orōne et hmōi. Actus em̄ i te
rior q̄ totalt̄ trāsit nullo mō
viuiscat. vñ optet q̄ tales sa
tissfactōes iterent̄. Eādē opi
nionē t̄z Pe.de pal. maḡ de/
clarās. dicit em̄ q̄ i satissfa
ctōib̄ hñtib̄ effectū derelū
ciū post op̄. vt elemosyna p̄
uationē eris. ieūniuz corporis
debilitatōz. et hmōi. si postea
peniteat et p̄seueret. sicut bap
tismal̄ character habet effectū
recedente fictione. sic et i stud
derelictuz ex sac̄o qđ op̄at̄ ex
ope opato i c̄pit valere ex se
qnti eī approbatōe et sacer
dotis ratibabitōe. cū illuz ve
penitet. et n̄ ex simplici viuifū
catōe. qr op̄ opans mortuū
nūq̄ viuiscat. et sic illa peni
tēta satissfacit. nō solū i foro
ecclie s̄z etiā i foro dī quan
tū ad illud derelictum. vt nō

Tercia pars libri primi

oporeat iterare sic ieunium
elyna et hmoi. Sed si no hz
effectu derelictu ut oratio. ta
lis pnia facta in mortali nul
lo mo satisfacit. qn hic vel a/
libi oporeat satisfacere. qd vi
detur intelligendu in foro dei.
qr nec rde ipius opis cū fac.
nec rone derelicti. cu postea
penitet eū cū no habeat effec
tū derelictu. sed in foro ecclie
satisfacit. qr n ē necesse eā ite
rare si vult eē in statu salutis
postea penitendo. sic ncce ha
bebat ipam implere cū fuit si
bi i posita. Un idē Pe. dicit
paulo supl. qn hō ē de oī
bus xtricu et pcessus. et acci
pit pniam cū absolutō. si re
cidiuans pagat eaz in mortali
iō qdem se liberat ab iniun
ctō sacerdotis. nec incurrit
petm inobedientie qd icurre
ret si eam no pfectisset. qr no ē
fortius vinculū pcessiois qz
dei vel ecclie. Sed in morta
li existēs iplēdo pceptū dei. s.
de honore genti. vel pceptū
ecclie. vt de ieunio et elemosī
na. ab illo absolute se liberat.
grē. Hec Pe. Lū gpnia in
luncta ordine ad tollendum
vel diminuendū debituz pe
netpalis. talis qn pniam sibi i
positā non habentē effectum

derelictū ut oratō es pfectit in
mortali. si reuertit ad pniam.
et tādem morit in statu grē. ex
q illam non iterauit. cum per
ipam nil sit solutū de debito
penetpalis soluet eam i pur
gatorio. nisi p alia bona h sa
tissiciat. q si non reuertat ad
pniam. qui pniam perfecit in
mortali quācūq. sine haben
tem effectū siue no habentez
derelictum soluet illud debit
uz in inferno sep. sicut ille q
morit cū mortalibz et venia
libus. de vrisq soluet pena
eternam in inferno. Quāuis
em p veniali debeatur pena
tpalis q finē hz. m p accidē
est q veniale puniatur in ifer
no pena eterna. s. rone status
qr in inferno nulla est redemi
ptio. Nō em ē ille stat⁹ expiā/
di culpā ad quā sequit pena.
et iō sī remanēt eculpa venia
li durat et pena. Ita tenet tho
mas i. iiiij. di. xxiiij. Sed de pe
na tpali debita p mortali p
pitionē Pe. d pal. sic decla
rat in qro. Peccator postq
est deo recōciliat⁹ est debitor
pene finite no qualitercung⁹
soluende. sed i statu gracie in
q soluz est deo accepta. Alio
qn est debitor pene tante qn
tā meref culpa. et illa est infi

nita. Ut petori p se debebat
quidem pena infinita si erat in
mortali. sed mutata fuit in tpa
lem. supposito q pseueraret i
amicitia. Acceptavit enim de
absolutioz a pena eterna. et im
positioz penae finite sub conditione
si in gra fieret. Et si quia
qre de magis acceptauit ab
solutioz a culpa sine condicione
qz absolutioz a pena. dom est
q culpa transi et macula tran
sit. et gra in momento aduicit.
sed satis factio futura est. Fu
turis autem solet conditio appo
ni. non autem pntib nec pteritis
vel si apponat certa est. qz si
est in gra pntc non poterit sine
gra. Ideo remissio culpe fit si
ne condicione. vel fit simpliter. qz
conditio existit. ¶ Ut si p sa
cramentu n remitteret culpa
nisi adesset gra. sic ne postea p
satisfactioz remittit pena nisi
adserit gra. Talis g dimissa
culpa puniet i inferno pena
infinita. non pte commutatioz
finite i infinitu. sed q debitor
est pene infinite. exq non soluit
pena finita sub conditione qz obni
us. sicut pdens pulegium ele
ri incidit d foro meriti ad fo
rū sanguis. sic q decliat forū
ecclie iudicis i mortale ad forū
iusticie exterminantis inuenie

pena eterna. Hoc qd dic p
trus video intelligenduz de eo
q pnam iniuncta no hntem
effectu derelictu facta i mor
tali scito ab eo. vel de quo du
bitabat ptenit iterare. vel et
cū credit vel dubitat se debe
re iterare ex negligetia dimis
tit. et ex labore recusans hic et
i purgatorio facere emendādo
Et si qz dimittit iteratioem
tal pnie ex impossibilitate. qz ei
deficit tps. vel credit se ea z fe
cisse in statu gfe. vel si fuerit
in mortali cognito ab eo. vel
etiā si scit se eā fecisse i mortal
i iterare facit p aliū quē cre
dit bonū. vlt etiā si nec p se n
p aliū iterat credit sibi sufficie
re ad salutē q impluit sibi i
iuncta. intēdes q hic min⁹ fer
cit satisfacere i purgatorio. et
sic deo facere emendā p bmo i
omissionem talis non dam
natur. Unde et ipse p. dicit
dist. clv. q. ii. qz q facit pnam
iniunctam i mortali p se pro
tanto non tenet iterare. quia
potest in purgatorio satisfac
re. Et si dicitur q videtur in
conveniens q tantum qz pna
nia p peccato dimisso. sic p
no dimisso. qz pena cena. sic
n viō i alio pfruisse p tritio et
cessio. Rūdet p. q licet imm

Tertia pars libri primi

punia et extensiue non tam intesi-
ue. sic per uno pto ita diu quip
mille. sed non tam acerbe. Si etiam
propter penitentia fecit. s. in statu gte. et
vno dies remansit per illa die. et
nam non tam acerbe ac si nunquam
penitentia nec confessus est. nec in al-
liq; satisfecisset. alio peccatum
rediret. Hec Pe.

¶ Remediū tuū sine psluz
dandū penitenti qualiter pfi-
cere debeat penitentiam sibi
in iunctam. et quod pnia debeat si-
bi dari securior.

¶ Quia tamen quod duz quod facit
non pniā sibi iniuncta; si
labatur mortale. quod quis
bonū sit pscito pfiter. tamen cū
per solā pscito pctū dimitta
et gta restituat pscito ipse pte-
rit. etiam ante quod confiteat pse-
quendo dictam pniā. etiam
si sit talis pniā quod non reliquat
effectū post se in foro dei rea-
litar scilicet. quod in statu gte
est vñ in nullo tenet iterare.
Ad tollendū autem omne dubium
tuū videat quod pfitor et si dat
pnias diuinatas det pnias ut
liciuniorum. elemosinarum.
pgrinationum. et hmōi. put
requnt pctā. non tam iniungat
diuinatas pnias orationū. et
pcipue his de quib; potest du-

bitari de recidivo

¶ De celatione cōfessiōis. et de
pnia sacerdotis cōfessionem
reuelantur. h. viii.

¶ Stat tho

n mas in viii. disti. xxi.

¶ Quod audies pscito te-
neat clare audit in ipa. quod in
sacramētis id quod gerit extius
est signū ei⁹ quod gerit interi⁹.
vnde sicut deus hoī pfitenti
tegit pctū interi⁹. ita et sacer-
dos debet celare exterius. vñ
tanq; violator est sacramen-
ti reuelator pscitionis. Est et
alia rō. quia scz p hōies ma-
gis trahūt ad cōfessiōz et sim-
plici⁹ pfitent. vñ et si ex hōie
quod pculū futurū imineret. et
hōie sciret p pscitionem. vt dō
heretico quod corrumpt fideles
vel de m̄rimonio illico. quod
aliq; volūt īhere. vel de pdi-
tōe ciuitatē fīda. non ppe hoc
dō reuelari cōfessio ad ipediē
dū malū. vt qdam dixerit. sed
falsuz est. Debet autem monere
eos quod pfitet vt obuiet vede-
sistāt. et plato dicere quod viglet
sup gregē suū. et hmōi. sine ul-
la reuelatōe. hec Tho. Qd si
iudex īquereret ab aliq; an sciat
aliqd de illa materia p cōfes-
sionem. vel per alium moduz

Dicit Guilielmo si non p̄t alio modo declinare iniquū iudicēs p̄t r̄ndere nihil inde scio. qđ subintelligit ut hō. vel etiam nihil scio p̄ confessionē. qđ subintelligit tibi reuelanduz. Sic exponit illud Mat. xxiiij. ca. Dedit illo et hora nemo scit. nec fili⁹ hoīs. et subintelligit reuelandū vobis. Pōt et hoc variare hō. cū nō adducit in testimoniuī. nisi vt hō. Et iō absq; leſiōe p̄scie p̄t iurare se nescire id qđ scit tñm vt deus. Sed neq; etiā fīm Pe. d̄ pal. in. iiij. dist. xxi. p̄ lnīam vel p̄ceptū cuiuscūq; superioris factū etiā pape sub pena excōciatiōis n̄ licet reuelare cōfessionē. quia sigillū confessionis ē de iure diuino. et de necessitate sacramentii. Papa aut̄ licet aliquā dispenset in p̄ceptis diuinis vt i vot̄. qđ redditio ē de iure diuino. nō tñm p̄ dispē sare in sacris. s. vt quis nō baptizet vel p̄firmet vel n̄ p̄site atur. Et qđ dictū ē celatōz cōfessionis ē ē de necessitate sacramenti non sic intelligit qn sit verū sacramentū. etiā si ipsa p̄fessio n̄ celaret. qđ vtq; ess̄ sacramentū etiā si sacerdos reuelaret. quia nec sic est d̄ necessitate qđ deus tegat. qđ si n̄

satisfaciat deus non tegit sed reuelat ad penam. aut si accedat fact⁹ de⁹ nō tegit et nihil/ omnis sacerdos tenet cela/re. sed d̄ celatio p̄fessiōis de necessitate sacramenti. qđ na/tura sacri necessitatē eū ad cel/ landū. natura dico et qđtū ad id qđ ē sacrm̄. qđ sit in occul/ to solus cū solo. et qđtū ad id quod est sacramentū et res. s/ pñia interior que etiā est oc/ culta. et qđtū ad rem tñm q̄ ē remissio pcōz. p̄ q̄ tecta sunt peccata. ¶ Nota fīm Pe. de pal. quia quod dicit Tho. qđ occultatio confessionis est de essentia sacramēti. non sic ē i/ telligendum qđ sit eius mate/ ria vel forma eius. sed qđ est d̄ natura eius obligatio ad oc/ cultationē. sicut si dicerem⁹. de essentia leui est ferre sursum vel d̄ essentia matrimonij est reddere debitum. id est obli/ gatio ad ipsum. Est autem p̄ eccatuz mortalē reuelare cōfessionem. quia est contra ius diuinum et posituum. vnde et grauiter punitur ab ecclīa.

¶ Penitentia confessoris cō/ fessionē reuelantis.

Acēdōs reuelans cō/ fessionē de iureanti

Tercia pars libri primi

quo debet deponi. et toto tpe
vite sue ignominiosus pere/
grari. d pe. vi. c. sacerdos.
Sed fm. c. ois. de pe. et re. d
deponi. et ad agendā ppetuā
pniam in monasterio arto in
trudi. sed fm Hostien. faciet
pniam certo tpe. et exinde ali/
am. Sed hec pnia imponē/
da est qñ q̄s in iudicō conui/
cis de hoc vñ face de iure. nā
al's in foro penitētie videt eē
arbitraria. sicut pro alijs pec/
catis. Quāuis aut̄ possit con/
fessor de lnia penitentis ma/
nifestare eius peccatū; al/
teri fm Tho. et Pe. nō tamen
d; vti licentia tali. nisi ad eui/
randum aliqd malū. tenet tñ
illi cui aliqd reuelat de licen/
tia penitentis illud celare. n̄
si forte p̄tōr velit q̄ ille abso/
lute et libere sciat. Lnia tam̄
quam dat penitens confessio/
ri de reuelatione peccati quā
tūcūq; generalis non intelli/
gitur nisi ad bonum confie/
ris. fm Pe. d pal. Sed no/
ta fm eundē q̄ si iudex dice/
ret alicui capto p maleficio.
da licentiam confessori q̄ di/
cat si tu es p̄fessus de hoc vel
de illo. non tenet dare. nec ex/
h̄ s̄ cū debet haberi suspicio/
de delicto. quia forte h̄ fac p /

pter vitandū scandalū. sed et
si daret lniam. sic licentiatus
non debet dicere peccatum il/
lud si esset pmissum. Item si
p̄cipet prelatus alicui cōfes/
sori q̄ diceret sibi peccatum
alicuius qđ est omnio occul/
tum. etiam si cōfessus dedi/
set lniam illi q̄ diceret non te/
netur dicere neq; obedire vt
reuelet illud. quia platus n̄ ē
iudex occultor. Imo etiam si
confessus esset diffamatus d
illo peccato. et p infamia pue/
niret illud ad cognitiōem iu/
dicis q̄uis ip̄e p̄fessus inter/
rogatus a iudice siue plato te/
net se manifestare. tñ p̄fessor
eius etiaz habita lnia ab eo
dicendi. nō tenet dicere iudi/
ci sibi precipienti vt dicat eti/
am si scit. nec d; q̄ fori n̄ sūt
p̄miscedi. scz pnialis et pten/
tiosus. Sed si confessor scit
p̄tū alicuius non solū p co/
fessionē sed etiā p alii modū.
puta quia vidit vel audiuit p/
talem et talem modum potest
dicere q̄ illud vidit vel audi/
uit. dūmodo non dicat se sc̄i/
re illud per confessionem. nec
refert vtrū p̄pus p confessio/
ne audiuerit. et postea p alii mo/
dū sc̄uerit. reconuerso. In q̄
casu. scilicet si prius sc̄ivit pec

catū ante ḡfessionē nō oportet quod profess̄ se nō recipere illō in ḡfessionē. quod sine pretestatiōe pottest dicere quod tū scit extra ḡfessionē. nec tū debet hoc dicere sine magna cāz rationabili. Item facm eundē Pe. cū ḡfessio nō auferat ḡfessori ins suum. nec ḡferat ei ins nouum in alio foro quod quid videt cōfessori faciendum vel omittē dū pro bono ipius penitentis. lepro bono cōi pottest facere le omittere. dū modo propter hoc non reueletur cōfessio ad quod solū obligatur. licet als illud non ect facturus. Unde si pro con fessionē pororis vel alteri scit abbas quod nō expedit porori re nere monasteriū. et sit talis quod alias ad libitū pottest amoueri. expectet quod scit sine nota reue latōis possit cum amouerc. et tūc statim amoueat. cū enim ex audience ḡfessionis non ob liget ad aliqd nisi ad celandū et si obligaret ad aliqd hab esset ad medendū aie penitentis si cut medicus. absque tūc reuelati one ḡfessiōis. exque aliquē i cu ra suscipit tenet sibi dare rem e diū hab recidiū. et sic in proposi to. Hic pro amouere amouerat quē etiā sine hab amouere pos terat. Si aut̄ tale erat qui non

sine iusta causa amoueri poterat cum audience confessio nis nullum ius sibi probeat in alio foro in quo non proster sibi ut iudici amoueri non pottest. Idē Tho. Item quod platin iniam intrādi ciuitatem sue villam subdito dare pot ad libitū vel negare. licet alias non esset negaturus propter periculum quod ex sola confessione nouit negare potest. dū tame ex hoc suspicio non oriatur. In occulto tamen semp morire pot illum qui confessus est. quia hoc non est reuelare confessionem. Simil'r curatus prepar ḡfessiōz pot negare cōionem quando eam dare als tenetur ut in pascate. alias sic dicens. Tibi non tene or nunc dare. non ob*u*ciens de criminē. confessor non propter hoc dicitur reuelare confessionē. Sed si alicui ḡgren ti ḡtra suū parochiale sacerdotē. quia non vult sibi dare eucharistiā. ipe sacerdos corā alijs diceret quod hoc facit. quia habet peccatum a quo non pot absoluere. et ipe non vultire ad episcopum. hoc ect reuelare cōfessionem. quod quis ipe non intenderet hoc. quia grauitatez peccati expressit. Hec Petrus

Tertia pars libri primi

Et idē ē eū; dicit se audiuisse
qndaz noīando eū. et n̄ absolu-
uisse. Si r̄ de ep̄o q p̄ pfessio-
nē nouit corruptōez monial-
que petit benedictionem. qr̄
aut est casus in quo tenetur. et
tunc negare non debz. qr̄ si p̄
confessionem eiusdez sibi co-
stat. non tamen sibi constat ut
iudici i illo foro in q̄ sicut ab
ordinario mōasterij petit mo-
nalibus bñdictōez. et qlibet
p̄ seip̄a. Si aut̄ h̄ scit p̄ pfes-
sione ei⁹ q̄ vidit. vel q̄ ea cor-
rupit. non sufficien̄ cōstat et
si extra confessionē dicat. vñ
negare nō debet. Si autē ali-
ter seit nō teneat bñdictōez i-
partiri. et p̄t sine reuelatiōe cō-
fessionis negare. ita confiten-
ti sicut non confidenti. Et qd̄
dictum ē de benedictōe mo-
nalij. s. virginū idem ē d̄ bñ-
dictōe abbatissarū. vbi vir-
gines cōiter bñdicūt fm̄ q̄/
dam q̄ dicūt q̄ licet aliq̄ pos-
sit esse abbatissa vidua. sicut
Paula mater eustochij. tamē
absurdum eis videtur q̄ mo-
nalibus bñdictis possit ab-
batissa presse carens illa bene-
dictione. sicut etiam fm̄ iūra
pfessis nō debet nonitia p̄fer-
ri in abbatissam. imo nec pro-
fessam tacite nec expresse. de-

elec. c. in dēnitatiib. i p̄ncipio
li. vi. quia tñ qd̄ nō ē phibitū
cōcessum ē. io. videſ q̄. bñdi-
ctio abbatissarū quarticūqz
non requirat virginitatē ma-
gis q̄ abbatum. cū non sit in
recautū. sicut de benedictōe
virginum. Pe. de pal. Simi-
liter qr̄ hō bñ liberam electio-
nem p̄ solam cōfessionem. l̄
p̄ solam pfessionem sciat ali-
quem indignū ad plationem
ad quā eligitur quē alias pu-
tabat dignū non debet elige-
re ex conscientia sibi sic dictante.
quia eligendo scienter dignū
vel indignū negotium ger-
rit inter ipsum et deum. Un-
pōt etiā ex his q̄ scit vt de iu-
dicare. ita et in pposito. Sed
beneputaret q̄ patereſ penas
iuris. puta q̄ esset p̄uat̄ iure
eligēdi. et a fructib. p̄ triēniū
suspensus qui eligeret illum
quem scit vt deus indignum
s̄ nescit vt homo. quia d̄ his
que scit hō vt deus. solū deū
habet vltorem. non hominē
et hm̄oi. Pe. Quāuis aut̄ di-
midiaðo pfessionem non sit
ibi sacramentū. tenetur tamē
sacerdos celare. quia pars est
sacramenti. Pe.
¶ Qui teneantur ad sigillum
pfessionis. S. ix.

Icit pe-
trus de pal. vbi. s
q ad celadū pfecti
onē tenet is q pfect licite vel
illcite. mediate vñ immediate.
Unū r nō sacerdos q i cāu ne
cessitatē audit d mortalibus
r venialib⁹. Itē iterpres quē
p se penitens adhibet. Item
qui casum audit. Itē cui de
lnia cōfidentis revelat. Item
q se cōfessorem fingit. Item
q latenter abscondit pfectio-
nes audit. qd est sacrilegiū. r
iniuriā facit sacro. Item cō-
fessor anteqz absoluat. r etiaz
qz non absoluīt tenet celare.
Itē nota q cū qs recipit ali-
qd sb sigillo pfectiois. qz uis
ei nō fuerit confessus. dicens
illud. tamen d; ita secretū te-
nere ac si haberet in confessio-
ne. nō qdem rōne sacramen-
ti qd ibi nō est. sed rōne pmis-
si si pmisit illd sic celare. H⁹
Em Tho. r Pe. d pal. Dicūt
tn Tho. r Pe. q homo n̄ d;
aliquid defacili recipie in cō-
fessione. Addit qz Pe. d pal.
q q tradidit vel accepit i cō-
fessione aliquid quod non est
confessio. videt facere irreue-
rentiā sacramento cum n̄ sit
equē celandum eo qd scitur

In confessione. Similiter cū
qs accepit ab aliq pfectiū recō-
mendās vt illud teneat secre-
tum tenet ad celandū. r fran-
gens quo dlibet istoz sigillo
rū sine secreti sine cōfessionis
peccat mortaliter. Et tamen
que quis recipit sb sigillo cō-
fessionis. et non in confessiōe
non plus obligant qz si quis
iurat tenere secretum aliquid
Unde cum aliquis qz iurat
celare aliqd malū qd manife-
stando cum alijs possit impe-
diri. r illud malum aufertur.
vt pditio aliq r hmōi. tenet
manifestare non obstante iu/
ramēto. xxii. q. iiiij. c. Inter ce-
tera. Ita et quod accepit sub
sigillo confessionis et non cō-
fessione.
q Ad que se extendat sigilluz
confessionis. q. si.

Icit tho-
mas i. liij. q directe
nō nisi ad illa que ca-
dunt sub sacramenti pfectiōe
Indirecte aut nō solū se exten-
dit ad ea que audiuit sub cō/
fessione vt pctā. h̄ oia alia q
possit pctōr vñ pctm dphēdi
vt si dicerz q uō absoluit euz
vel talem cuius impedimen-
tū cognouit per cōfessionem

Tertia pars libri primi

solū. non ē talis vro: nihilominus alia etiā q̄ in p̄fessiōe dicunt nō p̄tinentia ad p̄fessiōne sūmōges sūt celāda. tū p̄pter scandalū. tū p̄pe p̄nitatē q̄ ex p̄suetudine sequit̄ ad dīcedū audita i p̄fessiōe. Tho. Pe. de pal. melius p̄sq̄ istā materiā dices q̄ directe & p̄n cipalr p̄ctā cōfessa & circūstātie inqntū hmōi. & p̄sona ter̄tia cū qua quis cōfiteſſe pec̄asse cadūt sub sigillo p̄fessiōnis. licet q̄dam h̄ negent & p̄sona cum q̄ q̄s confiteſſe pec̄asse. qd̄ m̄ ip̄ere reprobat. & qn̄ p̄ locutiōe d̄ peccatis cōfessiōis p̄t deuenire p̄ se vel p̄ acci‐dens directe vel indirecute. v̄l p̄ q̄p̄cunḡ alii modū in ali quā cognitionem vel dubitationem vel opiniationem vel suspicionem de confessione. l̄ inqntū potest ei euenire de r̄imentū in aīa siue in cor p̄e. siue in fama possessionibus v̄l amicis. v̄l p̄p̄pe h̄ scandalū in pplo generari. vel cōfessio magis odiosa vel nimis dila ta. v̄l maḡ onerosa vel min̄ p̄ciosa reputari d̄ p̄fessor ab hmōi locutōib⁹ abstinere. et quia raro vel nunq̄ p̄t contingere qui ex reuelatōe p̄ctōrū in confessione scitorum. &

non p̄ aliam viā possit sequi aliquod de p̄dicitis inconvenienti bus. q̄uis forte nultū p̄tin gat. deb̄z multū cauere q̄ nō dicat peccata audita in p̄fessiōne q̄ntūcunḡ generaliter loquaſ. v̄l quō dicat H̄ Pe. Et magister humbert⁹ dic̄ q̄ cauendū ē ne vñq̄ dicat q̄s i sermone vel in alia locutiōe. Ego audiui hunc easū in cōfessione. nec vñq̄ etiam deb̄z dicere q̄ in illa abbatia v̄l ca stro vel villa vel ciuitate in q̄bus audiui confessiones fūt multa peccata. & hmōi. quia propter hoc credūt simplices q̄ hoc sit reuelare p̄fessionem q̄uis nō reuelet p̄ clāia verba. Nisi ex hmōi locutiōe posset peccatū alicui⁹ dephendi. dīcedo aut̄. Iste est mihi p̄fess̄ sua p̄ctā. nō est reuelare q̄ nil ponit in palā. q̄ si dixerim⁹. q̄ p̄ctm̄ non habemus r̄c. H̄ dīcedo sibi suisſe p̄fess̄ de magnis & mltis p̄ctis h̄ e reuelare p̄fessionem fm̄ Pe. Q̄ Bona autē alicuius oga q̄ q̄s scit ex p̄fessiōe. puta q̄ est virgo. v̄l quia nunq̄ pecca uit mortalr. & hmōi lz dicere. nisi q̄ ex h̄ q̄ vñus laudač d̄ hmōi q̄si alterius p̄ctm̄ reue leſ cū nō laudaſ de codē. quia

qđ de vno dñ de alio negatur
dñ. xv. c. q̄lis. Unū si de duobus
p̄ficiib⁹ dicit p̄fessor q̄
est v̄go tēt statim suspicio cōtra
aliū si idē nō diceret. Unū
Pc. d̄ pal. ista d̄. r̄ mḡ hum
berius d̄ simplr̄ abstinebuz
ab hmōi locutōib⁹ addēs eti
am q̄ p̄fessor debet cauere ne
vn̄q̄ p̄ aliqd̄ gen⁹ petī ostendat
p̄ficiētī minorē familiari
tate vel signū mioris dilecti
onis. Alia q̄ dicūt̄ in p̄fessio
ne nec pcta. nec valētia duce
re in manifestatoz p̄ficiēt̄. pu
ta q̄ in tali terra sūt bona vi
na n̄. cadūt̄ s̄b sigillo p̄fessiōis
Quid siendū qn̄ p̄fessor in
diget p̄silio sup vno cāu.

Ota etiā q̄ qn̄ p̄fessor
n̄ indiget p̄silio alterius
nisi habeat lniam a cō
fitente de psona manifestan
da d̄ loqui ita obscure r̄ cau
te r̄ a remotis vt nullo modo
p̄silens vn̄q̄ possit imagina
ri de psona. Unde d̄ oide
rare psonam et tps idoneum
nā si q̄s audierit vnū clericū
adueniente. si p̄fessor vadat
subito ad interrogandū d̄ ali
qua symonia r̄ hmōi. nonne
satis p̄babiliter r̄ q̄si violen
ter habebit ille suspicari d̄ il
lo clericō. r̄ ideo in hmōi ma

gna cautela est adhibēda q̄ si
p̄fessor nesciret v̄l n̄ poss̄ ca
sū exp̄ mere sup q̄ indiget p̄sī
lio qn̄ ille p̄sultor intelligeret
psonā r̄ illa non vult sciri d̄
ire ad aliū p̄ p̄silio. q̄ si aliuz
sufficientem habere non p̄t
nō se iromittat. Unū p̄etr⁹ d̄
pal. dicit. Si nō posset p̄fite
ri p̄ctm p̄priū n̄isidicēdo als
qđ p̄ctm p̄ qđ manifestat cō
fessio alterius. nō d̄ illud cō
fiteri. etiā si esset mortale. q̄
sufficit tūc p̄tritio cū p̄posis
to p̄ficiēdī qn̄ ip̄e habebit co
piam talis sacerdotis. cui il
lud p̄ctm suū p̄ficiēdo nō ma
nifestet̄ alterī p̄fessio. Rō est.
q̄ fortior est obligatio ad ce
landū q̄ ad p̄ficiendū. Si q̄s
aut̄ reuelat in p̄fessione dedi
ta sua r̄ credita sua. r̄ hmōi.
Et qn̄. r̄ an sacerdos possit
al's renelare. vide d̄ hac mate
ria plene in tertia pte summe

Explicit tractat⁹
de confessore.

Incipiūt tri
gintasex excoicatōes reserua
te sedi aplice tam a iure q̄
p̄cessum. siue q̄ extrauagātes
r̄ breuiter recollecte. Dicinde
sequunt̄ excomunicationes